

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

3

İÇİŞLERİ KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

27 Haziran 2013 Perşembe

İÇİŞLERİ KOMİSYONU
GÖRÜŞME TUTANAKLARI

27 Haziran 2013 Perşembe

---0---

K O N U

Silah Kanunu Tasarısı (1/765) (Devam)

Sayfa

1:41

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
BİRİNCİ OTURUM	1:37
Ali SERİNDAĞ (Gazi antep)	1, 3:4, 5:8, 31, 32:35
Komisyon Uzmanı	1
Mustafa AKIŞ (Konya)	1:2, 16, 22, 27:30, 40
Celal DİNÇER (İstanbul)	3, 7, 10, 12, 13, 16:18, 19, 20, 22, 27:30, 32, 33, 34
Birgöl AYMAN GÜLER (İzmir)	3, 21:24, 25, 31, 32:35
Hüseyin BÜRGE (İstanbul)	4:5, 20, 24:27, 33, 34
Sırrı SAKIK (Muş)	4
Mehmet ERSOY (Sinop)	6:7, 14, 20, 27, 30:32
Osman Oktay EKŞİ (İstanbul)	6
Hasan Hüseyin TÜRKOĞLU (Osmaniye)	7, 8:16, 20, 22, 25, 27:28, 32, 35
Muharrem IŞIK (Erzincan)	18:21
İlyas ŞEKER (Kocaeli)	23, 24
Ömer BOROVALI (Uluslararası Av ve Yaban Hayatı Koruma Konseyi Türkiye Temsilcisi ve Uluslararası Yaban Hayatı Eğitimi Koordinasyon Başkanı)	35:37
Kamil ÜÇBAŞ (Avcılık ve Yaban Av Hayatı Koruma Konfederasyonu Başkanı)	37:38
Serdar DURSUN (Sivil Memurlar Sendikası Genel Başkan Yardımcısı)	38:39
Nail AKDERE (Makine ve Kimya Endüstrisi Kurumu Silah	39:40

Pazarlama Poligon Şube Müdürü)	
Ahmet CEYLAN (Orman Genel Müdürlüğü Daire Başkanı)	40
Seyfullah HACİMÜFTÜOĞLU (İçişleri Bakanlığı Müsteşarı)	41
Mehmet Emin DİNDAR	(Şırnak) 41

Açılma Saati: 17.07
Kapanma Saati: 21.04

27 Haziran 2013 Perşembe

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 17.07

BAŞKAN: Feyzullah KIYIKLIK (İstanbul)

BAŞKAN VEKİLİ: Mehmet ERSOY (Sinop)

SÖZCÜ: Hüseyin BÜRGE (İstanbul)

KÂTİP: Gülşay SAMANCI (Konya)

_____0_____

BAŞKAN – Evet, arkadaşlar, toplantı yeter sayımız vardır, 24' üncü dönem 19' uncu toplantımızı açıyorum. Gündemimizde bulunan (1/765) esas numaralı Silah Kanunu Tasarısı ve Alt Komisyon Raporu'nun görüşmelerine başlıyoruz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Başkan, kaç üyemiz var?

BAŞKAN – Efendim, şu anda toplantı yeter sayımız var.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Bir dakika efendim, kaç üyemiz var? 26 üyemiz var. Şimdi salonda kaç üye var?

BAŞKAN – Benimle birlikte 13 kişi.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Evet, sizinle beraber 13 kişi. Açamıyoruz.

KOMİSYON UZMANI – Niye açamıyoruz efendim?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Açamıyoruz.

KOMİSYON UZMANI – Toplantı yeter sayısı 9' dur efendim.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Kaçtır toplantı yeter sayısı?

BAŞKAN – 9 kişi.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Niye toplantı yeter sayısı o mu? O karar yeter sayısı. İç Tüzük'e bakın.

BAŞKAN – Şu anda 14 kişi olduk zaten, evet.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi oldu.

BAŞKAN – Evet, peki arkadaşlar.

Şu anda zaten 16 kişi varız burada.

Evet, arkadaşlar, Alt Komisyon üyeleri ve katılımcılar çok güzel bir çalışma yaptılar ve bize bir Alt Komisyon Raporu hazırladılar. Hazırlıkta emeği geçen herkese ve Alt Komisyon Başkanımıza teşekkür ediyorum. Titiz bir çalışma olmuş, güzel bir çalışma olmuş. İnşallah, burada, onun üzerinde, sizler ve bizler görüşerimizi serdedip güzel bir tasarımı Medise indireceğiz.

Ben Alt Komisyon Raporu'nu hazırlayan arkadaşımız Mustafa Akış Bey'e çalışmalarını ilgili nelerde, nasıl çalışmalar yaptılar ve nelere dikkat ettiler, bu konuda bir bilgi vermek üzere kendisine söz veriyorum.

Mustafa Bey, buyurun.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Sayın Başkanım teşekkür ediyorum.

Gerçekten önemli bir kanunu bugün görüşüyoruz, Silah Kanunu. Malumunuz olduğu üzere, daha önce "silah" kavramı denilince 4 tane yasayla karşılaşıyorduk. Bunlardan birisi 6136 sayılı Ateşli Silahlar Kanunu, diğeri 2521 sayılı avda ve sporda kullanılan tüfeklerle alakalı kanun, diğeri 5729 sayılı Ses ve Gaz Fişegi Atabilen Silahlar, diğeri de 5201 sayılı harp silahları diyebileceğimiz evsafaftaki silahları düzenleyen kanun. Son saydığım kanun dışındaki ilk 3 kanunu toparlayıp tek bir kanunda birleştirme imkânını bu tasarıyla bulmuş olduk.

Bunun yanında, bu tasarıyla Avrupa Birliğiyle de uyumlu hâle getirilmesi için silahlar kategorize edildi ve 6 kategoride bu silahlar değerlendirildi. Evsafafta göre, niteliklerine göre bir kategorizasyon çalışması da bu yasayla yapılmış oldu.

Yine, bu yasayla, kurusıkı tabancaların gerçek silaha dönüşmeyecek ve rengi ve şekli gerçek silahlardan açıkça ayırt edilecek şekilde imali zorunlu hâle getirildi.

İlk defa bu tasarıyla, İçişleri Bakanlığı tarafından tutulacak bir merkezî kayıt sisteminin oluşturulması düşünüldü ve bu merkezî kayıt sisteminde silahların satışları, kime satıldığı, bu bilgiler merkezî kayıt sistemine girilerek satıcılar tarafından silahların belli bir disiplin altına alınması gerçekleştirilmiş oldu.

Silahların basın ve yayın yoluyla vesaire aleni yöntemlerle reklam yapılamaması belli istisnalar dışında getirilmiş oldu.

Yine, alt komisyon çalışmalarımızda değerli üyelerimizle tartıştık ve yaş konusunda belli tahditler koyulmuş oldu. 25 yaş, birinci kategori silahlar için, tabancalar diye tabir edebiliriz. 21 yaş, yivli av tüfeği diye tabir edebileceğimiz normal av tüfeğine nazaran biraz daha etkili olan silahlar. 18 yaş da bizim bildiğimiz av tüfekleri için getirilmiş oldu.

Sivil toplum örgütlerinin de ciddi manada katkıları oldu. Onların da önemli taleplerinden birisiydi bu. "Silah ruhsatı verilmeden önce, belirlenecek eğitimin alınmış olması." Bu tasarıyla, silah ruhsatı alacaklara belli bir eğitimin de verilmesi önerilmiş oldu.

Yine, "Silahların muhafazası için fiziki tedbir almış olmak." da bir ruhsat şartı olarak getirildi. Böylelikle kamuoyuna da yansıyacak şekilde, çocukların eline silahların geçip belli kazalara sebep olduğu, ehil olmayanların eline geçip silahların can kayıplarına neden olduğu, bu öngöründen hareketle fiziki tedbir almış olmak da bir ruhsat şartı olarak getirilmiş oldu. Hayatı ciddi tehlike içerisinde bulunanlara valiler tarafından verilen, valilerin takdir hakkıyla verilen bir ruhsatlandırma yöntemi vardı. O da bu tasarıyla ilde bir komisyon kurularak vali yardımcısının başkanlığında il emniyet müdür yardımcısı ve iki şube müdürü, il alay komutan yardımcısı ve iki şube müdüründen oluşan komisyonun uygun görüşü üzerine verilebilir bir hâle getirildi. Bu manada, takdir hakkı da sınırlandırılmış oldu.

Silahla girilemeyecek yerler daha önceki kanunda da vardı fakat bu tasarıyla genişletilmiş oldu. En çok önemli olanı, düğün yapılan yerler, silahla girilemeyecek yerler kapsamına alındı. Birtakım devlet binaları, silahın muhafazası için gerekli tedbir alınmış olmak kaydıyla mülki idari amirin, o ildeki en büyük mülki idare amirin talebiyle o devlet binalarına, kurum binalarına da silahla giriş yasaklanmış oldu. Bir de il özel güvenlik komisyonunun uygun görüşü üzerine özel şahıslar da kendi ticarethanelerine, özel yerlerine silahla girilmesini istemedikleri takdirde il özel güvenlik komisyonunun kararıyla, yine, silahı işleten kendi fiziki tedbirlerini almış olmak kaydıyla silahla girilmesi engellenmiş oldu.

Bunun dışında, cezalarla ilgili yeni hükümler getirildi. Molotofkokteyli diye tabir ettiğimiz o silah bugüne kadar zaten Türk Ceza Kanunu anlamında patlayıcı madde olarak kabul edilip ceza veriliyordu. Aynı ceza kararlarıyla uyumla hâle getirildi ama molotofkokteyli bizatihi bir silah olarak da bu Silah Kanunu'nda tanımlanmış oldu.

Bunun gibi, yine, üst komisyonun değerlendirmelerinde de birlikte görüşeceğimiz birçok yeniliği bu tasarıyla getirmiş olduk. Alt komisyon çalışmaları esnasında muhalefet partisinden değerli üyelerimizin ciddi katkıları oldu. Onlarla birlikte istişare ederek, tartışarak belli bir ortak noktayı bulmaya gayret ettik alt komisyon çalışmalarında. Yüzde 90 seviyesinde de bu mutabakatı sağlamış olduğumuzu söylemek isterim.

Sayın Başkanım, benim söyleyeceklerim bu kadar.

Tekrar, alt komisyon üyesi arkadaşlarımıza teşekkür ediyorum değerli katkıları için.

BAŞKAN – Evet, ben Mustafa Bey'e çok teşekkür ediyorum.

Gerçekten, alt komisyondaki bütün arkadaşlara ki Alpaslan Kavaklıoğlu Bey, Cuma İçten Bey, Sermin Balık Hanımefendi, Muzaffer Aslan Bey, Muharrem Işık Bey, Celal Dinçer Bey ve Hasan Hüseyin Türkoğlu Bey ve Sırrı Süreyya Önder beylere çok teşekkür ediyorum. 11 kez toplandı ve bu 11 toplantının neticesinde de güzel bir rapor sundu. Rapor zaten hepinize ulaştı.

Arkadaşlar, şimdi, görüşmelerin alt komisyon metni üzerinden yapılmasını oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Şimdi, alt komisyon metni üzerinde genel görüşmeleri açıyorum.

Söz almak isteyen arkadaşlara, sivil toplum kuruluşundaki arkadaşlara söz vereceğiz. Daha sonra da Sayın Müsteşarımızın da zannediyorum söyleyecekleri şeyler vardır, en sonunda ondan da bir şeyler dinleyeceğiz.

Evet, görüşlerini beyan etmek üzere arkadaşlardan...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Başkan, önce sivil toplum kuruluşlarının temsilcilerini dinlesek de ona göre şey etsek nasıl olur?

BAŞKAN – Yo, önce milletvekillerimizi dinleyelim, sonra sivil toplum kuruluşlarını da dinleriz. Onlar sizi de dinlesinler, ne düşünüyorlar onlar da belki ona göre söylerler.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Sayın Başkan, daha önceki bazı komisyonlarda misafir milletvekillerine öncelik tanıyorduk.

BAŞKAN – Efendim, konuşma isteyenlerin hepsine vereceğiz.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Biz hakkımızı misafir milletvekillerine veriyoruz.

BAŞKAN – Öncelik diye bir şey yok, o sizin kendi isteğinize bağlı.

Evet, Sayın Serindağ...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Elbette toplantıyı yönetiyorsunuz, söz sırasını siz tespit ediyorsunuz da...

BAŞKAN – Söz isteyen herkese veriyoruz Beyefendi.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Bir müsaade buyurun efendim.

Yalnız, benim zatialinize bir âcizane önerim var: Efendim, makul talepleri göz önüne alın.

Şimdi, bakınız, bu pek çok sivil toplum örgütü temsilcimiz, belki şehir dışından bile gelenler vardır, sonra bizim karar verirken, kararımızı oluştururken onların görüşlerini bilmemizde fayda var. Biz onları niye davet ettik? Görüşlerini alalım, dinleyelim, ona göre görüş oluşturalım diye. Biz, şimdi, görüşümüzü önceden ifade edeceksek sonra ne yapalım? Dinlemeden bir anlamı var mı?

Şimdi, olması gereken odur. Biz dışarıdan gelen temsilcileri dinleyelim. Çünkü biz “katılımcı demokrasi” demiyor muyuz? Katılımcı demokrasi diyorsak o zaman gelenlerin görüşlerini öğrenelim. Ona göre belki biz görüş değiştiririz, belki biz fikir değiştiririz. Daha uygun olmaz mı?

BAŞKAN – Şimdi, bütün sivil toplum kuruluşlarının görüşlerini alt komisyon teker teker aldı ve raporunu da ona göre oluşturdu.

Evet arkadaşlar...

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Sayın Başkanım, yeni sivil toplum kuruluşları da var, şu anda salondalar, o arkadaşlar kapıdan girerken söz istediler.

BAŞKAN – Efendim, biz şu anda sizleri dinliyoruz. Konuşmak isteyen arkadaş konuşur, konuşmak istemeyen arkadaş kendisi... Seçim sizindir.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Peki, teşekkür ederim.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Ben usule ilişkin bir şey sorabilir miyim?

Hangi kuruluş temsilcileri var bir tanıyabilir miyiz söz vermeseniz de?

BAŞKAN – Onlar daha henüz burada, arkadaşlarımız... Bana liste gelmedi ama...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Kendilerini tanıtınlara efendim.

BAŞKAN – Hayır, onları şimdi değil, biz konuştuğuktan sonra söz isteyen insanlar kendilerini tanıtır.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Efendim, bizi kimler dinliyor, bir tanışmış olalım, daha güzel bir toplantı yaparız.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Başkan, şimdi, bizim maksadımız iddialaşmak değil, bizim...

BAŞKAN – Müsaade eder misiniz. Usul hakkında siz söyleyeceklerinizi söylediniz, biz sizi dinleyeceğiz.

Buyurun.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Siz ne biliyorsunuz benim usul hakkında söylediğimi? Ben söz aldım. O zaman usul hakkında söz alıyorum, o zaman usulle ilgili konuşmamı yapıyorum, ondan sonra şeye geçiyorum.

BAŞKAN – Hayır, usul hakkında söz değil, siz söyleyeceklerinizi söylediniz, devam ediniz yani genel ne görüşecekseniz onları anlatın.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, bakınız, biz bu Komisyonunda bugüne kadar çok medeni toplantılar yaptık. Sizden evvel bu Komisyon hiç böyle gerilmedi. Siz Komisyon Başkanı olduktan sonra, maalesef, ortamı geriyorsunuz. Sayın Başkan, beni bunu söylemek zorunda bıraktınız. Kendi söylediklerinizin dışına taşıyorsunuz, dönmüyorsunuz. Maalesef, kusura bakmayın, karar verirken de iyi incelemiyorsunuz.

Bakın, biz size çok makul bir öneride bulunuyoruz, diyoruz ki: Biz bu sivil toplum örgütü mensuplarını davet ettiğimize göre, dinlemek için davet etmedik mi? Sonra, ben şunu öğrenmek istiyorum: “Önce konuşmalarının şu zararı var.” deyin, biz size uyacağız. Ne zararı var, önce sivil toplum örgütü mensuplarının temsilcilerinin konuşmasının ne zararı var? Bizi ikna edin, deyin ki: “Şu zararı var.” veya “Tüzüğe göre şöyledir.” deyin, biz, efendim, size uyalım. Yani biz şimdi burada söz sırası için de...

BAŞKAN – Efendim, müsaade eder misiniz.

Ben idareci olarak ben sizleri dinliyorum, konuşacaksınız. Sonra, sivil toplum kuruluşlarından da görüşlerini bildirmek isteyen kendini tanıtır ve görüşlerini belirtir. Bunda hiçbir mahsur yok.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Hayır, biz diyoruz ki yani sebebi izah ederseniz biz de size uyarız efendim, biz de size uyacağız.

BAŞKAN – Ben karar verdim.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Evet.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Sayın Başkanım, değerli arkadaşları; Başkanımızın ifadesinde de sanki sivil kuruluşların görüşleri alınmayacakmış gibi bir yansıma var. Aslında öyle değil, yani milletvekillerimiz önce konuşsa, sivil kuruluşlardan arkadaşlarımız sonra konuşsa ne fark etti onu anlamadığım için...

Bence, her iki tarafın da doğrusu varken bu doğrudan çıkmanın bir esprisi olmadığını düşünüyorum. Yani şöyle algılanıyor dediğiniz: “Toplumu, ortamı germe.” Kıymetli Valim, Kıymetli Milletvekilim şu mu: Yani sanki bizim “Sırası değil şimdi, sivil kuruluşları dinlemek istemiyoruz.” Sözü, ifadesi varmış gibi ben yanlış bir algıdan hareketle ifade etmek istiyorum.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Siz yanlış...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Çünkü bu öncelik sırası, doğrudur, takdir hakkı Başkanındır, milletvekillerimize vermiştir. Bazen toplantılarımızda önce milletvekillerimiz konuşuyor, sonra sivil kuruluşlarımız konuşuyor. Zaman zaman da sivil kuruluşlarımızın temsilcileri konuşuyor, sonra milletvekillerimiz konuşuyor.

Bence gereksiz bir tartışma içerisine girildi.

Arz ediyorum.

BAŞKAN – Evet, buyurun, sizi dinliyoruz Beyefendi.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, yani bu işin polemige dönmesini istemem de biz nedenini açıklıyoruz, biz diyoruz ki: “Önce, gelenlerin görüşlerini alalım. Ona göre biz görüş oluşturacağız. Çağırma nedenimiz bu. Biz görüşümüzü oluştururken onların görüşlerinden yararlanacağız.” Ben diyorum ki: “Siz de sebebini izah edin, size uyalım.” Siz deyin ki... Yani biz şimdi, önceden görüşümüzü ifade edeceksak, görüş oluşturacaksak bu arkadaşlarımızı niye davet ettik biz? Hiç görüşlerini dikkate almayacaksak, nazariitibara almayacaksak niye davet ettik? Ben bunu ifade ediyorum. Yoksa, dinlenmeyecek, dinlenecek değil.

BAŞKAN – Beyefendi, söylediklerinizi dinledik.

Zaten maddelere geçtiğimizde, siz bunların hepsinde o görüşleri de toparlayıp ona göre bir fikir beyan edeceksiniz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Maddelere geçecek miyiz?

BAŞKAN – Önerilerinizi orada zaten siz teker, teker, teker belirteceksiniz.

Maddelere bugün geçmeyeceğiz. Bugün sadece geneli üzerinde görüşmeler yapacağız ve bundan sonra da beyefendilerin görüşlerini de aldıktan sonra maddeler üzerinde istediğinizi o zaman söylersiniz.

Buyurun.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şöyle yani, bugün geneli üzerinde görüşüyoruz, önümüzdeki günlerde de maddeleri üzerinde.

BAŞKAN – Evet.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Peki, teşekkür ederim.

Şimdi, maalesef, üzülerek belirteyim ki Hükümetin genel uygulamasını da zataınız burada sürdürüyor.

BAŞKAN – Hükümetimiz doğru gidiyor aslında, biz de doğru gidiyoruz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Dediğim dedik, çaldığım düdüğ.

Şimdi, bu iyi bir yönetim tarzı değil. Bunu size ikinci defa hatırlatmak zorunda kaldım. Dediğim gibi, biz iki senedir bu Komisyonunda görev yapıyoruz, bu Komisyonunda...

BAŞKAN – Bence, insanları rencide etmek yerine kendi fikirlerinizi söylerseniz daha güzel olur.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Bu Komisyon, çok uygun ortamlarda çalıştı, hiç gerginlik olmadı, efendim, Komisyon üyelerinden de Başkandan da kaynaklanan bir gerginlik olmadı. Bundan sonra da öyle olmasını dilerim. Birincisi bu.

SIRRI SAKIK (Muş) – Burada ne kavgalara tanıklık ettik.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ama yok, bizim gerçekten, şey varken...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Büyükşehir Yasası’nda neler gördük?

BAŞKAN – Evet, evet.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Yok, yok, öyle kavga falan olmadı. Şimdi, Büyükşehir Yasası’nda oldu ama o yasada bile, gene, birbirimizi anlamaya çalıştık.

Şimdi, burada, keşke Sayın Bakan olsaydı tabii. Çünkü Türkiye’de önemli olaylar var. Bizim burada dile getireceğimiz konuların bir bölümünü Sayın Müsteşar yanıtlamayabilir, yanıtlamak istemeyebilir. Çok da hoşgörüyü karşılız onu. Keşke Sayın Bakan olsaydı, bence çok iyi olurdu.

Sizin de söylediğiniz gibi, alt komisyon gerçekten önemli bir çalışma yaptı. İçeriğine biz katılmıyoruz ama çok mesai harcadılar. Alt komisyon üyelerine teşekkür ediyorum ben de. Ayrıca, tasarımı hazırlayan bürokrat arkadaşlarıma da, İçişleri Bakanlığı mensuplarına, varsa diğer kuruluş mensuplarına da teşekkür ediyorum. Aramızda bulunan sivil toplum örgütlerinin temsilcilerine de hoş geldiniz diyorum, varsa basın mensuplarımıza da en iyi dileklerimi sunuyorum.

Şimdi, Sayın Başkan, tabii, bu Silah Yasası. Komisyonu saat beşte topluyoruz. Bu, Komisyonumuzun çok alışık olmadığı bir toplantı saati. Genellikle Komisyonlar daha farklı saatlerde toplanırlar, öğleden önce toplanır, azami saat ikide toplanır. Niye saat beşte toplandık, onu...

BAŞKAN – Gelenekçi anlayışınız doğrudur, yani siz hep o anlayışta yürüdünüz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Hayır, şimdi, şöyle: İkincisi, siz bize dün saat beş civarında gönderdiniz bu tasarımı, ihtimaldir ki onun için herhâlde saat beşe aldınız. Niye aceleniz var? Madem öyleydi, bir gün daha önce gönderirdiniz, Komisyon toplantımızı da zamanında yapardık.

BAŞKAN – Biraz çok çalışırsınız, çoğunluğu alırsınız, Komisyon Başkanı olursunuz, siz daha güzelini ortaya koyabilirsiniz. Yani bunda hiçbir mahzur yok ki.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, arkadaşlar, bakın, işte demokrasi anlayışı bu. Diyor ki: “Ben çoğunluğum, ben dilediğim gibi idare ederim, ben dilediğim gibi karar alırım, ben dilediğim gibi konuşurum.” Öyle bir demokrasi anlayışı dünyada yok, yok öyle bir demokrasi anlayışı. Çok üzülüyorum gerçekten. Yani öyle bir demokrasi anlayışı dünyanın hiçbir yerinde “Demokratiğim.” diyen ülkelerin hiçbirinde yoktur. Siz çoğunluk bile olsanız kurallara göre yöneteceksiniz. Millet sizi niye iktidar yapıyor? Keyfinize göre yönetesiniz diye yapmıyor ki sizi iktidar, Anayasa’ya, yasalara uygun yönetin diye yapıyor. “Ben çoğunluğum, dilediğim gibi karar alırım.” Sayın Başbakan da demişti ki: “Sen Başbakansın, ister asar ister kesersin.” Bu 23 Nisanda, hani çocuk oturmuştu ya Başbakanlık makamına, “Sen Başbakansın, ister asarsın ister kesersin.” Böyle bir anlayışı biz reddediyoruz Sayın Başkan. Böyle bir demokrasi anlayışı olmaz, buna da biz demokrasi diyemeyiz.

Bunun en bariz örneğini son olaylarda gördük. Bir Gezi Parkı meselesinin nasıl ülkenin en önemli sorunu hâline getirildiğini sizin davranışlarınızla gördük. Bakın, küçük olayları siz büyütüyorsunuz ve sonunda o olayları başka şekilde kullanıyorsunuz. Olaylar nasıl başladı? Olaylar, efendim, Taksim Gezi Parkı’nda yapılacak yayalaştırma çalışması olduğu söylenen bir çalışmanın sonucunda başladı. Nasıl başladı? İnsanlar oraya geldiler; ağaçları, yeşili korumak için geldiler. Hiç kimse de şiddete bulaşmadı. Her türden, her görüşten, her yaştan, her siyasi partiden insanlar vardı. Hatta sizin Millî Eğitim Bakanınız bir şey söyledi, dedi ki: “Hiç, bir araya gelmesi mümkün olmayan insanlar orada bir araya geldi.” Bunu demokratik bir şekilde kullanmak gerekirken sabahın köründe gazla, copla, efendim, insanları perişan ettik ve olaylar bugüne geldi. Ne oldu? 4 yurttaşımız hayatını kaybetti; 1 polisimiz göstericileri kovalarken köprüden düştü, hayatını kaybetti; 3 genç insanımız hayatını kaybetti. Zannediyorum 11 kişi birer gözünü kaybetti, hâlâ hastanede tedavi görenler var, binlerce insan yaralandı. Niye biliyor musunuz? Sizin burada gösterdiğiniz benzer yönetim tarzından yani benzer yönetim tarzından. Siz eleştiriye ve önerilere hiç dikkat etmiyorsunuz. Bu kötü bir şey değil ki yani insanların önerileri dikkate alması gerçekten kötü bir şey değil. Siz yani müşavereyi niye göz ardı ediyorsunuz, müşavere kötü bir şey mi?

Şimdi, olayları o duruma getirdiniz. Peki, bu duruma getirdikten sonra hâlâ bu olaylar üzerinden, maalesef, Sayın Başbakan toplumu kamplara ayırmaya, ayrıştırıcı bir söylem kullanmaya devam ediyor.

Şimdi, işler öyle birbirine karıştı ki Avrupa Birliği Bakanı çıkıyor, diyor ki: “Bu saatten sonra oraya gidenler teröristtir, terör örgütü mensubudur.” Yani, ne zamandan beri bir bakan kimin terörist olduğuna karar vermeye başladı, ne zamandan beri? Peki, o zaman yargıyı lağv edelim. Zaten “Arka bahçesi hâline getirdi AKP.” diyorlar. Ben bunu yargıya yakıştıramıyorum ama genel algı o, maalesef, genel algı o. O zaman Sayın Bakan öyle dediğine göre, demek ki bunlar doğru ve doğru dürüst kimse de bu konuda, Adalet Bakanı dâhil, “Sen kim oluyorsun da kimin terörist olduğuna, kimin olmadığına karar veriyorsun?” demedi.

İkinci bir husus: Şimdi, orada yapılan iş bir beledi iştir yani belediyeyle ilgili bir iştir. belediyenin başkanı var belediye medisi var, onlar... Siz de, zatîliniz de belediye başkanlığı yaptı, Sayın Bürge de belediye başkanlığı yaptı. Efendim, belediye medisi toplanır, karar verir, beğeniriz beğenmeyiz. Efendim, ona göre yargıya gidilir. Bu, Sayın Başbakanın ilgileneceği bir iş değil ki. Sayın

Başbakan belediye başkanlığını çok seviyor, öyle anlaşılıyor, belediye başkanı olmasına engel bir hâl de yok. Var mı engel bir hâl? Yok. Dilerse, vatandaş da seçerse gider, belediye başkanı olur.

MEHMET ERSOY (Sinop) – Öyle mi kurtulacaksınız ağabey?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – O zaman Taksim Gezi Parkı'yla ilgili karar da Sayın Başbakan ve belediye meclisi verir, biz de bir şey demeyiz, biz de bir şey demeyiz, samimi söylüyorum bunu.

MEHMET ERSOY (Sinop) – Uyanıklar sizi...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Biz bir şey demeyiz.

Efendim, şimdi, Sayın Başbakan Başbakanlığa harcayacağı zamanı İstanbul Belediyesi için harcıyor.

İkincisi: Sayın Başbakan doğrudan polise talimat veriyor. İçişleri Bakanı var. Onun için dedim, keşke Sayın Bakan gelseydi. Yani şimdi, İçişleri Bakanı var, vali var. Peki, şimdi, tabii, yakıştıramıyorum ama Sayın Bakana burada olsa "O zaman acaba siz bu konuda bir şey diyecek misiniz yani konumunuzu gözden geçirecek misiniz?" diye soracaktım. Yani şimdi, doğrudan İstanbul'u yönetecekse, doğrudan İstanbul Belediyesini yönetecekse, o zaman hiç boşuna şişkin kadrolar barındırmayalım. Yani niye vali orada olsun, niye belediye başkanı orada olsun? Hepimiz, herkes kendi işini yapsın.

Sayın Belediye Başkanı çıkıyor, diyor ki: "Bundan sonra -yani beğenerek söylüyorum- bir durak yerini bile değiştirsem oradaki insanların görüşüne başvuracağım." Öyle diyor, bu görüşü benimsiyoruz, alkışlıyoruz. Ama Sayın Başbakan çıkıyor, ne diyor? Çağırıldığı, toplantıya davet ettiği insana diyor ki: "Sen kim oluyorsun, bana öğretiyorsun?" O zaman niye çağırıyorsun yani? Böyle, insanları rencide edecekseniz, böyle, eski deyimle "muâheze" mi derler?

"Muâheze" değil mi Oktay Ağabey?

OSMAN OKTAY EKŞİ (İstanbul) – Evet evet.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Öyle şey edecekseniz niye çağırıyorsunuz o zaman? Yani şimdi, bu uygun bir dil değil, biz bunun üzerinde duruyoruz. Bizim bu ülkede tansiyonu düşürmemiz lazım, insanlar arasındaki ayrılığı kaldırmamız lazım, insanları kutuplaştırmamamız lazım. Bunu muhalefet olarak biz söylüyoruz. Hâlbuki iktidar olarak sizin söylemeniz lazım yani Sayın Başbakanın tansiyonu düşürmesi lazım. Sayın Başbakan tansiyonu düşüreceğine gittikçe ortalığı geriyor, ortalığı geriyor.

Efendim, şimdi, aşağıda da, zannediyorum, biraz bunun bahsi geçti, camide içki içildiğini ifade ediyor. Müezzin diyor ki: "Yok öyle bir şey." İmam diyor ki: "Yok öyle bir şey." Şimdi, Sayın Başbakan ikide bir bunu söylüyor. Bunu Başbakan görse bile yani olmamış da olsa bile daha farklı bir dil kullanır, insanları birbirine karşı kin ve nefret duygularıyla karşı karşıya getirmez. Yok, öyle bir şey yok ama öyle söyleniyor. Hani cuma günü görüntüler gelecekti, gösterilecekti. Kaç cuma geçti, var mı arkadaşlar görüntü? Varsa Sayın Başkan bize de söyleyin -Bakanlık yetkilileri de burada- varsa görüntüler millet görsün. Sonra, bir hanımefendi kardeşimizin dövüldüğü ifade ediliyor. Şimdi, söylendiği gibi çocuklu bir hanımefendiye 70-80 kişi saldırmışsa herkesten önce bir karşı çıkarız. Öyle bir şey varsa onların mutlaka cezalandırılması lazım. Ama bunu cezalandırmak kimin görevi? İktidarın görevi. Onunla da ilgili bir görüntü yok. "Cezalandırın." diyoruz ancak cezalandırma yoluna gidilmiyor. Demek ki, bilemiyoruz, tabii, ne tür deliller var? Ama miting meydanlarında, grup toplantılarında bunlar söyleniyor ve bu, insanları ayırıyor, ayrıştırıyor, hiç olmaması lazım.

MEHMET ERSOY (Sinop) – Evet...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Tabii, onun için söyledim ben zaten. Söyledim ben, onun için başta söyledim, tabii.

MEHMET ERSOY (Sinop) – Zaten ama sivil toplumdan gelen temsilcilerimiz de sizin Silah Kanunu'yla ilgili ne düşündüğünüzü çok merak eder oldular.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ederler, yok, onu da söyleyeceğiz, onu da söyleyeceğiz.

MEHMET ERSOY (Sinop) – Sabırsızlıkla o konuda...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Yok yok, tabii, onu da...

Şimdi, bakın, bu konu burada oturan herkesi ilgilendiriyor. Ben öyle zannediyorum ki burada oturan herkes ülkenin bu durumundan memnun değil, ister AKP'ye oy vermiş olsunlar ister Cumhuriyet Halk Partisine vermiş olsunlar ister Milliyetçi Hareket Partisine oy vermiş olsunlar, bu durumdan memnun olduklarını zannetmiyorum. Gezi olaylarında, siz de biliyorsunuz ki oraya gelen insanların bir bölümü Adalet ve Kalkınma Partisine oy vermiş insanlardı, öyle.

MEHMET ERSOY (Sinop) – Öyle bir bilgim yok ağabey.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Benim bilgim var çünkü siz oraya gitmediniz, biz gittik, samimi söylüyorum. Şimdi, o nedenle bu ortamı yumuşatmak yönetimin görevidir, iktidarın görevidir. Bu hanımefendi kardeşimizi dövenler varsa onlarla ilgili... Yani

70-80 kişi çocuklu bir kadına saldıırıyorsa onun affedilir yanı yoktur, hiç affedilir yanı yoktur, insan olamaz. Biz öyle bir Şeye sahip çıkar mıyız? Ama bunun edebiyatını yapmayalım, varsa yakalayalım, cezasını verelim.

Şimdi, Sayın Başbakan grup konuşmasında diyor ki: "Bu gosterilerde Alevi vatandaşlarımızın kitlesel olarak yer aldığını maalesef gördük." Yeni bir ayrıştırıcı dil. Orada sadece Aleviler değil, her mezhepten, her meşrepten insanlar var, her siyasal görüşten insanlar var. Niye insanları hedef olarak gösteriyorsun? Bu sizi yaralamıyor mu? İnanıyorum ki siz, pek çoğunuz da bundan hoşnut değilsiniz, buna inanıyorum.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Şimdi, eline yazı vermeyince öyle oluyor.

ALİ SERİNDAĞ (Gaziantep) – Buna inanıyorum, bu Sayın Başbakana yakışmıyor, bizim Sayın Başbakana yakıştıramadığımız konulardır bunlar.

Şimdi, maddelere geçince, tabii, tek tek görüşümüzü açıklayacağız da -Sayın Başkan öyle diyor- biz çünkü sivil toplum örgütü mensuplarını da dinledikten sonra görüşümüzü oluşturmak istiyoruz. Yani biz çünkü katılımcı demokrasiye yanayız, insanlar ne düşünüyor, onları dinledikten sonra biz asli görüşümüzü dile getireceğiz.

Ancak genel olarak Şunu söylemek mümkün: Bir defa bizim bireysel silahlanmayı teşvik etmememiz lazım yani bireysel silahlanma teşvik edilecek bir Şey değildir. O nedenle bu tasarındaki o hükümleri bizim burada açıklamamız lazım. "Ne?" diyeceksiniz. Reklamını serbest bırakıyorsunuz, Şeyde yok ama efendim, İnternet sitelerinde, İnternette, zannediyorum, fuarlarda vesaire, reklam serbest olacak. Bu, bireysel silahlanmayı teşvik eden bir unsurdur. Düşünlere silahla girilmemesini biz de destekliyoruz ancak inşallah uygularsınız. Yani Şimdi siz buraya hükümü koyuyorsunuz -Sayın Müsteşara da bunu duyurmak lazım- inşallah uygularsınız.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Karadeniz' de çuvala getiriyorlar...

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Uygulaması zor aslında. Muhakkak uygulayacaklardır ama uygulaması zor.

ALİ SERİNDAĞ (Gaziantep) – Ya, inşallah uygularsınız. Şimdi, biz, pek çoğumuz uygulamadan geldik, uygulayıcıları zor durumda bırakmamak lazım. Ben bunu destekliyorum, gerçekten, bu iyi bir hüküm ama uygulanacaksa iyi bir hüküm, uygulanacaksa iyi bir hükümdür, inşallah uygulanır diyoruz.

Şimdi, armağan silahlar: Efendim, saymış, saymış... Şimdi, silah neden armağan edilir yani niye birbirimize silah armağan edelim ki? Armağan silah diye bir Şey olmaması lazım, öyle bir Şeyi biz kabul etmiyoruz, armağan silah diye bir Şey olmaz. İnsanlar başka Şey armağan etsinler birbirlerine, başka Şey hediye etsinler. Efendim, işte, Sayın Cumhurbaşkanını, Başbakanın, Genelkurmay Başkanının -sayılmış görevliler- hediye ettikleri silahlar. Niye hediye ediyor? Yani Cumhurbaşkanı silah mı hediye eder Allah aşkına, Başbakan silah mı hediye eder? Başka hediye edecek bir Şey bulamadık da mı silah hediye ediyoruz?

CELAL DİNÇER (İstanbul) – İznik çinisi hediye etsin, değil mi?

ALİ SERİNDAĞ (Gaziantep) – Efendim, bunu da mutlaka bizim düzeltmemiz lazım diyoruz.

Şimdi, bu biber gazı meselesi: Biber gazını da buraya dâhil etmişiz, portakal gazı da var galiba. Şimdi, arkadaşlar, bu biber gazı meselesi gerçekten üzerinde durulması gereken bir husus. Gerçi Sayın Bakan, zannediyorum, bugün bir genelge yayınlamış biber gazının nasıl kullanılacağına ilişkin. Keşke bu daha önce yayınlanabilseydi, keşke de uygulansa. Ben, tabii, içeriğini çok fazla Şey yapamadım. Şimdi getirdim, basından izlediğim kadarıyla kapalı yerlere biber gazının atılmaması gerektiği artık herhâlde taşraya duyurulmuş. İnşallah artık bundan sonra ambulanslara, hastanelere, otellere, evlere, alışveriş merkezlerine biber gazı atılmaz.

Şimdi, bizim polisimiz toplumsal olaylara müdahale konusunda mutlaka eğitilmelidir. Siz İçişleri Bakanlığına sorarsanız eğitiliyordur. Eğitiliyor da bu Şekilde davranıyorlarsa o vahimdir ama eğitilmiyorlarsa, bilmeden bunu yapıyorlarsa, o zaman o da Bakanlığın eksiğidir.

BAŞKAN – Sayın Serindağ, bir istirahatda bulunacağım. Aşağı yukarı yirmi dakikadır konuşuyoruz. Arkadaşlarımıza da hak tanımayı demokrasinin bir gereği olarak düşünüyorum ve toparlarsanız memnun olurum.

ALİ SERİNDAĞ (Gaziantep) – Toparlayacağım Sayın Başkanım, toparlayacağım.

Şimdi, bize göre biber gazı ithalatı yasaklanmalıdır, portakal gazı ithalatı yasaklanmalıdır arkadaşlar. Bu, bizim vatandaşlarımıza karşı kullanacağımız bir silah olarak görülmemelidir. Vatandaşlarımızı o duruma itecek ortam yaratılmamalıdır, biz bunu söylüyoruz.

Bakın, bazı illerde olaylar oldu, bazılarında olmadı. Hâlbuki bu gosterilerin hepsi her ilde oldu ama güvenlik güçlerinin müdahale etmediği illerde hiçbir sorun çıkmadı. Geldiler, gosterileri yaptılar, ondan sonra dağıldılar, gittiler. Zaten insanları amacı sesini duyurmak, yoksa kırmak dökmek değil ki. Ha, kırmak dökmek isteyenler varsa onları ayıklamak da Hükümetin görevi. Efendim,

provokasyon... Provokasyon varsa Hükümet önleyecek yani provokasyon olacak diye insanların gösteri hakkını biz engelleyemeyiz ki. O zaman Hükümet kendi görevini yapacak, oraya provokatörlerin sızmasını engelleyecek, sızdığı takdirde de gereğini yapacak. "Efendim, kimse gel mesin diye biz hepsini biber gazıyla şöyle yapıyoruz, böyle yapıyoruz." gibi davranışlar içerisine girilmemesi lazım. Özetle biber gazı ve portakal gazı ithalatının da yasaklanması lazım.

Bu, efendim, avda kullanılan silahlar: Eski 6136 sayılı Yasa'ya tabi silahları, diğerlerini yani 3 kanunda düzenlenmiş hususları tek bir yasada toplamak pek uygun değil, onun da üzerinde düşünülmesi. Çünkü her birinin kullanılış amaçları çok farklı, farklı farklı hepsi, farklı farklı. Siz farklı farklı düzenleyin, farklı farklı düzenlenmesinde fayda var.

Şimdi, bu konuyu da dikkatinize sunuyorum. Sağlık raporu... Zaten bizim 2 arkadaşımızın, Sayın Celal Dinçer'in ve Sayın Muharrem Işık'ın ayrıntılı olarak hazırladığı muhalefet şerhinde de bizim görüşlerimiz ayrıntılı olarak düzenlenmiş ve hem Komisyonun bilgisine sunulmuştur, biz maddeler geçilirken de görüşlerimizi ifade etmeye devam edeceğiz.

Sayın Başkan, sizi kırmak istemiyorum, sözlerimi burada bitiyorum. Başta söylediğimi bir daha söylüyorum: Toplantıyı daha demokratik bir şekilde yönetmeyi size öneriyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederim Sayın Serindağ.

Hasan Bey, buyurun.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Sayın Başkan, Komisyonumuzun ve Parlamentonun saygıdeğer üyeleri, bürokrasinin saygıdeğer mensupları, sivil toplum örgütleri, meslek kuruluşlarının değerli mensupları, seçkin basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sözlerime başlarken öncelikle toplantı saatiyle ilgili bazı düşüncelerimi aktarmak istiyorum. Sayın Ali Serindağ'ın da ifade ettiği gibi toplantı saatimiz alışlagelmişin dışında bir saat. Bu saatte olması, özellikle de perşembe günü bu saatte olması bizi sıkıntıya sokmuştur. Sebebi şu: Cuma gününün Meclis tarafından çalışma günü olarak tespit edilmemesinden dolayı yani cuma gününün çalışma günü olmamasından dolayı partimizin birçok milletvekiline Türkiye'nin değişik bölgelerinde bazı vazifeler verildi ve onların bir kısmı uçak saatleri dolayısıyla bugün akşamdan gitmek durumundalar. Bu arkadaşlarımızdan 2 tanesi bu Komisyonun diğerleri gibi 2 seçkin değerli üyesi ve onlar, maalesef, esas Komisyonun Silah Kanunu gibi önemli bir görüşmesinde geneli üzerindeki müzakerelere katılamayacaklar. Bu açıdan sitemlerimi ifade etmek durumundayım. Kaldı ki bu konuyla ilgili zatîalinizle dün yaptığımız konuşmada da saatinin değiştirilebilmesi için gayret edeceğinizi söylediniz ya da aç kapa yapmak şeklinde bir uygulama yapabileceğinizi söylediniz ama gördüğüm kadarıyla bu ikisini de yapmadınız ve toplantı normal olarak başladı. Bu açıdan, sitemlerimi kayıtlara geçmesi açısından da tekrar ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Not da aldım zaten, teşekkür ederim.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Sayın Başkanım, inanın yani biz...

BAŞKAN – Yo, not aldım, ciddi olarak not aldım, teşekkür ederim.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Yani bunu samimi söylüyorum, biz olabildiğince yapıcı olmaya çalışıyoruz...

BAŞKAN – Kabul ettik efendim.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – ...parti olarak da şahsen de ama bu yaklaşımlarımızın da cevap görmesini istiyoruz. Biraz sonra başka hususlarla ilgili de aynı konuyu dile getireceğim. Yapıcı olmaya çalışıyoruz yani iş sağlıklı yürüsün çünkü burada yaptığımız, yazdığımız her kanun Türk milletinin bütün fertlerini ilgilendiriyor. Buradan çıkacak bir zafiyet, buradan çıkacak bir gözden kaçma sonucu hata hepimizi ilgilendirecek. O açıdan sağlıklı bir çalışma atmosferi oluşmalı ve hepimiz de görüşlerimizi ortaya çıkacak ürüne dâhil edebilmeliyiz, hedefimiz bu olmalı. Bu açıdan 2 arkadaşımız yok, ki ikisi de mülki idare amiri kökenli yani bu yasayla ilgili olarak Parlamentoda belki de en yakın, geçmişinde, backgroundunda en fazla uğraşmış kişiler. Buradakilere de aynı şekilde saygı duyuyorum ama meslekleri itibarıyla bu konuya biraz daha yakınlar ve yatkınlar. O yüzden onların da katkılarının alınmasının hepimiz açısından iyi olacağını düşünüyorum. Ama bu şekli uygulamayla, maalesef, bunu imkânsız kıldık.

Diğer taraftan, bir zaman baskısı yok üzerimizde. Belli ki Parlamentonun bu yasama yılında bu tasarı Genel Kurul gündemine girmeyecek yani sizin partinizin, iktidar partisinin ya da Meclisteki diğer grupların da yaklaşımı bu yönde. Yani bunu bu saate, bugüne sıkıştırmak eğer sizin zatîalinizin özel bir programı yoksa -hani bir yere gideceksinizdir belki önümüzdeki günlerde ya da

başka bir zaman- inanın hiç olmadı, iyi olmadı. Yani biz, Allah var, ciddi, ben Alt Komisyon üyesi olarak bu konuda hazırlıkliyım ama diğer arkadaşlarımız buraya katılmış olsalardı bile ciddi bir hazırlık yapmadan da katılmış olacaktı belki. O açıdan, bence çok keyfe keder bir arıza oldu bu. Not aldığınız için de memnun oluyorum. Umuyorum ki notlarınızı gözden geçirirsiniz önümüzdeki uygulamalarınızda.

Silah Kanunu Tasarısı'yla ilgili sözlerime geçmeden önce bir şeyi söyleyeceğim: Türkiye'de çok farklı bir atmosfer var. Yani bu geçtiğimiz dört haftalık süre zarfında biz bazı gösterilere, herkesçe farklı değerlendirilen gösterilerle muhatap olduk ama Türkiye'nin asıl ve kalıcı gündemlerinden birisi bölücü terör sorunu. Hükümetin bir süreden beri adını "açılım" ya da "barış süreci" diye koyduğu ama bizim toplumumuzu ayırıştırmaya, ülke topraklarını da bölmeye götürdüğünü ifade ettiğimiz bu olaylarla ilgili gündem ikinci, üçüncü plana atılıverdi ve Türkiye gerçek gündeminden başka bir gündeme doğru savruldu. Şimdi asıl gündemimize geri döndüğümüzde geldiğimiz nokta ve gördüğümüz manzara şu: "Geri çekilme" adı verilen... Ki "Geri çekilme" kavramı bile askerî bir kavramdır. Tahkimatını artırmak, kendini revize etmek amacıyla silahlı birliklerin başka bir mevziye gitmesi, üstlenmesi diye Türk Dil Kurumunun sözlüğünde tarif edilen ve bu hâliyle bile arızalı olan geri çekilmenin, aslında hiç olmadığını görüyoruz. Bundan beş on gün evvel doğu ve güneydoğu illerine yapmış olduğumuz gezide ziyaret ettiğimiz kesimler, özellikle de köy muhtarları, korucularımız bizlere, misafir edildiğimiz otelin arkasındaki tepenin arkasında teröristlerin iki gün evvel eylem yaptığından bahsettiler. Dün, evvelsi gün Cizre'de olduğu söylenen ama net olarak henüz bir fikir sahibi olmadığımız ama gazetelere teröristlerin artık orada bir "öz güvenlik gücü" adı verilen bir güvenlik gücü tesis ettiğini işaret eden fotoğraflar, resimler ya da Tunceli'de ve diğer illerde terör örgütünün yaptığı eylemler, dolayısıyla, bir de oradaki korucuların bizlere ağlayarak ifade ettiği -ki altını çiziyorum, bu "ağlayarak" kelimesi ajitasyon yapmak için kullanılmamıştır, net olarak ağlayarak ifade ettiği- "Daha buradalar ve bir yere kımlıdayamıyoruz." sözleri; yine -geçtiğimiz pazartesi değil, ondan önceki pazartesiydi yanılmıyorsam- gazetelerin ana manşetlerine taşınan Türk Silahlı Kuvvetlerinin terk ettiği üs bölgelerine terör örgütünün yerleştiği ve bu, Türk Silahlı Kuvvetlerinin oraya tekrar gittiğinde karşılaştığı taciz atışları ya da çatışmalar; dolayısıyla, bir yandan Türkiye'nin bir coğrafyasından "kuzey Kürdistan" diye bahsedilmesi ve bununla ilgili konferanslar, programlar yapılması, o programların yapıldığı vilayete "Amed" isminin veriliyor olması ve bununla ilgili de -iktidar partisindeki arkadaşlarımız kusura bakmasınlar- hiçbir rahatsızlığın dile getirilmemiş olması Türkiye'nin asıl gündeminin aslında bölücü terör olduğu ve bizim de bu açıdan çok mesafe kaybettiğimiz, çok cephe kaybettiğimiz en önemli delilleri. Bu açıdan, İçişleri bürokrasisini ve İçişleri Komisyonunu selamlarken Türkiye'nin asıl sorununun bu olduğunu ve bu soruna bu salondaki değil, bu memleketteki herkesin ilgi göstermesi gerektiğini, yapay gündemlerle ya da başka sorunların arasında bunun kaybolmasına müsaade etmememiz gerektiğini ifade etmek durumundayım. Türkiye çok kötü bir süreç yaşıyor ve terör örgütü mensuplarının haber kaynaklarını inceleyenler net olarak göreceklerdir ki zafer çılgınlıklarına... Artık bu Meclisin olağanüstü toplantıya çağrılacağı, toplantıya çağrıldığı zaman gündeminin ne olacağı, hangi hususların düzenleneceği bile onların kaynaklarında net olarak söyleniyor ve maalesef, yaşadığımız olaylar önümüzden böyle parmak demokrasisiyle gelip geçen tasarılar yasalastığında onların taleplerinin aslında yerine geldiğini görmek bizi kahrediyor. Bu çerçevede, hassasiyetimiz çok yüksektir ve eğer bizi öfkeli, sinirli görürseniz lütfen mazur görün, mazeretimiz vatan ve millet aşkından başka bir şey değildir.

Silah Kanunu Tasarısı'yla ilgili esas Komisyonca alınan karar gereği bir Alt Komisyon oluşturuldu ve Alt Komisyonumuz yoğun bir çalışma dönemi geçirdi. Alt Komisyon çalışmaları sırasında bütün kesimleri, aşağı yukarı, dinleme imkânı bulduk. Bütün kesimler yani silah üretenler, ithal edenler, yaban hayatı ve sporla ilgili, avla ilgili organizasyonlar, hatta tematik yayın yapan kuruluşlar, silah edinen şahıslara varıncaya kadar herkesi dinleme imkânı bulduk ve olabildiğince de tarafların görüşlerini bu tasarinin içine eklemeye çalıştık.

Bu konuda Komisyon Başkanımız Mustafa Bey'e ve Komisyonun diğer üyesi arkadaşlarıma da çalışma ortamından dolayı teşekkürü dile getirmek durumundayım, teşekkür ediyorum.

Ancak, Alt Komisyon çalışmaları sırasında dile getirdiğimi bir sitemimi de tekrar etmek istiyorum. Çünkü Alt Komisyon çalışmalarında da gördük ki yukarıdan bazı düzenlemeler, talimatlar ya da işaretler gelmeyince bazı teknik olan hususları bile değiştiremiyoruz ve bu beni üzüyor. Yani, milletvekili olmanın hazzına belki varmak için çok iyi vesilelerdi bu Alt Komisyon çalışmaları, esas Komisyon çalışmaları. Ne olur milletvekili olalım. Yani, teknik konularda bile muhalefetten gelen önerilere "Evet, doğru söylüyorsunuz, ama..." O "ama"dan sonrasını ne olur kullanmayalım, ihtiyaç da duymayalım. Bir teknik konuda bile, zaman zaman... Çoğunda anlaşacağımızı ifade ediyorum yani Sayın Başkan da CHP temsilcisi arkadaşlarımız da söylediler yani yüzde 90 oranında bir mutabakat da var ama diğerlerinde de yani teknik olan konularda da anlaşmak istiyoruz yani buradan el ele, kol kola, gülererek çıksak

çünkü bu teknik bir konu, bunda siyaset de yok. Ama maalesef kabul ettiremediğimiz şeyler oldu. “Kabul ettiremediğimiz” derken, biz istediğimiz için kabul edilmedi diye değil, aslında hepimizin makul bulduğu hâlde kabul edilemeyen şeylerden bahsediyorum, yoksa hepimizin aynı görüşte olması çok tehlikeli bir şey.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Ama yukarıdan emir gelmiyor, ne yapacaksınız?

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Hepimizin aynı görüşte olması tehlikeli bir şey. Mustafa Kemal Atatürk diyor ki: “Toplumda farklı görüşlerin olmasından rahatsız olmayın, farklı görüşler canlılık, hayatiyet belirtisidir.” O açıdan, farklı görüşler olmalı, mutabakata da varılamayabilir ama aynı görüşte olduğumuz hâlde düzenleyemediğimiz şeylerden dolayı söyledim demin ki cümleleri. O açıdan, keşke onları da halledebilseydik.

Bugün geneli üzerinde düşüncelerimizi ifade edeceğimiz Silah Kanunu'nun isminin arızalı olduğundan başlamak istiyorum. Bu tasarinin içinde üretim var, ithalat var, silah edinimi var, imha var, av var, yaban hayatı var, spor var, birçok alan var. Biz bunların hepsini bir kanunun içine koyuyoruz. Adını bana göre biraz daha açarak koymamızda fayda var idi, olmadı. Şu anda da Komisyonun önünde “Silah Kanunu Tasarısı” olarak bulunuyor. Dolayısıyla, ismini bence değiştirmemiz lazım, önergelerimiz olacak inşallah. Tasarinin içine bu kadar farklı alanı koyduğunuz zaman bir karmaşaya da sebep oluyorsunuz aslında. Bize görüşlerini aktaran ve bizim dinlediğimiz arkadaşlarımız da bize hak verdiler. Yani, hem silah edinimi var burada ya da nasıl kaybedileceğine ilişkin hususlar var, hem üretim var -ki üretim çok farklı bir alan- ithalat keza aynı şekilde, av, yaban hayatı, spor, vesaire var. Biz birkaç kanunun lağv ederek, onu ilga ederek bu kanunun çıkaracağız ama keşke onlar yerinde kalsa ama bir ortak mantıkla 3 ayrı kanun düzense ama ortak bir mantıkla, ortak bir yaklaşımla, iradeyle bu 3 kanun revize edilse daha iyi olurdu diye düşündüm bu çalışmalar sırasında, böyle bir tespitim oldu, arkadaşlarımızla da paylaştık bunu. Sebep yani Türkiye haritasını biz öğreniyken ezbere çizdik. İnanın, en çok zorlandığımız yer Ege haritasıydı çünkü Ege çok girintili çıkıntılı dağların denize doğru dik yaklaşmasından dolayı. Şimdi, bu tasarı yasalarsa bir Ege haritasına benzeyecek yani o madde diğerine atıfta bulunuyor, diğeri bilmem nereye bağlıyor falan. Berraklık konusunda bir sıkıntısı olacak bu tasarinin, bunu ifade etmemiz lazım çünkü bu, uygulamada birçok üreticinin, ithalatçının, bütün kamu bürokrasinin elinde olacak bir tasarı dolayısıyla hepsi bundan faydalanmaya çalışacak. Bu açıdan çok da bu berrak, anlaşılır bir görüntü çizmiyor diye düşünüyorum.

Tasarının içerisinde itiraz ettiğimiz hususlar oldu. Neydi? Sayın Serindağ ifade ettiler, benim de muhalefet şerhimde ifade ettiğim bir husus: Armağan silah. Yani silahtan armağan olur mu, bunu tartışmak lazım. Çocuklarımıza hediye alıyoruz ya da bir yakınımızın, arkadaşımızın çocuğunu ziyarete gittiğimizde oyuncak alıyoruz. Herhâlde bu salonda hiç yoktur ya da çok azdır ama toplumun önemli bir bölümü artık oyuncak tabanca almıyor çocuklara -hoş, bilgisayarlar o açıdan ihtiyaca da gerek bırakmadı ama- niye oyuncak silah almıyoruz biz çocuklarımıza? Silahtan, şiddetten uzakta kalsın istiyoruz. Şimdi, siz “armağan silah...” Kim verecek? Cumhurbaşkanı. Kim Cumhurbaşkanı? Televizyonu açtığınız zaman birinci haber Başbakan, ikinci haber Cumhurbaşkanı. Ne oldu? “Silah hediye ediyor.” Cumhurbaşkanı orada gören her Türk vatandaşı orada kendini görüyor, Cumhurbaşkanı çünkü onu temsil ediyor. Ne verdi? Silah hediye etti.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Demek ki güzel bir şey.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Ama bu, hafızalara olumsuz nakşetmez mi? Yani niye bizim toplumumuzun idol olarak gördüğü o üst düzey yöneticiler, Cumhurbaşkanı, Başbakan, Meclis Başkanı, bakanlar vesaireler niye silah hediye etsinler birbirine? Etmesinler silah canım, cep telefonu hediye etsinler. Ben baştan beri aynı şeyi söylüyorum, Mustafa Başkanım bir türlü bunu koymadı, “cep telefonu, cep telefonu” dedim ama. Cep telefonu hediye etsin, başka bir şey hediye etsinler, çiçek hediye etsinler. Bakın, TOMA'lara bile çiçek hediye edenleri gördük, demek ki olabiliyor. Dolayısıyla -esprisi bir tarafa ama- bu “armağan silah” kavramının sağlıklı bir anlayış olduğunu düşünmüyorum.

Diğer taraftan, yurt dışına giden kamu görevlileri silah getiriyorlar beraberlerinde. İşte “Meslek hayatları boyunca bir kere getirecekler.” Ondan sonra, “Daimî görevlere atanalar getirecek.” Bunu da çok tartıştık. Yurt dışına giden kamu görevlisi niye silah getiriyor? Bu, ticari gayeyle getiriliyor, başka hiçbir şey değil. “Yurt dışında çok ucuz.” vesair sebeplere getiriyorlar. Orada, işte 500 dolara, 1.000 dolara alıyor, getiriyor, burada 3.000-5.000 dolara... Ya, niye Makine ve Kimya Endüstrisinin satmadığı silah var mı, ithaller dâhil? Yok. Makine ve Kimya Endüstrisinden gitsin alsın bir silah ihtiyacı varsa, hak ediyorsa ya da işte merakı varsa oradan alsın. Hem vergisini öder hem de millî kuruluşumuz dedik. Ha, bir de adam bir ataşeliğe atanıyor; din ataşeliği, kültür ataşeliği, üç aylığına, beş aylığına gidiyor ama daimî kadroya gidiyor; bir yıllığına gidiyor, iki yıllığına gidiyor. Onun getirme hakkı var. Biz kaymakam adayını gönderiyoruz bir yıllığına, iki yıllığına ya da işte, üniversite elemanını gönderiyor yüksek lisans, doktora, vesair

programlarına; iki yıl gidiyor, üç yıl gidiyor, beş yıl gidiyor ama daimî göreve atanmadığı için “Sen getiremezsin.” O da gitmiş, kalmış o kadar. O niye getiremiyor? Yani kendi içinde de çelişki ve tutarsızlık var diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Hasan Hüseyin Bey, yirmi dakikayı geçtik. Mümkünse söylediğiniz şeyleri...

HASAN HÜSEYİN TÜRKOĞLU (Osmaniye) – Başkanım, geneli olduğu için müsaade ederseniz tamamlayayım, çok değil benim muhalefet şerhim ama tamamını söylemek isterim uygun görürseniz. Yani, bu benim hakkım ama ben sizin uygun görüşünüzü alıyorum.

BAŞKAN – Buyurun.

HASAN HÜSEYİN TÜRKOĞLU (Osmaniye) – Teşekkür ederim.

Tasarının bize göre en önemli arızalarından birisi silah ithalatına ilişkin kamu kuruluşlarına verilen yetki. Burada mevcut hâlde Savunma Sanayi Müsteşarlığının, Millî Savunma Bakanlığının tespit ettiği bir kuruluş -mevcut hâlde yanılmıyorsam “bir kuruluş” diye geçiyor ama biz onu “bir kamu kuruluşu” olarak yeni hâlinde düzelttik- ithal ediyor ve satılıyor ya da kamu kurumlarına veriliyor. Şimdi, bu tasarıyla Emniyet, MİT, Türk Silahlı Kuvvetleri vesaire gibi kuruluşlar silah ithal edecekler. Ben bunu anlamadım yani bu nereden ihtiyaç oldu, bu niye geldi, anlamadım. Kaldı ki bu tasarıyla ilgili en çok tartışılan şey bu olmuş geçmişte, bundan sonra da bu olacak gibi görünüyor.

Şimdi, önce MİT’i tartışmak istiyorum. MİT niye silah ithal eder? Biz İçişleri Bakanlığında, bürokraside görevliyken MİT’te bir arkadaşımızı ziyarete gitmiştik. Orada, MİT’in içinde sosyal tesislere giderken bir binanın önünden geçtik. Bina marketmiş, MİT’e ait marketmiş. Marketin üzerinde ne yazıyordu biliyor musunuz, “MİTPA” -bu şaka değil- “MİT Pazarlama”. Eğer bu silahları o pazarlama mağazasında satacaklarsa sözüm yok. MİT mensupları gider, oradan kredi kartıyla çeker alırlar ama bu silahlarla, ithal edeceği silahlarla operasyonel bir görev yapmayı düşünüyorsa MİT... MİT operasyonel bir birim değildir, 2937 sayılı Kanun’da MİT’in görevleri tek tek sayılmıştır; istihbarat toplamak, bilgi vermek, eş güdüm, koordinasyon sağlamak vesaire. Bunun dışında MİT’in operasyonel bir görevi... Efendim, istihbarat birimleri ülke içinde veya dışında -hoş, “MİT’in, şimdi, görev yasası falan da değişecek.” deniyor ama bilemiyorum- bir operasyon yapabilir. Onun için gizlice silah alması gerekebilir. Öyle mi? MİT gizlice silah alacaksa ithalat gizli bir işlem değil ki, ithalat resmî bir işlem. Kaldı ki siz bu alışverişi yaptığınız zaman eğer diğer istihbarat örgütleri sizi takip ediyorsa zaten silah satın alacağınız fabrikalar yıllardır onların kontrolündedir. Eğer gizlemek istiyorsanız aldığınız silahları, bunu tek merkezden alırsınız kime gittiği belli olmaz yurt içinde. Asıl gizlilik böyle sağlanır. O yüzden bırakın bir tek kurum ithal etsin bunu. Bir de Jandarma, Beretta F92 -misal- ithal etti mensuplarına vermek için, 550 dolara aldı; bir sene sonra Emniyet ithal etti, 750 dolara aldı çünkü ihaleye girecek neticede. Bu sefer diyecekler ki: “Vay, vay, vay. Bak, gördünüz mü? Emniyet, Jandarmadan pahalıya aldı.” Yani bu ithalat maddesi çok arızalı bir madde. Bir de kurumlar ayrı ayrı niye ithal ediyor. Bakın, Makine ve Kimya Endüstrisi Kurumu yetkilisi arkadaşlarımız muhtemelen salonumuzda varlardır, bize dediler ki: “Biz 1930’dan beri Türkiye’de üretilen, ithal edilen bütün silahların envanterini tutuyoruz.” Yarın her kurum kendisi ithal ederse -kurumlar arası taassubumuzu da özellikle göz önünde bulundurarak söylüyorum- Makine ve Kimya Endüstrisinin böyle bir arşivi, böyle bir envanteri olması mümkün mü artık? Bir anlamı kalmayacak çünkü her kurum kendisi ayrı, bağımsız, kimse kimseye haber vermek zorunda da değil. MİT bu silahları ithal edecek, ne yapacak? Daha Suriye’deki muhaliflere verilen silahlarla ilgili şaibenin altından kalkamadık biz devlet olarak, bunu siyaseten söylemiyorum. Hâlâ bir sürü söylenti var. Ben size söyleyeyim: Beytüşşebab’taki teröristlerin elinden çıkan silahlarla ilgili çok ağır iddialar var. Dolayısıyla, bırakın bu insicamı, bu kurumların ana eksenini kaydırmayın. Yarın iktidar değişir, devlet değişmez. “Devlette devamlılık esastır.” denilen kavram belki en fazla, değişen siyasi iktidarlar için yakışır. O açıdan, ithalatla ilgili hususun çok arızalı ve tehlikeli olduğunu, hatta ithal etmek isteyen kamu kuruluşlarının şaibe altında kalacağına, böyle bir sonucu doğuracağına işaret etmek istiyorum. Bir de “Türk Silahlı Kuvvetleri” diye bir kavram koyulmuş buraya. “Türk Silahlı Kuvvetleri” deyince ben anlıyorum ne olduğunu, anlamıyor değilim ama “Türk Silahlı Kuvvetleri” diye bir tüzel kişilik yoktur. Bir subay Türk Silahlı Kuvvetleri aleyhine dava açmaz. Genelkurmay Başkanlığı, Kara Kuvvetleri Komutanlığı... Yani sizin “Türk Silahlı Kuvvetleri” dediğiniz kavramın içinde Gaziantep Zırhlı Tugaya bağlı Martavan Taburu da var. Şimdi, Martavan Taburu silah ithal edebilecek mi, edemeyecek mi? Martavan Tabur komutanının ne günahı var? Adamın canı çekiyor belki. Dolayısıyla bu ifadenin de yanlış olduğunu düşünüyorum. “Genelkurmay Başkanlığı” diyebilirsiniz, “kuvvet komutanlıkları” diyebilirsiniz. Peki, Orman Genel Müdürlüğü, Sahil Güvenlik Komutanlığı ya da Gümrük Muhafaza Genel Müdürlüğü; onlar niye ithal edemiyor? Onların ne günahı var? Genel müdürleri acaba kel mi?

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Güvensiz demek ki.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı var. Bu da istihbari görevleri olan... Kaldı ki şimdi açılımla ilgili süreci yöneten bakana bağlı bir birim. E, onlar da ithal etsin. Niye kurumları birbirinden ayırıyoruz? Yani orman muhafaza memurlarının belinde tabancaya ihtiyacı yok mu? Onlar da iyisini almak isteyecekler, onlar da ithal etsinler. Böyle bir çelişki olabilir mi? Bu madde külliyen arızalı.

Silah edinmeyle ilgili yaş düzenlemesinde güzel şeyler yaptık, dedik ki erken yaşta insanlar silah sahibi olmasın. 18 yaş Medeni Kanun'umuza göre ölçü ama dedik ki biraz daha olgun yaşlarda edinsinler -bilhassa tabancalar üzerinden söylüyorum sözümü- 25 yaş olsun, Komisyon da uygun gördü, sağ olsun arkadaşlarımız... Çok güzel bir düzenleme fakat can güvenliği sebebiyle silah almak durumunda kalan kişiler için bir istisna getirilmeli dedik. 18-25 yaş aralığındaki bir kişi can güvenliği sebebiyle valilikteki ilgili komisyona müracaat eder, komisyon uygun görüşle valinin onayına sunar ise bu adam silah alabilmeli dedik. Şimdi, bu düzenlemeyle böyle bir istisna yok. Sizin yaşınız 18-25 arasında olabilir, tehdit alıyor olabilirsiniz, can güvenliği sorunuz vardır, "Kusura bakma, sana silah veremeyiz." "Niye?" "Çünkü yaşı 25." "25'e kadar ölmezsen gel, ölürsen de Allah rahmet eylesin." Diyor ki arkadaşlar: "Koruma verimiz." Korumayı herkese verin o zaman, 25 yaşın yukarısındaki adama da bir polis verelim o zaman eğer koruma kararı alacaksak, aldıracağız. Kamu görevlisi 20 yaşında polis memuru olmuş, 22 yaşında kaymakam olmuş, hâkim olmuş, savcı olmuş. "Vallahi, kusura bakma. Senin yaşı 25." Burada oturduk, şeyi tartıştık: "Stajlar ne kadar sürüyor, üniversiteden ne zaman mezun oluyor?" falan filan. Yani istisnai durumları da göz önünde bulundurun. Kâtip Çelebi -Kâtip Çelebi'nin sözüydü herhâlde, yanlış hatırlamıyorsam, Oktay Ağabey beni düzeltsin- diyor ki: "Eğer yaptığınız kanun dağdaki çobanı da gözetmiyor, boşluk doğuruyorsa o kanundan doğan boşluk devletin zafiyeti anlamına gelir." Bir boşluk bırakmayalım işte, bunu burada yapacağız, nerede dolacak bu? Polis memuru olmuşsun, sana beylik tabancası, zatî silah, demirbaş veriyoruz. "Ee?" "Başka silah alamazsın." "Niye?" "Senin yaşı uygun değil." "Ya, belimde tabanca var." "Vallahi, 25'i bekleyeceksin." Yani, bu kulağınza nasıl geliyor, bilmiyorum, bana şey gelmiyor.

Hava ulaşım araçlarıyla ilgili bir düzenleme var, gayet yerinde ama dedim ki özel hava ulaşım araçları buna dâhil olmamalı. İş adamı özel uçağına biniyor; Diyarbakır'dan Ankara'ya geliyor, Van'dan Muğla'ya gidiyor. Bu adam özel uçağında, özel helikopterinde silah taşıyamayacaksa bu nasıl bir yaklaşım? Bunu koyamaz mıydık buraya? Bu çok teknik bir şey. Ne özel uçağım var ne de özel uçakta silah taşımaya niyetim var ama bu bir ihtiyaç, bu olmalı ama yok.

Biz burada, esas Komisyonun bu tasarıyla ilgili yaptığı ilk toplantıda "harç" ve "haraç" diye... Yani böyle kara mizah olsun diye söyledim, Sayın Bakanımız da vardı o zaman. Birçok mülki idare amiri, vali ve vali yardımcıları, Emniyet mensubu arkadaşlarımız, Jandarma teşkilatı mensubu arkadaşlarımız silah ruhsatlarının harçlandırılması sırasında bağış kabul ettikleri için yargılandılar, yargılanıyorlar. Sebep? Bağış almışlar. Nereye almışlar? Vakıf, dernek, birlik gibi yerlere almışlar. Ne yapmışlar? Vakıf, dernek, birlik gibi yerlerden o vakıf, dernek ve birliğin amacına yönelik hizmetlerde harcamışlar, kimse cebine indirmemiş. Ama, bunun Yargıtay içtihatlarıyla artık çok ağır bir suç hâline getirilmesinden bahsedildi. Dedim ki harçlarla ilgili maddenin sonuna "Silah ruhsatları düzenlenirken her ne ad altında olursa olsun bağış ve yardım kabul edilemez." fıkrasını koyalım ama devamında da bu fıkra ile bağlantılı olarak "Bu şekilde bağış aldıkları için yargılananlara ilişkin davalar düşer." mealinde bir af maddesi getirelim de bu arkadaşlarımızı kurtaralım. Kabul görmedi. Makul müydü? Bence son derece makuldü ama -demin söylediğim gibi- makul olduğunu bile bile arkadaşlarımız maalesef kabul edemediler, kabul edilmedi.

Yine, kabahatlerle ilgili maddede, yönetmelikte belirlenen miktarın üzerinde alkollü olarak yakalanan, alkollü olduğu tespit edilen ve üzerinde silahı olan kişilerin silah ruhsatları iptal ediliyor. Bunlara 600 lira para cezası veriliyor ikinci seferde, beş yıl süreyle de ruhsat verilemiyor. Yani alkollüken silahı yakalanmak, silahı üzerinde bulundurmamak bir suç hâline getiriliyor. Bunun içinde de çok özel durumlar var diye ifade ettik. Nasıl ifade ettik? Yazılığınızda iki duble rakı içtiniz. Şoförünüze dediniz ki: "Beni eve götür." Arabanızın torpido gözünde size ait bir ruhsatlı silah var. Ruhsatlı silahı arabanızda taşımak taşıma anlamına geliyor. Dolayısıyla bu şekilde yakalandığınızda 600 lira para cezası, ikinci seferde yakalandığınızda yine bir 600 lira para cezası ama bu sefer ruhsatınız iptal oluyor. "Sizin can güvenliği sorunuz varsa benim umurunda değil, içki içmeseydin." diyoruz. Arabanın torpido gözünde taşımayı taşıma olarak kabul ederseniz, üzerinizde yakalanmış oluyor. Bu örneği niye verdim? Hani alkollüken araba kullanmayan insanlar olabileceğini düşünerek verdim dolayısıyla alkollü savunduğumdan falan da değil ama bu toplumun içerisinde bu şekilde yaşayan, bu şekilde düşünen insanlar var. Bunları bu şekilde cezalandıramayız, bu doğru bir yaklaşım olmaz. "Senin belinde tabanca var, muhtemelen birini vuracaksın ya da havaya ateş edeceksin." böyle diyoruz, söylediğimiz şey bu.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Müstakbel katil olarak görüyoruz alkol alanı.

HASAN HÜSEYİN TÜRKOĞLU (Osmaniye) – Evet ya da “mütecaviz sarhoş” teknik, yasal adıyla.

Başkanımız dedi ki: “Ya, alkollüken araba kullanana işte kaza yapmadığı hâlde ceza...” Arabayı kullanıyor o ve alkollü, melekelerinin zayıfladığını düşünüyoruz ama bu, bu tabancayı kullanmıyor, belinde. Ha, belindeyken kullanmak ya da torpido gözündeyken kullanmak ise takdir dinleyen arkadaşlarımızın.

Şehit olan bir savcımızdan dolayı Adalet Bakanlığı bir kampanya yaptı hâkim ve savcılara, dedi ki: “İşte, sizlere...” O savcımızın belinde silahı yoktu, zafiyet vardı ve şehit edildi. Cenab-ı Allah rahmet eylesin. Bu kampanya çerçevesinde birçok hâkim, savcıya uygun fiyatla silahlar verildi, satıldı bedeli mukabilinde ama uygun fiyatla -bir indirim yaptılar bildiğim kadarıyla- bu güzel bir şey ama biz dedik ki gelin, şunu şöyle yapalım: Jandarma, Emniyet gibi personele zatî demirbaş silah veriyoruz. Hâkim, savcı ve kaymakamlar da, mülki idare amirleri de bu güvenlik birimlerinin adli ve idari amirleri. Gelin, bunlara da zatî demirbaş silah imkânı tanıyalım dedik. Burada kulağa hoş gelmeyen bir şey var mı? Bunun hoş gitmeyen bir yönü var mı? Niye böyle, hâkim için, savcı için şehit olduğunda bir kampanya düzenleniyor? Allah esirgesin, eski mesleğim olarak söylüyorum: Bir kaymakamımızın başına böyle bir şey gelse o zaman da kaymakamlar için mi yapacağız? İşin doğasına uygun bir iş yapalım, gelin, buraya böyle bir hüküm koyalım dedik, kabul ettiremedik. Dolayısıyla bunun da yanlış olduğunu düşünüyoruz. Önergelerimiz gelecek.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Bizim de var aynı şekilde.

HASAN HÜSEYİN TÜRKOĞLU (Osmaniye) – Ve en son arz edeceğim husus: “Elinde şu anda -yine sözlerimi tabanca üzerinden kuruyorum daha anlaşılır olması açısından- ruhsatsız silah bulunduranlara, tasarının geçici 1’inci maddesiyle, bu silahları getirip kolluk kuvvetlerine teslim etmeleri hâlinde kovuşturma ve soruşturma yapılamaz.” diye bir af maddesi getiriyoruz. Yani, ruhsatsız silah bulundurma suç şu anda, bir-üç yıl hapis cezası var. Eğer getirirseniz kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren bir yıl içinde kolluk güçleri sizinle ilgili hiçbir işlem yapmayacak. İnsanlar niye ruhsatsız silah bulundurur? Belli saikler var. Bir: Bir silahınız vardır, menşei belli değildir, menşei belgesi veremezsiniz fatura vesaire gibi, bu ruhsatsız durur. İki: Harcı yüksek bulursunuz, ekonominiz uygun değildir. Üç: Ruhsat alma şartlarına sahip değilsinizdir. Dolayısıyla bütün bu olumsuzluklardan dolayı... Silahı da ihtiyaç veya merak olarak görüyorsunuz, evinizin bir köşesinde bir silah... Nedir cezası? Bir-üç yıl. Şimdi, ne yaptık biz bu tasarıyla? Tabanca bulunduranın cezasını bir-dört yıl olarak düzenledik. Ne değişti? Hiçbir şey değişmedi. Adam yine bir silahı yakalattırsa bir yıl yatacak, zaten bugün de bir yıl yatacak. Adam bu riski göze alarak bu silahı bulunduruyor. Dedik ki gelin, bunu şöyle yapalım: “Şartları taşıyanlar ruhsata bağlanır.” diyelim dedik. Çok mu tırmalayıcı geliyor bu? Bu neye yarar? Bir: Bu silahlar ruhsata bağlanır, kayıt altına alınır. İki: Bu silahlar kayıt altına alınırken balistik numuneler alınır ve insanlar... Adliye için, Emniyet, Jandarma için bu bir avantaj. Belki bunların arasında faili meçhullerle ilgili silahlar çıkacak piyasaya. Üç, bu Hükümetin en fazla istediği şey, para. Harç karşılığında para elde edersin yani hazineye gelir elde edersiniz.

Bunları biz Milliyetçi Hareket Partisi Grubu olarak makul ve altı çizilmesi gereken önemli hususlar olarak düşündük, Komisyonun takdirine arz ettik ama bunları kabul ettiremedik. İnşallah, esas komisyon olarak bu yaklaşımlarımız sıcak bulunur, sıcak karşılanır ve tahakkuk eder diye umuyorum.

Başınızı ağrıttığım ve uzattığım için de affınıza sığınarak teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Çok uzattınız. Teşekkür ederiz.

Sayın Celal Bey, buyurun.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Ben de değerli Hasan Hüseyin kardeşim kadar belki uzun konuşmayacağım ama... Çünkü söyleyeceklerimin hemen hemen büyük çoğunluğu tekrar olacak. Aynı konuda “Aklın yolu birdir.” hesabıyla aynı düşünceleri paylaşıyoruz.

Saygıdeğer Başkan, Saygıdeğer Müsteşar, değerli Komisyon üyeleri, değerli bürokrat arkadaşlar, sivil toplum kuruluşlarının çok saygıdeğer temsilcileri ve basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyoruz.

Geçtiğimiz yaklaşık yirmi gündür süren olaylarda hayatını kaybeden değerli komiser kardeşimize ve diğer vatandaşlarımıza Tanrı’dan rahmet diliyorum.

Tabii, hiçbirimizin arzu etmediği, gerçekten Türkiye’ye yakışmayacak çok acı olaylar yaşadık. Bunun, Hükümetin, özellikle Sayın Başbakanın tutumundan bu aşamaya geldiğini artık bütün dünya söylüyor, herkes buna inanıyor; inanmayan tek kişi var, o da Değerli Başbakanımız. İnşallah, bir gün o da yanlış olduğunu anlayacaktır, bu tavrından vazgeçecektir. Ben bu konuyla ilgili çok fazla tartışmak, tekrar konuşmak istemiyorum.

Biz Türkiye'nin çok önemli bir gündemini gözden kaçırıyoruz, Hasan Hüseyin Bey az evvel çok güzel izah ettiler. Biz teröristleri bıraktık, ülkemizi bölmek isteyen teröristleri bıraktık, masum sivillere karşı mücadeleye başladık ve "Taksim'de Türk polisi zafer kazandırmıştır." diye Başbakan ilan etti, tarih yazdığını kaydetti. Doğru, tarih yazdı ama kötü bir tarih yazdı. Tarihe evlerin, çocukların, annelerin, bacıların, 13 yaşındaki çocukların, bebeklerin gazla, gaz bombasıyla nasıl perişan edildiğini, ülkenin bu değerli insanlarına nasıl eziyet edildiğini tarih yazdı. Bunu da fazla irdemiyorum. Vakit darlığından dolayı yasaya geçeceğim.

Değerli arkadaşlar, bu yasanın olumlu yönleri yok mu? Sevgili Başkanımızın hoşuna gitsin diye ben önce olumlu yönlerini dile getireceğim çünkü muhalefeti sevmiyor. Başbakan sevmiyor, milletvekilleri sevmiyor, komisyon başkanları sevmiyor, alt komisyon Başkanı Mustafa Bey hariç. Ben huzurlarınızda kendisine teşekkür ediyorum. Çok medeni, çok güzel bir çalışma yaptık arkadaşlarımızla, bu yasanın yanlış olan önemli kısımlarını beraber düzelttik. İnşallah, bizim eleştirdiğimiz, düzeltilmediğimiz bazı bölümlerini de bu Komisyonunda düzelterek geçireceğiz.

Değerli arkadaşlar, bu yasayla silah taşıyacaklara eğitim verilmesi Türkiye'de bir ilk ve olumlu bir gelişme, bunu destekliyoruz, saygıyla karşılıyoruz. Silahların evlerde veya iş yerlerinde gelişigüzel ortamlarda bulundurulması çok büyük sakıncalar yaratıyordu; çocuklar erişiyordu, yanlışlıkla kazalar oluyordu. Şimdi, muhafaza altına alınması, Avrupa'da da uygulanan çağdaş bir uygulama, bu düzenlemeyi de çok olumlu buluyoruz.

25 yaş sınırını hepimiz teklif etmiştik, Komisyonunda geçti. Acaba hayati tehlike arz edenler için bu olabilir mi? Böyle bir istisna getirilirse gene yüz binlerce insan tekrar silaha erişmiş olacak diye düşünüyorum. Belli, bu işte görev yapan kamu görevlilerine istisna getirilebilir mi? Bilemiyorum, Komisyonun takdirine ama 25 yaş sınırının çok olumlu olduğunu belirtmek istiyorum.

Ayrıca, silah taşıma, av tüfeği de olsa... Seçme ve seçilme yaşı biliyorsunuz bizde henüz... 18'e indi mi arkadaşlar?

MEHMET ERSOY (Sinop) – Seçme indi, seçilme henüz inmedi.

CELAL DİNÇER (İstanbul) - Seçme indi, seçilme inmedi. Dolayısıyla, bunu da çok fazla genç yaşlara indirmemek gerektiğini düşünüyorum. Sportif amaçların dışında 18 yaşını dolduran herkesin silah almasının doğru olmadığını düşünüyorum; bu bizim ve partimizin görüşüdür. Bunda da en alt sınırın 21 olması gibi bir teklifimiz oldu, kabul görmedi.

Düğün gibi, devlet binaları gibi binalara silahla girilemeyeceği, girilmesi için gerekli tedbirlerin alınması gerektiği hususu da bizce olumlu bir düzenlemedir. Bu konuda biz Komisyon çalışmalarında arkadaşlarımıza gerekli desteği ve katkıyı verdik.

Değerli arkadaşlar, Sayın Başkan; Silah Kanun Tasarısı'nın 2'nci maddesi "antika silah" tanımı içeriyor. Antika silah için 1899 tarihi baz alınmıştır -ne bileyim- "Avrupa'da böyle bir karar alındı." deniyor, o tarihten sonraki silahlar antika silah olarak kabul edilmiyor. Ben "antika" tanımının mutlaka uluslararası kuralara uygun olması gerektiği, bu konuda bir zorunlu düzenlemenin olduğu kanaatinde değilim. Yani, Avrupa'da birkaç devlet bunu böyle yapmış ise biz de aynısını niye yapalım? O zaman, birçok Avrupa devletinde 17 yaşında silah taşıyanlar da var, bazılarında, 25'in altında asla, av tüfeği de olsa hiç silah taşıyamıyorlar. Hangisini kabul edeceğiz? Antika silah için, 1923 yılından önce imal edilmiş silahlar şeklinde değişiklik önerimiz olmuştuk, eğer bu değişiklik önerimiz kabul edilseydi Kurtuluş Savaşı, Çanakkale Savaşı, Birinci Dünya Savaşı gibi savaşlardan kalan silahların da antika silah olarak değerlendirilip ruhsata bağlanması manevi açıdan çok anlamlı ve önemli olacaktı. Bu konuda vatandaşlardan da gerekli ikazları, gerekli talepleri çok sayıda aldık ancak Komisyonunda değerlendirilmedi.

Armağan silah konusu gene yasamızda gündeme getirildi. Ben silahın armağan edilmesi konusunda -diğer konuşmacı arkadaşlarımla aynı görüşteyim- silahın armağan olmayacağını ve hayatım boyunca da ne çocuklarıma ne yakın çevrem silah ve ona benzer herhangi bir maddeyi armağan olarak götürmedim, götürülenlere de şiddetle karşı çıktım.

Eğer mutlaka konulacaksa, devletler arası karşılıklılık ilkesi esas alınarak konulacak ise -ki bazen bu protokol gereği, gidiyorsunuz bazı ülkelerde devlet başkanımıza silahlar hediye edilebiliyor- müteakabiliyet esasına göre biz de bir şey vereceksek, sadece devlet başkanı ve hükümet başkanlarına verilmeli bu yetki. Bunun dışında, bakanlara veya Bakanlar Kuruluna kadar kimseye silah hediye etme yetkisi asla verilmemeli. Bu konuda protokol gereği cumhurbaşkanları veya başbakanlar hediye edebilmeli diye düşünülüyor.

Armağan silah kapsamı çok geniş tutulduğu için silahlanmayı teşvik edecek -gene aynı şekilde benim gerekçemde de var zaten, bizim değişiklik tekliflerimizde de var- devlet başkanlarına veya diğer yetkili kişilere silah armağan edilmesi toplumda rol model oluşturacak. Artık herkes, silahın çok önemli bir şey olduğunu, hediye edildiğine göre bunun anlamının büyük olduğunu söyleyecek ve silah sayısı artacak.

Silah Kanun Tasarısı'nın yine bir maddesinde deniliyor ki: "Biber gazlarına -iktidar partisi, tek öneri getirdi alt komisyonda, önerinin gerekçesinde var arkadaşlar- vatandaşın edinimini sağlamak." Yani "Ulaşımını, elde etmesini sağlamak için böyle bir düzenleme yaptık." deniyor 3'üncü maddenin (d) bendinin (12)'nci fıkrasında. Yani vatandaş biber gazı edinecek; gerekçede var, sizin tasarıınızda yok değerli arkadaşlar; alt komisyondaki görüşmelerde iktidar mensubu milletvekili arkadaşlarımız bir gerekçe hazırladılar, o gerekçede "Vatandaşın biber gazının edinimini sağlamak amacıyla bu düzenlemeyi yaptık." deniliyor. Vatandaş zaten yeterince biber gazını yirmi günde aldı, zaten emniyet güçlerimiz veriyor biber gazını. Ayrıca, siz ona ne biber gazı temin ettireceksiniz.

İkincisi: Bu, toplumda alışkanlık yarattı galiba, vatandaşlar da mı biber gazıyla birbirine karşı mücadele edecekler? "Biber gazının edinimini sağlamak." cümlesi, ki alt komisyonun değişiklik önerisindeki teklifi okursanız aynen böyle yazıyor. Bunu çok tehlikeli ve üzücü buluyorum. Dolayısıyla, biz Cumhuriyet Halk Partisi olarak biber gazları veya "portakal gazı" diye tabir edilen tüm gazların üretimini, ithalinin, kullanımının yasaklanmasını öneriyoruz, bu düzenlemeye de karşı çıkıyoruz.

"Yoğunluğu yönetmelikte belirtilenlerin üzerinde olan göz yaşartıcı gazların ülkede üretilmesi, ithali..." diyor. Nasıl belirleyecek? Şimdi, Taksim'deki olaylarda normalde su sıkılıyor, içine belli olmayan kimyasal maddeler atıldı, insanlara yakıcı etkisi olan, ileride ne tür etkileri olacağı bilinmeyen bir gaz maddesi.

Değerli arkadaşlar, biber gazı veya portakal gazının zararsız olduğunu şu anda hiç kimse afaki olarak söyleyemez. Oysa bazı bilimsel yayınlarda var, haberlerde de var, kimya mühendislerinin açıklamaları var -arzu edene dosyamda gösterebilirim- zararsız olarak tanımlanan biber gazının çok zararlı, kanser yapıcı, hatta ölümcül etkilerinin olduğu bilinmektedir, uluslararası yayınlarda bu gösterilmiştir. Belki ilk anda öldürmüyor ama zaman içinde akciğerlerinde çok büyük tahribatlara yol açarak ölüme neden olabiliyor. Biz bunun sonuçlarını henüz görmüyoruz. Karadeniz'deki Çernobil faciasında biz oralarda görevliydik, Sayın Müsteşarım da burada değil, o da orada görevliydi. Karadeniz'de son yıllarda kanser vakaları o kadar çok arttı ki bunun sebebini Çernobil faciasına bağlayan binlerce bilim adamı var. Biz de birkaç sene sonra, o Taksim'de bu gazlara maruz kalan insanların kanserden ölmeyeceğini hiçbirimiz garanti edemeyiz. Dolayısıyla, biber gazlarının, Türkiye gibi çağdaşlaşma yolunda adım atan ülkelerde kullanılmasının doğru olmadığını düşünüyorum.

Bu bombaların konut, hastane, kafeterya, otel, otobüs, metro, AVM gibi hiçbir ayırım yapmadan rastgele her tarafa atılmasının, ne kadar çağ dışı bir uygulama olduğunu televizyonlarda hepimiz canlı canlı izledik. Yani evine kaçmış, sığınmış bir insan. Pencereye gidiyor, uzatıyor silahı, camdan içeri bombayı atıyor, hiçbir şey olmamış gibi çekip gidiyor.

Peki, onu atan o değerli güvenli görevlisi kardeşime sormak istiyorum: Birisi senin evine gelip atsa, çocuğun çocuğun, 3 yaşındaki veya kundaktaki bebeğin orada olmuş olsa sen ne düşünürsün? Eğer suçlu eve kaçtıysa, tedbirini alırsın, kaçmasını önlersin, gidersen, normale döndüğünde suç delili varsa yakalar alır getirirsin ama pencereden içeriye sıkıp kaçıp gitmenin hiçbir mantıklı yönü yoktur, savunulacak bir tarafı yoktur.

AVM'ye gitmiş insanlar. Ya AVM bu, o artık kapalı alan, binlerce insan var onun içinde. AVM'nin içine basıyorsunuz biber gazını, çekip gidiyorsunuz. Hiçbir mazeret ileri süremezsiniz bunun mantıklı ve doğru olduğuyla ilgili.

Dolayısıyla, bu tür kötü görüntülerin oluşmaması için, biber gazının ithalinin ve imalının yasaklanmasını biz Cumhuriyet Halk Partisi olarak istiyoruz ve değişiklik tekliflerimiz bu yöndedir.

Gene tasarıda çok önemli bir fıkra, 5'inci maddenin (9)'uncu fıkrası. Deniliyor ki: "Kanunların kendine verdiği görevleri yerine getirmek amacıyla Millî Savunma Bakanlığı, Türk Silahlı Kuvvetleri, emniyet, jandarma ve MİT mensupları her türlü silah, mühimmat, teçhizat, araç vesair malzemeyi ithal eder veya yetkilendirdiği kişilere ithal ettirebilir."

Millî İstihbaratla ilgili konuyu arkadaşımız çok detaylı açıkladı, ben aynen katılıyorum, aynı görüşlerim burada var, zaman darlığından söylemek istemiyorum. MİT'in operasyonel bir görevi yoktur. Orman Genel Müdürlüğü, o da silah kullanmaktadır. Gümrük Genel Müdürlüğü, işte gümrük muhafaza müdürlükleri, Sahil Güvenlik komutanlıkları, onlar da silah kullanmakta. Niçin onlara ithal yetkisi vermiyorsunuz?

Bir de polise yani emniyete ve MİT'e her türlü silah ithal etme yetkisi veriyorsunuz. Ben burada, Komisyonun ilk toplantısında bir soru sormuştum veya ikinci, bilemiyorum: "Bu yetki o kadar geniş ki polis tank veya uçak da getirebilecek mi?" dedim. Bir emniyet yetkilisi cevap vermişti: "Evet, tank ve uçak da getirebilecek. Bu yetki; hiçbir kısıtlama yok." Doğru, getirsin, tamam. Nakliye amacıyla belki kullanılabilir ama bu ağır silahları kime karşı kullanacak? Yani Türk polisi kendi milletine karşı savaş mı ilan edecek? Tankı nerede kullanacak?

Dolayısıyla, ithal edebileceği silahlar en azından nitelik itibarıyla veya yani sayı olarak değil, nitelik, “Şu şu uzun menzilli silah olabilir.” veya ne bileyim, buna benzer bir liste, kullanılabileceği bir liste yapılabilir ve adı sayılabilir. Adı buraya konmayan silahlar olunca “her türlü silah” lafını kullanınca suikast silahı da getirecek. Kime karşı kullanacak suikastı, silahını, kendi vatandaşına karşı mı kullanacak?

Peki, MİT'e –başında da yer aldı- bu silahlar getiriliyor, yakında operasyonel görev de verilecek. O zaman -doğru veya yanlış, henüz bilemiyorum- “Başbakan operasyonel güç için 15 bin kişilik bir ordu kuracak.” diye gazetelerde haberler çıktı. Şimdi, ordu mu kuracak getireceği bu silahlarla? Kime karşı kullanacak bunu?

Bu madde çok tehlikeli bir düzenleme. 2009'taki görüşmelerde ben Mecliste yoktum, bilmiyorum aramızda var mı milletvekili. Genelkurmay Başkanlığının bu maddeye çok karşı çıktığı söylendi ama bugün nedense Genelkurmay temsilcilerinden bu maddeyle ilgili herhangi bir görüş göremiyoruz.

Evet, başka bir madde, “Silah ve malzemelerin ithali yasaktır.” diye bir madde konmuş. Bu maddeyi ısrarla ve ısrarla takip ediyoruz. Her türlü zararlı, biber gazı da dâhil portakal gazı dediğimiz gazların da bu yasak kapsamına alınması bizim en büyük dileğimiz ve talebimiz.

Başka bir düzenleme: Kanunda sayılan bazı silah mühimmatları var. Bunların alınması, satılması için valiliklerden yetki belgesi alıp satış yapacak yerler belirleniyor. Bu yerlerde alınıp satılabilecek. Tamam, buraya kadar bir sorun yok ama bu maddede (12) numaralı alt bent dediğimiz bir bentte bir madde koymuşlar, av fişekleri her şekilde bu sınırlamanın dışında, hiçbir beyana tabi tutulmadan istediği gibi alıp satılacak. Kaç tane satıldı, hangi mercinin, hiç kimsenin haberi olmayacak. Yani av tüfekleri için böyle bir sınırlama niye yok? Her türlü fişek ve merminin kayıt altına alınması bizce çok doğru bir uygulama ama son metindeki (c) bendinin son cümlesinde bir madde var ki bu, büyük bir kayıp ve kaçak oranını yaşatacak. Dolayısıyla, belki kurallara uygun olmayan üretimler de yapılabilir.

Gene Hasan Hüseyin Bey ve Değerli Ali Bey de açıkladılar, her türlü yayınlı siz yasaklıyorsunuz reklamını, İnternet yoluyla reklamını serbest bırakıyorsunuz. Oysa bugün hepimiz çok iyi biliyoruz, İnternet... En son Gezi olaylarında “tweet”lerde, Sayın Başbakan olsun, bakanlar olsun, emniyet yetkilileri olsun, halkı yanılttılar yanlış “tweet”lerle, sosyal medya yanlış kullanılarak bu olaylar bu aşamaya geldi denildi. Peki, aynı sosyal medya, İnternet'i siz rahat bırakıyorsunuz; İnternet'te istenilen reklamları yapabilecekse bu adam, ne olacak? Orada da yine halkı yanlış yönlendirecek, yanlış bilgilendirecek. Reklamları yasaklıyorsunuz, İnternet'i serbest bırakıyorsunuz.

Değerli arkadaşlar, İnternet, artık “Kitle iletişim araçlarında aleni reklam yapılmaması” şeklindeki ilkesine aykırıdır. Alkollü içkiyle sigara reklamını İnternet'te yasaklıyorsunuz. Niye? “Zararlı.” diyorsunuz, değil mi? Peki, silah zararlı değil mi, silaha çocuklar erişmeyecek mi? Artık 3 yaşındaki bebekler neredeyse İnternet kullanmaya başladı. Siz İnternet'te silahların reklamının yapılmasını eğer serbest bırakırsanız, Türkiye'de çok tehlikeli, önü alınamayacak bir silah merakını ve yanlışlıkları doğurursunuz. İnternet ile yapılan reklam ve tanıtım bu yasağın dışında tutmanın doğru hiçbir yönü yoktur. Mutlaka ama mutlaka düzenlenmelidir. İnsanlar görüşlerini beyan ederken sosyal medyayı suçluyorsunuz, yasaklıyorsunuz ama silaha serbest bırakıyorsunuz. İçki ve sigaraya gelince yasaklıyorsunuz, silaha gelince “serbest” diyorsunuz. Bu da -aramızda var mı bilmiyorum- silah üreticisi kardeşlerimizin arzu ettiği bir yasa. Dolayısıyla, biz Komisyon olarak onların taleplerini yerine getiren -elbette ki onların makul ve mantıklı taleplerini dikkate alacağız ama- onların çıkarlarını koruyacak, onların istediğini yasaya geçirecek bir kurum, komisyon olamayız. “İnternet'le yapılan reklam ve tanıtım bu yasağın dışındadır.” cümlesini mutlaka kaldırmamız gerekiyor.

Bir diğer önemli konu...

BAŞKAN – Celal Bey, toparlayabilirsiniz...

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Daha on dakika olmadı Başkanım. Sabrınızı diliyorum, ne olacak durun bakalım.

BAŞKAN - Yirmi dakikayı buldu Celal Bey.

Buyurun.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Bu kâğıtlar bitmeden şuradan şuraya gitmem.

Silah ruhsatı almak için aranan şartlar var.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Maddelerde konuşursunuz.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Ben genelinde konuşuyorum, maddelerde konuşmam belki.

25 yaş uygulaması doğru.

Av tüfekleri için; yivliler için 23 yaş, yivsiz silahlar için de 21 yaş olmasını biz arzu ediyoruz.

Çok önemli bir husus: Heyet raporunu almıyor artık. Silah alacak kişiler psikopat mı, doğru dürüst ne olduğunu artık kimse bilmiyor? Tek hekimden alınacak bir raporla, değerli arkadaşlar, silah ruhsatının alınması çok doğru bir uygulama değil. “Sağlık şartları bakımından engel bir hâli bulunmamak...” Doktorlar zaten hastaya baktığında, bakacak zamanı da yok; sekreterler götürüyor, uzaktan, şöyle kapı aralığından bir görüyor, tamam, raporunu yazıp geçecek bir tane doktor.

Değerli arkadaşlar, böyle bir şey yanlış. Silah ruhsatı talebinde bulunacak kişinin gerek fiziksel gerekse ruhsal anlamda yeterli olup olmadığının mutlaka araştırılması lazım. Altını çizerek söylüyorum, fiziksel ve ruhsal alanda yeterli olup olmadığının araştırılması lazım.

Görme kusurunun olup olmadığının, nörolojik olarak yeterli olup olmadığının, ruh sağlığının elverişli olup olmadığının mutlaka uzman doktorlardan oluşan bir heyet tarafından görülmesi lazım. Aksi takdirde, gene çok yanlış ve telafisi mümkün olmayan uygulamalara yol açarsınız.

Bir diğer önemli konu da silah ruhsatı. Silah alabilmek için belge veriyorsunuz, altı ay geçerli bir belge veriyorsunuz. Yani niye altı aylık bir belge veriyorsunuz? Yani altı ayın gerekçesi nedir, ben onu hâlâ daha çözebilmiş değilim. Silaha meraklı olan bir insan bütün şartlarını taşıyorsa, emniyete, işte valiliğe başvurdu, belgesini aldı. Altı ay niye cebinde taşıyor? Eskiden çok yanlış bir uygulamaydı. Silahı alıp başvurusu için de bir sürü zaman veriliyordu. Şimdi, biz, bu altı aylık sürenin daha kısaltılmasını özellikle öneriyoruz, üç ay gibi bir süreyle geçerli olsun.

Ayrıca, silah edinme izni ve silah ruhsatı için yapılan başvurular bazen senelerce sonuçlanmıyordu, emniyet “İşimiz çok.” deyip bakmıyordu, cevap vermiyordu, vatandaşlar mağdur oluyordu. Yapılan başvurular iki ay içinde mutlaka sonuçlandırılın.

Ayrıca, silah satın aldıysa bunu otuz gün içinde, hiç beklemeden taşıma ruhsatını alsın. Bunu altmış günle sınırlamanın da, altmış güne çıkarmanın da hiçbir mantığı yönünün olmadığını düşünüyorum.

Evet, sondan bir önceki maddeler: Köy muhtarlarımıza bugüne kadar birçok görev verdik. Muhtarlarımız şu anda Türkiye’de yetkisiz yetkili konumunda insanlar. Değer veriyoruz. Her ne kadar siz artık muhtarları da çok fazla kale almıyorsunuz, 34 bin muhtardan 16 bin tanesinin tüzel kişiliğini kaldırdınız, sevmiyorsunuz. E, sevmiyorsunuz da adamları bari hiç olmazsa emekli olduklarında filler mezarlığına atmayın. Adamları, muhtarları, memur statüsünde görüyorsunuz, muhtarları, işledikleri suçlardan memurlar gibi yargılıyorsunuz. Muhtarlar memur görünüyor, muhtara karşı işlenen suçlar da vatandaş memura karşı suç işlemiş gibi ceza görüyor ama muhtarın sosyal güvenliğini cebinden ödetiyorsunuz.

“Bunun konumuzla ne ilgisi var?” diyeceksiniz. Var işte. Adama 2022 sayılı Yasa’ya göre verdiğiniz para kadar para veriyorsunuz, maaş veriyorsunuz, ondan sonra “Git, sigorta primini kendin öde.” diyorsunuz. Sigorta primini de yatırıyor, silah taşıma hakkı veriyorsunuz. Nasıl alacak? Bugün en kötü ruhsat 3 bin lira. Muhtarlarımızın ve buna ilave olarak il genel meclisi üyelerimizin harçsız olarak bulundurma –taşıma da demiyorum- ruhsatına haiz olmaları gerekir. Bu insanlar bir kamu görevi yapıyor, bu insanlar temsil görevi yapıyor. Temsil görevlerine uygun onlara onurları geri verilmeli, kamu görevlisi gibi sayıyorsanız, kamu görevlisi gibi onlar da harçsız ruhsat alabilmeli.

Ben söylemeyi unuttum, değerli Komisyon, arkadaşlarımız bu hususu kabul ettiler, köy ve mahalle muhtarlarıyla ilgili kısmını, harçsız olarak bulundurma ruhsatı verilmesini kabul ettiler ama il genel meclislerini sevmiyorlar, belli, il genel meclislerini bunun dışında tuttular. Zaten il özel idarelerini kaldıracakları için düşündüler. Tamam, adamları filler mezarlığına atıyorsunuz, il özel idarelerini kaldırılıyorsunuz. Adamların, şu anda çalışanların ne günahı var ya? Büyük ümitlerle geldiler. Bu insanlar da silah aldılar, bu insanlar da hiç olmazsa bulundurma ruhsatlarını harçsız alabilin.

Bu konu sizi çok rahatsız edecektir Değerli Başkanım ve Komisyon üyesi arkadaşlarım. Biz il genel meclislerine ne diyoruz? Yerel parlamento diyoruz. Madem yerel parlamentoysa onlar da her parlamento gibi, Parlamentoda görev yapmış değerli insanlar nasıl emekli olduklarında bulundurma veya taşıma ruhsatı alıyor ise harçsız, onlar da alabilmelidir diyoruz.

Bu yönetmelikte, bence, sizin de başınızı en çok ağrıtabilecek, bugünlerde çok tartışılan bir konu, alkol yasağı. Bunu gündeme getirdiniz, onaylandı, yasak koyduk veya koymadık, onun tartışmasına girmek istemiyorum ama alkollü silah taşıyanlar için 100 liradan 600 lira para cezasını koyduk, tamam, bunu da mantıklı buluyorum. “Bu suçu birden fazla işlese...” Ya, ne suç? Şimdi, bu suç nerede var? Bunu tasarımı getiren arkadaşlara soruyorum, kim getirdiyse. “Bu suçu işleyen” diyor. Alkol içmek suç mu kardeşim? Suç ise neresi suç, hangi yasa? Yani suç ise “Bu suçu işleyen” yani alkol alan. Cümlelerin yapısına bak: “Bu suçu işleyen”, “birden fazla işleyen” Alkol suç ise yasakla Türkiye’de “Alkol almak yasaktır.” de, bitir, o zaman suç olur. Yasak değil.

“Kişiyeye verilen ceza, birden fazla eğer alkollü yakalanırsa...” Ya, ben vatandaşıım, emekli bir vatandaşıım, gittim bir düğüne, olur ya, insan yani boş bulunur iğer, inançlarından dolayı iğmeyebilir ama iğenler var, bu işi gerçekten bilerek, isteyerek iğenler var, iğiyor. E can güvenliği de var. Emekli bir şahıs da olabilir. “Sen, eyvah aldın, artık bundan sonra silah ruhsatını beş yıl geri alıyorum.” Böyle bir anlayış, inanın Türkiye’de çok büyük tartışmalara yol açacaktır. Eğer ceza vermek istiyorsanız ona para cezası verebilirsiniz, hiç, asla karşı değilim, belki para cezası ama hakkının geri alınmasının doğru bir uygulama olmadığını, ikinci bir yaşama müdahale olduğunu, bunun altında iğkinin yasaklanmasıyla ilgili bir kural olabileceğini, bunun kamuoyunda tartışılabileceğini bilmenizi istiyorum, böyle bir cezanın doğru olmadığını, Anayasa’da aykırı olduğunu. Yani, adam silah kullanırsa suç işler. Silahı duruyor arabasında ya. Siz bu adamı kalkıp nasıl suçlu ilan edebiliyorsunuz, “Bu suçtu işlese...” diyorsunuz, olmayan bir suçtu cezalandırıyorsunuz.

Son görüşüm Sayın Başkanım. Hasan Hüseyin Bey çok güzel izah ettiler, görevlerinde kullanılmak üzere emniyet hizmetleri sınıfı personeline işte zafî demirbaş silah olarak veriliyor, demirbaş kaydediliyor, geçici mermileri de verilebiliyor. Bugün emniyet personelinin yanında, terör örgütüne kaçırılıp bir buçuk senedir dağda alıkonulan kaymakamlarımız oldu, şehit edilen kaymakamlarımız oldu, şehit edilen savcılarımız oldu. Peki, bu insanların sayısını toplasanız Türkiye’de 2 bin tane, 3 bin tane. 300 bin kişilik polis teşkilatı içinde herkese zafî silah verebiliyorsunuz da 2 bin tane hâkim, savcı ve kaymakam arkadaşımıza niçin zafî demirbaş olarak veremiyoruz? Görevinden ayrıldıktan sonra onlar da devretsinler. Gençcik insanlar, yeni evlenmiş. Bugün en kötü silah 3 bin-4 bin lira civarında. Niye yani? Demirbaş olarak verilebilsin. Madem öyle bir uygulama getiriyoruz, bu uygulamanın adil olmasını istiyorsak hâkim, savcı ve kaymakamların da bu maddeye eklenmesinin doğru olduğunu düşünüyorum.

Bu yasanın olumlu yönlerini saydım, olumlu yönlerini takdirle karşılayıp olumlu oy vereceğimizi ama bu eleştiri olarak saydığımız bölümlerinin de mutlaka değiştirilmesini talep ediyorum.

Sabırla dinlediğiniz için teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Biz de teşekkür ederiz.

Muharrem Bey, buyurun.

MUHARREM İŞIK (Erzincan) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Başkanım, değerli milletvekili arkadaşlar, değerli bürokratlar, sivil toplum kuruluşunun değerli üyeleri; öncelikle hepimizi saygılarımla selamlıyorum.

Tabii, ben Komisyonun başlangıcında da söylemişim, bizim burada yapmamız gereken şey silahsızlanmayı teşvik etmemekken, biz bu yasayla ne yazık ki silahlanmayı teşvik edici maddeler getiriyoruz. Nasıl? Biz burada daha çok devlet adamlarının, devlet yöneticilerinin, kurum mensupluğuna sahip olan kişilerin hem ruhsat alanını genişletiyoruz hem de silah alma alanı iyice genişlettik gittik. Buna alt komisyonda bir türlü karar veremedik, aslında önce karar vermiştik ama daha sonra o madde nedense değiştii. Tabii bu da silahlanmanın önündeki engellerin kalkmasına sebep oldu. O yüzden, bir kere, bu yasayı silahsızlanmayla ilgili değil, silahlanma yasası olarak görmemiz lazım.

Tabii, ruhsat diyoruz ama burada ruhsat verirken özellikle -ben biraz daha geniş çerçeve yapacağım- tabii, silah vereceğimiz kişinin hekim kontrolünden çok iyi geçmesi gerektiğini düşünüyorum. Burada herhâlde Komisyonunda 1 ya da 2 hekim milletvekiliyiz. Bizim başımıza çok geldi nasıl verildiği. 1964 yılında muhtarken silah almış adam 1987 yılında geldi, göz muayenesi yaptırıyorum, gözünün birini kapattı, bir şeyler görüyor, gözünün öbürünü kapattı göremiyor. Eskiden gözü çıkanlara koyun gözü -öldürüp-koyuyorlarmış, o zaman şey bulamadıkları için koyun gözü takmışlar 1964 yılında. O zamandan beri her beş yılda bir rapor almış ve sağlam olarak raporunu yenilenmiş. Şimdi, bunu tek hekime düşürdüğümüz zaman yine aynı şeyler devam edecek Sayın Başkanım.

Tabii, Sayın Başkanım, bu konulardan sonra benim tarzım değil ama gerçekten son zamanlarda yaşanan olaylarla ilgili olarak gündeme gelen şeyler var. Bunu gördüğümüz zaman sizin de tavrınız aynı gibi oluyor. Yani biz daha önce de Komisyonunda çalıştık, Sayın İçişleri Bakanımızla tanıştık, eleştirilerimiz de oldu ama bu kadar sert bir şekilde şey yapıp da -eleştirebilirsiniz, söz alıp şey yapabilirsiniz- ama bizim sanki hiçbir şeyi eleştirme hakkımız yokmuş gibi şey yapıp da “İşte, konuştunuz...” Burada şu anda biz tümü üzerinde konuşuyoruz, bizim gördüğümüz şimdiye kadar, hep süre koymadan tümü üzerinde konuşmamızdı. Tabii arkadaşlar konuşurken şey etmeyi de ben doğru bulmadım. Tabii, benim tarzım olmadığını söylüyorum ama bu konuda eleştiri sunmak istedim.

Şimdi, özellikle benim tabii, maddeler üzerinde konuşmalarım olacak. Yalnız şimdi iki önemli konu var, onları bir gündeme getireceğim. Hele İçişleri Komisyonu olduğumuza göre, İçişlerinin değerli yetkilileri de burada olduğuna göre, onların artık kamuoyunda tekrar tekrar gündeme gelmesi lazım.

Birincisi, Ethem Sarıgül'ün öldürülmesi olayı. Bunu kalkıp da televizyonda göstere göstere, kameraların önünde görüne görüne, Sayın Bülent Arınç, herhâlde yan tarafta televizyonu izliyordur, öbür tarafta açıklama yapıyor; Sayın Başbakan Erdoğan televizyonu izliyordur, öbür tarafta açıklama yapıyor, diyor ki: "Meşru müdafaadır bu, polisin kaskı çıkmıştır, polisin copu elinden alınmıştır." Orada, televizyonda görünen kim? Kafasında kaskı olan polis, belinde copu olan polis. "Efendim, taş gelmiş, eline değmiş, eli sarkmış, gitmiş tam kafasına..." Resmen çekip ateş ediyor. Yani bunu hangi vicdan kabul edebilir ne olursa olsun? Şimdi şu anda...

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Levent Kırca'nın parodisinde var. "Ben hanımı dövmedim, elimi uzattım, hanım geldi, elime değdi."

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Olabilir, tabii çarpabilir orada.

BAŞKAN – Arkadaşlar, konuşmalara müdahale etmezsek çok iyi olur.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Burada gerçekten, hele İçişleri Komisyonuyuz biz burada, özellikle bu konuda... Tabii Sayın Başbakan "Ben polise talimat verdim." diyebilir, şey yapabilir ama yani böyle bir şeyi nasıl kabul edebiliyor Sayın Başkanım? O televizyondaki görüntüyü siz izlemediniz mi? İzlediniz. Buradaki vekillerim izlemediler mi? İzlediler. Sayın Müsteşarım izlemedi mi? İzledi. Nasıl bunu kabul edebiliriz? Nasıl bu yorumlara bir teneniz... Haydi, biz ulaşamıyoruz, bizim laflarımız zaten ciddiye alınmıyor, milletvekili olarak polisin karşısında bile polise bu talimat verilebiliyorsa -ki milletvekili olsa bile, muhalefet olsa bile- "Gerekeni yapın." diye talimat verilebiliyorsa bari siz bunu uyarın. Yani böyle bir vicdan var mı? Kim olursa olsun, karşıdaki düşman olsa bile böyle bir açıklama yapılabilir mi Sayın Başkanım, sayın değerli milletvekillerim? Nasıl böyle bir açıklama yapılabilir? Bunu vicdan kabul edebilir mi? Ne olursa olsun ya, bir gencecik insan olaya katılmış. Ne yapmış? Taş atmış.

Şimdi, "Oradaki göstericiler, efendim, taşkınlık yaptılar, provokatörlük yaptılar, olay çıkardılar." Ben olayların hepsinin içinde de oldum, gösterilere katıldık, gittim orada da bulundum.

Ha "Milletvekilinin ne işi var?" Olabilir, onu da söyleyebiliriz, o mantık çerçevesi. Günü geldiği zaman sizin de çıkacağınız günler olur. Bunun tartışması farklı bir olay, bunun mantığını anlamak da farklı bir olay ama ben özellikle Ankara'daki olayı canlı, bire bir yaşayan bir kişi olarak -Değerli Başkanım, dinliyorsunuz değil mi?- hiçbir taşkınlık olmadan... Hiçbir taşkınlık yok; insanlar orada durmuşlar, eğleniyorlar ya, gerçekten türkü söylüyorlar, marşlarını söylüyorlar, eğleniyorlar, hiçbir taşkınlık yok ve bizim oradaki şeyimiz, polisle, daha çok vatandaş önünde bir set olup polislerle biz sürekli konuşuyoruz "Bakın burada bir taşkınlık yok, hiçbir şey yok." Ya bir baktık gazlar atılmaya başladı. Dağıttılar. 5 kişi gördüler mi gaz. Tekrar gittik: "Ya, niye böyle yapıyorsunuz, bak bu insanlar bir şey yapmıyor." diyorlar ki: "Provokatörler var." Kim ya bu provokatör? Biliyorsunuz değil mi provokatörün kim olduğunu? O zaman niye gidip almıyorsunuz? Madem o kadar iyi biliyorsunuz, burada provokatör olduğunu söylüyorsunuz, siz herkesi, şu anda istediğiniz adamları istediğiniz anda gidip noktayla koymuş gibi evinden alıyorsunuz da, demek ki hepsini tanıyorsunuz. Tanıyorsanız, buradakileri de tanıyorsanız, bunları da alın. Bu insanların başka bir şeyi yok ki. Bilerekten orada provokasyonu yapan -inanın ki gözümle gördüm, Sayın Müsteşarım, özellikle size söylüyorum- polis kendisi yapıyor, durduk yere gaz sıkıyor. "Ya, yapmayın komiserim, sayın amirim." diyoruz. Bakın burada, şu, Ankara'daki olay; toplanmışlar, saat on iki, hiçbir şey yok, herkes eğleniyor. Bir gaz sıktılar, herkes dağıttılar. İnsanlar tekrar toplanıyorlar ve geriliyorlar tabii bu sırada. Tekrar basıyorlar. Ya, gidiyoruz diyoruz ki: "Amirim, bak etme, eyleme, biz de buradayız, üstelik hepimiz burada şey yapıyoruz ki şey olmasın, bir gerginlik çıkmasın. Yapmayın şunu." "Yok, provokatör var." "Ya, o zaman gidin yakalayın." O da yok. En son, işte, o, saat dörtteki olay zaten malum oldu ve büyük bir şeyle, hiç şey etmeden ve bile bile. Yani, düşünün -tabii, şirketlerimizi şey yaptık ama- bilerek bu var, sözüm ona dokunulmazlığımız var, bilerek yapılan olaylar var.

Şimdi, İstanbul'daki Gezi olayları, aynı şekilde. Başkanım, tabii gülüyorsunuz, bunları ciddiye almadığınızı biliyorum ama böyle bir ortam olmaz. İnanın ki, bakın, oradaki insanlar, şöyle bir masaüstü düşünün, orada... Ben açık söylüyorum, orada olay çıkarmak isteyen gruplar var, yok değil, biz onu gördük ama oradaki insanlar olay çıkmasın diye kendilerini siper ediyorlar. O kadar sevecen bir ortam var, o kadar insanları şey etmişler ama yine şey yaptık. Şimdi, buradan neye geleceğim. Tabii, bizim bu söylediklerimizin hiçbirinin önemin yok, onu biliyoruz yani muhalefet olarak gündeme getirsek de, anlatsak da hiçbir önemi yok.

Şimdi, şu anda, özellikle, Sayın Başkanım, Sayın Müsteşarım, resmen bir cadı avı başlatıldı. Şimdi, Erzincan'ı örnek vereyim. Erzincan'da, şu anda 7-8 tane genç çocuk şimdi 9'a çıktı, içeri alınmış. Partizan denen bir örgüte -oranın bir bürosu var- oraya sürekli gelip giden insanlar yani bunu yetkililere de duyurmanız için söylüyorum Sayın Müsteşarım. Şimdi, orada, bu çocuklar ne olduğunu zaten bilmiyor, çocuk, çocuk. Hakikaten çocuklar! Yani, adamlar diğer şeylerde kendi şeyini bulamamışlar -yaşları da küçük- oraya gitmişler kendilerini ifade etmeye çalışıyorlar ve bu çocuklar her türlü eylemde görülüyor şimdiye kadar. En son, Erzincan'da,

geçen hafta salı günü, orada, Gezi olaylarının ve bir de köprüye verilen ismin protesto edilmesi için yürüyüş yapıldı. Tabii, Erzincan'da bir gerginlik yaşandı, geçen Meclis kürsüsünde de söyledim bunu, tekrar özellikle söylemek istiyorum ki bir tedbir alınması lazım ve bir şeye örnek vereceğim. Oradaki olaylar biraz gerilince ben hemen uçağa bindim, tabii Erzincan saatini kaçırdığımız için Erzurum'a gittik, oradan Erzincan'a geçtik. Şimdi, orada bir gerginlik var, gerginlik çıkarmak isteyen gruplar var, tabii ki o gruplar karşılıklı olan gruplar. Buraya -biz memnun olduğumuz şeyleri her zaman takdir etmesini biliriz ve söylüyoruz- gencecik bir valimiz atandı, İçişleri Bakanlığından gelen valimiz, 42 yaşında gencecik bir arkadaşımız. Orada, o kadar olgun bir şekilde davrandı ki gerçekten olaylar çıkmazın, olaylar olmasın diye örnek gösterilir. Yani, yılların valisi İstanbul Valisi ile yılların valisi Sayın Ankara Valisi gidip... Tabii, inşallah, adamın başını yemezsiniz yeni valimize böyle diyorum diye. Orada kötülük çıkmazın diye yaptı adam, şey olsun diye değil.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Gene de iyi bir şey değil sizin valiyi övmeniz, iyi bir şey değil!

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Yahu ama gerçek bu, orada çok önemli bir olayı önledi. O yüzden, inşallah, valimize dokunmazsınız, şu anda çok iyi gidiyor, süper gidiyor.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Adamı yaktın Muharrem, adamı yaktın vallahi.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Erzincan tehlikeli bir bölgedir. Erzincan, bazı yönlerden biraz ateş üstünde olan bir ildir ama sayın vali gerçekten... İstanbul Valisiyle bir de Ankara Valisi gitsin, ondan kurs alsın nasıl olduğunu... Polis gelmiş diyor ki: "Ben istersem onları on dakikada temizlerim." Yahu, neyi temizliyorsun? Temizlesen ne olacak? Dağıtsan ne olacak?

Bakın, ikinci gün bir eylem olacak, tabii, cemevinin etrafını sarmaya çalışıyorlar, bir de bilinçli yapılan bir şey -bunlar örnek olsun diye söylüyorum- vali beyle toplantı yaptık, diğer kuruluşlarla toplantı yaptık dedim ki: "Sayın Valim, oradan şurasını, cemevini düşünün, onun altında eski bir terminalimiz var, polis terminalin orada kalacak -yaklaşık 1,5-2 kilometre uzaklıkta bir yer- oradan yukarı çıkmayacak, orada kalsın, bak hiçbir şey olmayacak." Tabii, emniyet müdürümüz itiraz etti "Olmaz, biz orada nasıl tedbir olacağız?" Vali bey dedi ki: "Vekilim doğru söylüyor, orada tut sen." Biz de orada ne olursa olsun ona kefiliz. Sayın Başkanım, orada tuttular polisi hiçbir şey olmadı çünkü orada duran arkadaşlar da...

Şimdi, şunu savunuyoruz: "Polisin psikolojisi bozuk, polis yorulmuş, polis şöyle olmuş, sınırları altüst olmuş." doğrudur, o kadar çalışırsa tabii ki olur. E, bu kadar polisi düşünüyorsanız, o adamı seviyorsanız neden özlük haklarını düzeltmiyor musunuz? Efendim "Yerde yatmışlar." E, düzenleyin o zaman, yatırmayın o zaman.

MEHMET ERSOY (Sinop) – Ranzada mı yatarlar diyorsun.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Ranzada yatırın, evet. Yahu, Gezi Parkı var ya, siz oraya polis koymasınız hiçbir olay çıkmaz.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Siz, Dikmen'e gelin de göstereyim onları.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Ben her gün Dikmen'de görüyorum zaten merak etme.

BAŞKAN – Sayın Işık, lütfen...

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Sayın Başkan, toparlayacağım lütfen.

BAŞKAN – Konumuz Silah Kanunu.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Silah Kanunu Başkanım, Silah Kanunu'na geliyorum.

BAŞKAN – Olan olayları bir gün anlatırsınız akşama kadar dinleriz.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Hayır efendim, Silah Kanunu'na geliyorum, lütfen. Yani, bu Silah Kanunu'nu ilgilendiren şey.

BAŞKAN – Hayır, bu hikâyeyi anlatırsınız dinleyebiliriz ama burada Silah Kanunu'nu görüşüyoruz.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Ben de Silah Kanunu'yla ilgili konuşacağım zaten. Silah Kanunu'nda getirdiğimiz şeylerin ne olduğunu anlatmaya çalışıyorum.

Burada, tabii, özellikle olaylarda kullanılan gaz şeyinde... Avrupa Birliğinde hiçbir ülkede gazın bu kadar kullanılmasıyla ilgili bir madde yok, hiçbir yerde yok. Gazın kullanma şartları var, nasıl kullanılacağı da gösterilmiş ve hiçbir yerde, hiçbir maddesinde şunu göremezsiniz: "Eve gaz sıkacaksın, hastaneye gaz sıkacaksın veya kapalı bir alana gaz sıkacaksın." Öyle bir şey göremezsiniz, hiçbir maddesinde yok. Ama, bizim yaşamızda tabii daha genişleterek getirdiğimiz ve... Biz, burada, özellikle, ısrar ettik bunun oranını buraya, maddeye koyalım diye ama tabii orada İçişleri Bakanlığının, Sağlık Bakanlığının aldığı şeye göre koyulacağını söylendi, bence yanlış bir olay, biz bunu koyamadık, gazın miktarını koymamız lazımdı. Ve bu kadar gaz kullanırken, gazın silah sayılmasını istedik, maalesef kabul edilmedi. Silah. Niye silah? Çünkü, 4 kişinin ölümüne sebep oldu, kafasına değerek 4 kişinin ölümüne sebep oldu.

Bundan dolayı silah sayılması gerekir diye düşünüyoruz, bunun kabul edilmesi lazım. Yani, biz, bunu kullanarak... Bugün, Brezilya'yı örnek gösteriyorsunuz ama Brezilya'da işte Devlet Başkanının neler yaptığını gördük. Yani, toplumsal birlikteliği sağlamak için, barışı sağlamak için nasıl davrandığını gördük, bir de bizim burada nasıl davranıldığını gördük. Bizim burada sanki düşmana saldırıyormuş gibi, polisi kahraman ilan ettik, gazlar sıkılsın, atılsın. Plastik mermilerin böyle kullanılması olur mu? Kaç kişi yaralandı. Biz, eğer, bunları, bu Komisyonda bunları örnek vermezsek... Sayın Başkanım diyor ki: "Silah Kanunu Tasarısı'yla ilgili konuş." Ruhsatı konuşuyoruz. Yani, ruhsata biz burada sınırlama getirmezsek eğer neden bahsedeceğiz, öncelikle bunu anlatmamız lazım, bunu görmemiz lazım. Görmüyoruz, görmek istemiyoruz. Ha, şuna da eminim yani: Çoğunuzun bunu gördüğünüzü ve burada vicdanınızın sızladığını en azından biliyoruz ama, aması işte amel Bundan dolayı, bu tasarı, nasıl olsa diğer seneye kalacak görüşmemiz. Dolayısıyla, burada, en azından, şu anda, böyle akşam vakti getirip biran önce çıkarmaya uğraşacağımıza... Alt komisyonda arkadaşlarımızla çok iyi çalıştık, önerilerimiz oldu, kabul ettiler, iyi niyetle hepsi de yaklaştılar. Yani, ben şimdiye kadar ki komisyonların içinde alt komisyonda en uyumlu çalıştığımız komisyon oldu ama tabii onların da belli noktalarda yapamadığı şeyler oldu. Ama, burada özellikle düzenlenmesi gereken maddeler var. Böyle biz bunu bir güne sıkıştırıp iki günde çıkarmaya çalışırsak ondan sonra gene aynı maddeler durur.

Şimdi, tabii, molotofkokteylinin silah sayılmasıyla ilgili bir madde getiriliyor. Tehlikeleri tabii ki var ama bu iyi niyetli bir şey değil, iyi niyetli olmadığı çeşitli şeylerde görülecek. Yani, evde gidip insanlar oraya bırakabilir de veya şişenin içinde durabilir de, bu maddenin iyi bir şekilde düşünülmesi lazım. Biz onun tehlikesine karşı değiliz ama dediğim gibi yani onun şartlarının oluşmasının, onu maddeye kesin koymamız lazım. Biz, böyle, direkt olarak molotofkokteylini silah saydık çıktık ama bunun gerisini hiç düşünmedik. Bunun özellikle şey olması lazım.

Tabii, benim için en önemli konulardan bir tanesi de bu koruculara verilen silahlar. Bununla ilgili de bir düzenleme getiremedik, keşke bununla ilgilenilse. Çünkü, artık, mademki barış sürecine geçtiniz, mademki bundan sonra terör bitti, o zaman artık korucuları alın. Yani, yeni korucu alıyorsunuz, yeni şey yapıyorsunuz, silahları tekrar artırılıyorsunuz. O zaman bunların bir an önce bence toplanması lazım, bununla ilgili de bir düzenleme getirmemiz lazım dedik ama maalesef onu da kabul ettiremedik.

Tabii, bir diğer önemli konu, alkol kullanımıyla ilgili madde. Şimdi, şoför kullandığı zaman tamam, şoföre ceza verilsin anlıyoruz da -şoförün zaten ehliyeti elinden alınıyor ceza verilsin- ama yanında oturanın mantığı ne? Niye adamın silahı elinden alınsın? Şimdi, alkol kullanırken, alkolün ne kadar alınacağı, ne kadar içileceği ve ne kadardan sonra, hangi promilden sonra tehlike olasılığı var... Veya şöyle bir şey diyemeyiz yani: Adam, işte, 2 promil alkolle çıktı, o adam kesin silahı çekip birilerini vuracak, öyle bir mantık yok ki. Yani "Bu ülkedeki kazaların çoğu alkole bağlı." deniyor, değil. Sebeplerden biri alkoldür ama kazaların sebeplerinin başında alkol gelmez. Silahla ilgili işlenen olaylarda, cinayetlerde alkol değildir, psikolojik sorunları vardır. Ha, bak, psikotrop ilaçlara mesela itiraz ettik mi? Hayır. Gerçekten, psikotrop kullanan ilaç kullanan kişilerde kontrol kaybolduğu için, eğer bir de aşarsa miktarını tehlikeli olabilir ama alkol konusunda bu kadar sert olmamız lazım. Daha geçen, alkol yasası çıktığı zaman toplumda neler yaşandığını gördük. Bunu gördüğümüz hâlde, bu gerginliklerin sebeplerinden bir tanesi de bu topluma yıllardır olan baskılar olduğu hâlde niye bunları ıskalayalım Sayın Başkanım, bunu bir düzenlememiz lazım. Para cezası verilsin, biz ona bir şey demiyoruz, bir geri adım attırmak için para cezası verilsin -onun da miktarı aslında şey- ama yanında oturan adama da "Ben senin silahını aldım elinden bir daha vermiyorum." diye bir şey olmaz ki! O yüzden bunların düzenlenmesi lazım.

Tabii, yasayla ilgili çok söyleyeceğimiz şeyler var ama Başkanım sinirli sinirli bana bakıyor o yüzden ben şu anda durayım, diğer maddelerde uzun uzun konuşacağım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Beyefendi.

Sayın Güler, buyurun.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlarım; saygıyla selamlıyorum her birinizi. Ama, kimleri selamladığım konusunda hiçbir fikrim yok. Masadaki arkadaşlarımı tanıyorum -daha önce tanıştık, çalıştık beraber- Sayın Müsteşarımı biliyorum, kimi bürokrat arkadaşlarımı bilmiyorum. Arkada oturan beyefendiler, kimsiniz hiçbir fikrim yok. O yüzden basını mı selamlasam, yanlış mı olur, basın yok belki. Acaba, silah üreticileri var mı, selamlasam mı selamlamasam mı?

BAŞKAN – Hocam, siz ilim adamısınız, siz de biliyorsunuz ki bu tip toplantılarda herkes teker teker tanıtılmaz, öyle hiçbir usul yok, bunu en iyi bilenler sizlersiniz, yıllarca insanlara konferanslar verdiniz, konuşmalar verdiniz, lütfen.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Efendim öyle değil ne yazık ki, orada sizle biz uzlaşamayacağız.

BAŞKAN – Uzlaşmamız kadar güzel bir şey yok.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Şüphesiz, o maharet sizden doğacak, bakın nasıl uzlaşıyoruz o zaman.

Bir ortak çalışma yapıyoruz ama ben burada sözlerin kimler tarafından nasıl değerlendirilebileceği konusuna ilişkin bazı kestirimlerde bulunmalıyım. Sözlerin etkisi artsın diye, silah üreticisine mi bakarak, onu mu görüyorum konuşurken yoksa basın mensubunu mu, onu bileyim isterim. Beyefendiler arkamdalar ama hangi kurumdan geldiler bilmiyorum.

Şimdi, bu elimizdeki metin, Adalet Komisyonu; Millî Savunma Komisyonu; Avrupa Birliği Uyum Komisyonu; Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu, 6 tane başka tali komisyondan çıktı geldi. O komisyondan temsilciler var mı yok mu, bilmiyorum. Kamu kurumlarından hangisinden temsilcisi var? Ordu temsilcilerini görüyorum ama ben askerlik yapmadığım için pırpırlara bakarak kademeleri de maalesef net anlamıyorum. Müsteşar düzeyinde İçişleri Bakanlığı temsil edildiğine göre, acaba öbür bakanlıklar hangi kademede temsil ediliyor, hiçbir fikrim yok. Dolayısıyla, ne kuvvette bir iş yaptığımızla ilişkin fikrim yok. Bu, zıttalının toplantıyı eksik başlatmasından kaynaklandı. Usul olarak söz almıştık, demek ki üç usul uyarımız oldu:

Birisi, toplumsal kesimlerin sesini duyalım önerisiydi, reddettiniz.

Bir diğeri “17’de niye topluyoruz ki?” biçimindeydi “Bir aç kapa yaparız.” sözünden sonra biz bayağı bir işin içine girdik.

Üçüncüsü benim teklifimdi “Lütfen bir tanışalım.” yani tanışmaktan bir zarar gelmezdi. Hepimiz daha net, daha etkili konuşabilirdik, zıttalınız onu da reddettiniz. Dolayısıyla, ben toplantının başında yöntemine ilişkin hiç bilgi vermemenizi ve bence toplantının verimini artıracak olan bu önerileri hiç kale almamanızı sözlerimin başında reddediyorum. Söylediklerimizin daha verimli çalışmaktan başka bir amacı yok gerçekten.

Değerli milletvekili arkadaşlarım sıkıldılar ama Gezi olaylarıyla ilgili ben de beş noktayı İçişleri Komisyonunda olduğumuz için dikkate sunmak isterim.

Bunlardan birisi, eli sopalı siviller sorunudur. İzmir’de, daha sonra Antalya’da ve Adana’da 31 Mayıs akşamı emareleri ama 1 Haziran gecesi kanıtları ortaya çıkan eli sopalı siviller sorununa emniyet müdürümüz dedi ki: “Onlar sivil polistir.” valimiz dedi ki: “Onlar sivil polis değildir.” İzmir Valisi “Değildir.” dedi, İzmir Emniyet Müdürü “Öyledirler.” dedi. İçişleri Bakanlığının bir müfettiş gönderdiğini, inceleme yaptırdığını biliyorum henüz sonuçlarının en olduğundan haberdar değiliz. Sayın İçişleri Bakanıyla görüşüğüm zaman, kendileri dediler ki: “Maalesef bazı siviller var, bunlar öfkeli esnaflar olabilir, katılıyorlar anlaşılabilir böyle polisin arkasına.” Sayın İçişleri Bakanına verilen bu bilgi emniyet müdürü ve vali tarafından hiç dile getirilmedi daha sonra.

Eli sopalı siviller çok büyük bir korku dalgası yarattı. Onların sivil polis olmaları mümkün değil bana sorarsanız. Ne var ki resmî polislerin arkasından hemen yürüdüler, grup grup yürüdüler ve evlerden çekilen fotoğraflarla da resmî kıyafetli polis müdahale ederken onun arkasından gösterici gruba taş attıkları belgelendi. Şimdi, resmî polis bunu görmezlikten gelir miydi bunlar polis olmasaydı? Zor sanki ama bunların içinden birinin AKP gençlik kolu başkanı olduğu saptandı. Sonra -hakkını teslim edelim partinin- onu istifa ettirdi parti “Senin ne işin var, sen niye böyle işler yapıyorsun?” diye.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – İzmir’de mi?

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Hayır değil, İnebolu Gençlik Kolu Başkanı.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – O beyanından dolayı oldu.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Hayır, yalnızca şeyler değil.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Taş atma meselesiyle ilgili İzmir’de isnat vardı.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Efendim?

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – İzmir’de taş atma... Sonra... İsterseniz bölmeyeyim.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Olur, olur.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – O, “Anıtkabir’e TOKİ yapalım.” diyen değil mi efendim?

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Evet, evet.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – O Twitter’e -Facebook mu Twitter mi- oraya yazmış ama aynı zamanda fotoğrafı da saptanmıştı o kişinin, elinde sopa resmî polisin arkasında. Onun düzeltin o zaman daha sonra.

Eli sopalı siviller sorunu gerçek bir korku dalgası yarattı. Ne yazık ki, burada, bunların, kimilerinin sivil polis olduğu saptandı, bazılarının da olmadığı saptandı. Büyük sorun bence eli sopalı sivillerden polis olanlarla ilgilidir. Çünkü, kitlesel gösterilerde sivil polis kitlenin içinde yer alabilir, bilgi toplayabilir, değişik operasyonlarda da bulunabilir ama bir şeyi yapamaz: Gösteri yapan kitleyle sıcak temas sağlayamaz, onları dağıtmak üzere -resmî elbiseli polisler yanında ya da değil- kitleye saldıramaz, hele ki üzerinde polis olduğuna ilişkin hiçbir emare yoksa, yelek yoksa, bir şey yoksa. Çünkü, kitle gösterilerinde o psikoloji zaten kitlenin nereye

yönleneceği konusunda büyük endişe kaynağıdır, bir de karşısında devlet gücümüştü gibi ama üstünde devlet gücü olduğuna ilişkin hiçbir işaret taşımayan bir grup insan tarafından şiddet görürse kitle, gerçekten onu ne polis ne de o göstericiler tahmin edebilir nereye yönlenecek bu olaylar. Bu nedenle, İçişleri Bakanlığının, Emniyet Genel Müdürlüğünün kitlesel gösterilere müdahale konusunu çok köklü şekilde gözden geçirmek zorunda olduğu kanısındayım. Bunu, burada, dikkatinize sunmak isterim.

İkinci olarak, bugün aşağıda da çok dile getirildi “Bak, göstericiler bayrak yaktı.” diye, Türk Bayrağı’ nı yakan 5-6 kişilik bir gösterici grubundan söz ediliyordu. TRT çok emek vermiş, “İddialar, bu üç sene önceki bir şey idi.” şeklinde olunca “Hayır, gösterinin ortasındandı.” diye. Sürekli olarak milletvekillerinin ve devlet yöneticilerinin bunu çıkarıp göstermelerinden büyük utanç duyuyorum. Bizim bayrağımızı yakmak, her yerde ve her zaman suçtur. Bunu kalkıp da “Bak, göstericileriniz bayrak yaktı.” diye gösterileri itibarsız kılmak için kullanmak hiçbir iktidara yakışmaz.

İLYAS ŞEKER (Kocaeli) – Alnından öpmek nedir, yapanların alnından öpmek?

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Yakışan bir tek şey vardır, bayrağı yakan göstericiyi takip etmek, bulmak, kimdirler Türkiye’ye ifşa etmek. Ben, kendi inancım bakımından şunu söyleyebilirim: Gezi olaylarında, Türkiye’ nin 230 yerleşim biriminde 67 ilde gösteri yapıldığı bilgisi var. Buralar, Türk Bayrağı ve Mustafa Kemal bayraklarıyla dalgalanan alanlardı, hiç kimse inanmaz ki bu göstericiler Türk Bayrağı yaktılar. Bunu ortaya çıkarmak ivedilikle iktidarın görevidir, ben ana muhalefet partisi üyesi olarak bunu talep ediyorum ve bugüne kadar açıklanmamış olmasından büyük utanç duyuyorum.

Camiyle ilgili olarak, cami imamı üzerinde büyük bir iktidar baskısı yaratıldığını tüm Türkiye gibi ben de görüyorum. “İstanbul’da camide içki içmek, uygunsuz davranışlarda bulunmak” gibi sözler iftiradır. Orada, can havliyle intern ya da belki yeni doktor olmuş doktorların, biraz sağlık bilgisi olanların polis şiddetinden yaralanmış olanlara nasıl büyük bir telaşla yardıma koştukları hepimizin gözleri önündedir. Caminin imamı “Din adamı yalan söylemez.” diye bir açıklama daha yaptı, ona, saygılarımı, şükranlarımı gönderiyorum, din adamlarına olan inancımızı bir kez daha tazelediği için. Bunu, iktidar partisinin bu şekilde yine bu olayları başka türlü göstermek üzere kullanılmasını âcizlik diye değerlendirdiğimi söylemek zorundayım.

Bebekli bir kadını dövmek ve üstüne -çok affederseniz- işeme olayı açıklığa bugüne kadar kavuşturulmamışsa bu iktidarın çok büyük acziyetidir. Böyle bir muameleyi Türkiye’de uygun görebilecek aklı başında hiç kimse yoktur. Bu olay nedir? Biz bir an önce bununu açıklanmasını istiyoruz. Müsebbipleri kimlerdir? Bunun açıklanmasını istiyoruz. Eğer, bu yalansa bu yalananın da açıklanmasını istiyoruz. Burada İçişleri Bakanlığının, bayrak yakma meselesinde olduğu gibi, bebekli bir kadını dövme ve üzerine hacet görme suçlamaları bakımından da görev ihmalinde olduğu kanısındayım.

Gözünden olan 11 kişi, bunu görevli memurların yapmış olup olmadığının hiçbir önemi yoktur, kimse sorumlusu yine bir an önce açıklığa kavuşturulması gereken konulardan biridir.

Gezi olayları gerçekten istismar edilmemesi gereken çok büyük bir kitlesel olaylar, çok önemli sonuçları var. Yalnız iktidar partisinde değil, ana muhalefet partisinde, öbür partilerde, derneklerde, insanların ruhunda, evlerde bunu görmemiz lazım, hepimizde çok şeyi değiştirdi.

Ama, biz bu ateşle yürürken bir şey oldu Cizre’de. Biraz önce BDP Grup Başkan Vekili Sayın İdris Baluken “50-60 tane genç insan bir araya gelmiş, bir örnek üniformalar giymişler, polisçilik oynuyorlar. Bunların BDP’yle, PKK’yla ilişkileri yoktur.” diye bu gösterilerin açıklamasını yaptı. İdris Baluken “Bizimle ilişkisi yoktur.” dedi yani feryat var Türkiye’de ve TBMM kürsüsünde, Hükümet yetkilileri çıkıp söylemedi bir şey. Bu 50-60 genç polisçilik mi oynuyorlar gerçekten yoksa KCK, PKK denilen o organizasyonların gönüllü milisleri midir? Bu soruya hiçbir Hükümet yetkilisinin cevap vermemiş olması büyük utançtır. Görmezden gelmeye âdeta davet edilmemiz büyük utançtır ama aynı zamanda büyük endişe kaynağıdır. 15-16 Haziran’da Diyarbakır’da yapılan toplantı nedeniyle “Kuzey Kürdistan İçin Birlik ve Çözüm Konferansı” toplandı, Kuzey Kürdistan bizim Güneydoğu Anadolu’dur ve 4 parçaya ayrılmış olan bu bölgelerin devletinden, özerklik, federasyon ya da bağımsız devletten söz edildi. Abdullah Öcalan, Barzani’ye “Sen bizim ulusal liderimizsin.” diye mektup yazdı, bu 50-60 tane polisçilik oynayan çocuk bu gelişmelerin üzerine karşımıza çıktı.

Değerli Başkanım, Değerli Müsteşarım; Türkiye’de ne oluyor? Biz gerçekten çok endişeliyiz. Gezi olaylarını konuşabilmeliyiz, onu konuşuyoruz, çarptırmalara karşı mücadele ediyoruz ama Güneydoğu Anadolu’da ne oluyor? Bu, sözüm ona Amed toplantısı, sözüm ona Hewler -Erbil- toplantısı, artık şehirlerimizin adı bile birbirinden farklı adlandırılıyor ve buralardan Türkiye’ye âdeta bir uydu Kürdistan’ın taşıyıcı anneliği yaptırılıyor, böyle görüyoruz ve bunun kökeni ne olursa -Kürt kökenli, Türk kökenli- hiçbirimize yarar getirmeyeceğini düşündüğümüz için de büyük endişe içindeyiz.

Silahlanmaktan söz ediyorsak, bu kanunun önemi işte burada. Türkiye’de muazzam bir bölünme zinciri var ve siz Genelkurmay’a, MİT’e, Emniyet’e ve benzerine ayrı ayrı silah ithal etme yetkisi veriyorsunuz. Bireylerin silahlanmasını geçtim, kurumlar birbirlerine karşı güvenlik dengeleri oluşturabilecek şekilde silahlandırılabilir hâle geliyor. Türkiye olağan günler yaşamıyor diye düşünüyoruz. Ve bu silahlandırmadaki özerkleştirme, kurumları yetkilendirme ve ağır silahlar itibarıyla da hiç umursamaz davranma Türkiye’yi âdeta birbirine düşürmeye çalışan bir sürü şer kuvvet varken -hem içeride hem dışarıda- ulusal birliği tehdit eden bu kadar gelişme varken silahlanma konusunda kurumsal ve kişisel bu serbestleşme ve özerkleşmeden doğrusu büyük endişe duyuyoruz.

Çeşitli sorular sordum. Hükümet genellikle soruları cevaplamamayı tercih ediyor ama İçişleri Komisyonunda biz çok verimli çalışmalar yaptık. Umarım, yetkili arkadaşlarım, Sayın Başkanım bu soruların cevaplandırılması konusunda desteklerini esirgemezler.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederim Sayın Güler.

Sayın Bürge, buyurun.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Sayın Başkan, değerli milletvekili arkadaşlarım, Sayın Müsteşarım ve arkadaşları, sivil kuruluşların temsilcileri; ben de saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Tabii, Silah Yasası söz konusu olunca, elbette ki daha sıcaklığını kaybetmemiş Gezi olayları gündeme düşüyor. Bu olayların sebebine, kıymetli Başbakanımız Recep Tayyip Erdoğan’ı oturtmanın çok büyük haksızlık olduğunu ifade etmek istiyorum. Keşke, muhalefet partilerinin liderlerinin de geçmişlerinde biraz belediyeçilik olabilseydi diye düşünüyorum. Çünkü, İstanbul’da ben de uzun yıllar Bayrampaşa’da belediye başkanlığı yaptım, sokaklardaki çınarların, ıhlamların yaşlarının 25 veya 30 olduğunu biliyorum. Ancak, bunları konuşuyorken de sonunda şöyle söyleyeceğim sabırlı olmanızı istirham ediyorum “Zaten, Gezi Parkı’nda taşınan 12 ağaç bunun sebebi değildir.” sözünü de devam etmek istiyorum.

Şimdi, Gezi Parkı’ndaki olayın Topçu Kışlası’yla ilişkilendirilmesinin berisine gelirsek, burada, bizim de belediye başkanlığı dönemimizde, Cumhuriyet Halk Partili meclis üyelerinin de ortak hareketiyle çıkan Taksim Meydanı’nın, İstanbul’un en özel yerinin, yayalaştırma projesi aksamı içerisinde ve yayalaştırmanın özünde de oradaki çok ağır olan trafiğin yerin altına alınmasıyla ilgili yapılan çalışma idi. Tabii, şimdi de görüldüğü gibi, orada dikilen ağaçların sayısı ve yapılan çalışmalarla alakalı da bu sözlerimin teyit olduğunu düşünüyorum. Çünkü, biz, 1994 yılında belediye başkanı olduğumuz zaman, siyasi satışmayı etik olarak çok kendime yedirmesem de biz SHP’den aldığımız İstanbul’da 3 şey çok gündemdedi; çöpü, çukuru ve çamuru olan bir İstanbul’u konuştuk.

İLYAS ŞEKER (Kocaeli) - Susuzluğu da var canım.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Susuzluğu gündeme yeşille beraber getirmek istiyorum Sevgili Başkanım. Çünkü, hakikaten, 1997 yıllarında Avrupa’ya gittiğimiz zaman, nasıl oluyor da tablo gibi bu yolların çevresinde böyle yeşillerin var olduğunu hayretler içerisinde izler dururduk, ne mutlu ki yıllar sonrası Avrupalılar İstanbul’umuzu gördükleri zaman “Evet, tablo gibi yeşillerle karşımızda İstanbul.” deme özelliklerini de gösterdiklerini ifade etmek istiyorum.

Hakikaten, sabahlara kadar su beklediğimiz, su olmadığı için de yeşille ilgili bir hareket tarzımızın olmadığı, öğretmenlik yaptığım günleri hatırlarım, 3-4 bin kişilik bir okulun aylarca suyunun akmadığı ve çöplerinin kaldırılmadığı bir İstanbul’dan gelerek hareket edersek daha iyi anlaşılırız diye düşünüyorum.

Gezi Parkı’ndaki 12 ağacın... Hâlbuki Kıymetli Başbakanımızın döneminde ağaçların kesilmesi yerine... Kesilen ağaçları söylüyorum -bizim Belediye Başkanlığı dönemimizde sağlık atmosferi içerisinde valiliklerden istediğimiz bir yazı vardı- söğütler ve kavaklar. İnsan sağlığına aykırı olan bu ağaçların kesilmesi yerine ıhlamur, akasya ve çınar ağaçlarının dikilmesiyle alakalıdır, ki bu İstanbul ölçeğinde baktığınızda bu özellik ve güzellikleri görmek mümkün diye düşünüyorum. Hele hele yol kenarlarında -Belediye Başkanı Kadir Topbaş Bey’in de hakkını yememek lazım- hakikaten tablo gibi havaalanından çıktıktan sonra, Ankara da hakeza aynı şekildedir, böylesi bir yeşilliklerdir. İyi, bunları güzel söylüyoruz da neden, affedersiniz... 12 ağacın, aşağı yukarı belki de otuz-kırk yıllık ağaçların, çınarların önce budanması, sonra köklerinin ziraat mühendislerinin gözetimi içerisinde, orman mühendislerinin gözetimi içerisinde kundaklanan bir bebek gibi kundaklanarak Kâğıthane’ye taşındığına dair de bir sürü elimizde... O gün taşınmış olan ağaçlar ve özelliklerin, oraya taşınan ve bu taşınmış olan ağaçların da yeşillendiğini görmek mümkün. 12 ağaç mesele değil de Gezi Parkı’nda başlayan hareketin sebebi nedir diye harekete bakarsak işte o 90’lı yıllardaki çocuklarımız... Ki, 91 doğumlu, üniversitede siyaset okuyan kızım var, ben ona susuzluğu, ben ona yeşilin İstanbul’da olmadığını ve o günlerde çektiğimiz sıkıntıları anlatsam da, beni dinler gibi görünse de dinlemediğini çok iyi bilen birisiyim.

Muhalefet partisindeki arkadaşlarımız, öldürülen kardeşlerimize elbette ki yürekten rahmet okuyalım, keşke bunlar olmasaydı sözüyle beraber ama şehit olan komiserimizi de ağza almamayı da talihsizlik olarak buluyorum.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Yok, böyle bir şey Başkan, yapmayın...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Affedersiniz, burada konuşulanları söyledim.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Ama yapmayın, yok, burada hiç kimse...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Buradaki konuşulanları...

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Kaç kişi polislerimiz için de Allah'tan...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Teşekkür ediyorum.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Söylediler, hatta düzelttik hani bir ifade yanlışlığı oldu.

BAŞKAN – Arkadaşlar, dinleyelim.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) - Yapmayın Başkanım, bunu düzeltelim...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Teşekkür ettim, teşekkür ederim, aldım sözümü.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Ama yapmayın...

BAŞKAN – Sayın Güler, biz “Yapmayın.” denecek şeylerin de hepsini dinledik siz konuşurken. Siz de dinlerseniz memnun olacağız.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Kayıtlara yanlış geçmesin diye...

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Yok, yok, tutanağa yanlış geçmesin.

BAŞKAN – Efendim, biz tutanağa...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Muharrem kardeşimizden sanki duymadım gibi geldi de oradan hareketle söylüyorum.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Yok, yok, Hüseyin Ağabey, söyledi, günahını almalıym.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) - Eyvallah, yanlıştan dönmeyi bilirim ben.

Tansiyonu düşürdüm derken tansiyonu nasıl yükselttiğiniz, Meclis kürsülerinden de hareket edersek, tam tansiyonun düşürülmesi noktasında, işte, “provokasyon” dediğiniz... Muharrem kardeşimize söylemek istediğim şey şu, milletvekilimize söylemek istediğim: “Arada provokasyonlar var, onları niye polis almıyor?” sözü toplum psikolojisiyle... Hele hele Birgül Ayman Hocam, sizin de çok iyi bilmeniz gerekiyor ki toplum psikolojisi o kadar basit bir psikoloji değildir. Hatta siz stadda bile bir çocuğu almaya kalkarsanız stat ayağa kalkar. Onun provokasyon olduğunu, onun DHKP-C'li olduğunu, Türkiye Komünist Partisinden olduğunu hiç kimseye anlatamazsınız. Onun için de polisin sabırla bu işleri beklemesi lazımdır.

Bir realiteyi daha sizlerle paylaşmak istiyorum: Ki, ben Bayrampaşa'da on yedi yıl belediye başkanlığı yaptım. Polislerin, 4.000-4.500 polisimizin olduğu yerde o polislerimizle ilgili verilen eğitimlere de şahidim, onların çektiği sıkıntılara da şahidim. Yani, göstericileri koruyoruz düşüncesiyle, bunlar demokratik haklarını koruyorlar, yakıyorlar, yıkıyorlar, her tarafı perişan ediyorlar derken ama polisimizi de acımasız hedef tahtasına oturtmayı da ben ne hakla ne güzellikle ne doğrıyla da paylaşmayacağımı ifade etmek istiyorum.

Gezi Parkı'ndan hareketle Dikmen'e çağırmanın sebebi de... Bakın, yirminci gün geçmesine rağmen daha Dikmen'de, Dikmen Caddesi'nden yürüyenlerin, evimizin... Ben böyle bir olayların içerisinde olmam ama evimin balkonundan izlediğim manzarayı söylemek istiyorum: Sabah beşe kadar polis geliyor, ikaz ediyor, dağılıyorlar sokak aralarına, bir saat sonra geliyorlar “Polis, bize biber gazı sıksana!” Hepsi maskeli, hepsi hazırlıklı, bütün sitelerin önündeki çiçeklikleri, tekerlekleri, yatırdıkları arabayı ateşe verdiklerini de gözleyen birisi olarak söylüyorum, polis bu kadar sabırlı, sabah beşe kadar, oraya ranza getirip de polisimizi yatırmayı düşünüyoruz Allah aşkına. Yani, bunları eğri oturup doğru konuşalım, demokratik bir ülkede “Demokratik hakkımı kullanıyorum.” diye benim hakkımı gasbetmeye, beni sabaha kadar uykusuz bırakmaya, “Geleceğimizi gençlerimize teslim edeceğiz.” diye edebiyat yapıp o çocuklarımızı sınav günü sabaha kadar uyutmamaya hiç kimsenin hakkı yoktur. Polis kendisine ait olan salâhiyet kanunlarına göre hakkını koruyacak. İkazını yaptığına şahitliğim var ama siz dağılmıyorsanız, polisin üzerine geliyorsanız, polise taş atıyorsanız, çuvalarla bilye getiriyorsanız, demir sopalarla geliyorsanız, bunları görmüyorsanız... Sonradan bu hanım kardeşlerimizin -bakın, “hanım kardeşim” diyorum- Avustralyalı olduğunu öğreniyoruz, birinin Yeşiller Partisinden olduğunu öğreniyoruz. Bunların ne tesadüf ki Gezi Parkı'nda 500 bin tweet'le beraber tamamen toplanma merkezinin Divan Oteli ve oradaki olan bazı yerlerle alakalı bildiğimiz şeylerin olduğunu söylüyoruz, bu toplantıların önceden elbette ki MİT'in bilgisi vardır ama çok o bahsettiğiniz 90 doğumlu kardeşlerimizi, gençlerimizi -öğretmenlik yaptığım için söylüyorum- bunları toplum psikolojisine sokarak sanki burada yeşil katlediliyor

düşüncesiyle bu gençlerimizi sokağa dökmek, her vilayette tencere tavayla bu Tayyip Bey gidinceye kadar... Dünyanın neresinde böyle bir demokrasi var? "Demokrasi sadece sandık değil, sadece seçim değil." den hareketle başlarsanız, bugün ben seçildim, siz sokağa çıkıyorsanız, yarın siz seçildiniz ben sokağa çıkıyorsam hangi demokrasiyi konuşabiliriz Allah aşkına? Ben muhalefet veya iktidar bütün milletvekillerimizin hani eleştiriyorken elimizi vicdanımızdan çekmeyelim düşüncesiyle sadece hakaretleri, küfürleri bile tweet'ten size söylemeye kalksam ben din dersi öğretmeniyim, yüzüm kızarır benim. Bunlar çok aşırı şeylerdi. Yani, sizler de şahitsiniz ki, milletvekilimizin ismini de söyleyelim, Aykan kardeşimiz, Bursa Milletvekilimiz, Başbakanımız için İngilizce bir tweet atıp "Başbakan Gezi'deki olaylara, toplu katliamına emir verdi." diye İngilizce bir tweet atılıyorsa milletvekilinin sorumluluğunu... Hüseyin Aygün'ü söylemeye gerek yok, zaten davası devam edecek. Yani, bir başka yerde görülmüş, bir başka yerde ezilmiş, bir başka yerde, affedersiniz, köpeğin yüzüne biber gazı sıkılmış, her birisinin sonra üzerine "polize" yazılıyor, bunların her birinin sonradan yapılandırma metotlarıyla Türk polisini bu kadar itibarsızlaşmasına bence muhalefetin de karşı durması lazım. "Başbakanımız Türk polisimiz niye diyor?" Başbakan 780 bin kilometrekare ve onun içerisindeki tüm vatandaşlarımızın Başbakanıysa, eğer "polis" diyorsa benim ağrıma gider. Ben bile öyle diyorum, Türk polisi şerefli polistir, benim askerim şerefli askerdir, bunlarla ilgili bu boyut içerisinde benimseyerek konuşmak ne muhalefete ne bize bir şey kaybettirmez diye düşünüyorum. Bu bir aidiyet meselesidir, bunların... Benim DHKP-C'yi benimseyecek hâlim yok. Ben Türkiye Komünist Partisini ve o dediğiniz halkımızın yeşile olan, çevreye olan duyarlılığından dolayı çıkan kardeşlerimizi ayırt ederek eğer yolları tahrip ediyorsa, Atatürk Kültür Merkezi'ne, o çapul bezlerini oraya koyuyorlarsa, teröristbaşının resmini oraya koyuyorlarsa, Türkiye Cumhuriyeti devletinin bayrağıyla yan yana koyuyorlarsa, Atatürk Kültür Merkezi'ni işgal ediyorlarsa, "Atatürk'ün anıtının çevresini işgal ettik." diyorlarsa... "Nereden çıkardın Başkanım?" dersiniz, zannediyorum, bütün milletvekillerimiz izlemiştir, ikinci günü, yer Londra, Levent Kırca'nın konuşması bu. "Atatürk'ün, Kemalistlerin askerleri İstanbul'u aldılar, Gezi Parkı'nı kuşattılar, Atatürk Kültür Merkezi'ni aldılar, sıra geldi şimdi Silivri'deki hapishanelerin kapısının açılmasına. Yurtseverler sokağa çıkacak. Bu burada bitmeyecek, devam edecek. Böyle bir hareketin içerisinde olmaktan duyduğum memnuniyeti de ifade etmeden geçemeyeceğim." diye Londra sokaklarında böyle konuşma yapmak ne sanatçıya bir şey kazandırabilir ne de bu toplum içerisinde demokrasi havarisi geçinip de bu tür olayların içerisinde olmak hiç kimseye bir şey kazandırmaz diye düşünüyorum. Gezi olaylarının sebebinin Kıymetli Başbakanımızın üslubunun sertliğine verdiniz, hepimiz, hepimiz iyi biliyoruz, Oktay Ağabey çok daha iyi biliyordur bizlerden, dünyanın en nazik insanlarından bir tanesi de Menderes'tir, üslubu da çok güzeldir. Onu da YouTube'larda izledik. Bu güzel Türkiye'mizden ne istiyorsunuz? Bu kadar yalana, bu kadar dolana ne gerek var? Atatürk'ün Selanik'te doğduğu evi ateşe verdiklerini, üniversite gençlerinin kıyma makinelerinden geçirildiğini dün oluyormuş gibi 60 ihtilalini alın getirin bu bölgeye aşağı yukarı üç aşağı beş yukarı aynı şeyleri görüyor gibiyiz. Burada "İçim acıyor." diyorsunuz Hocam, katılıyorum. Elbette ki bu olup bitenler içerisinde o dediğimiz olaylar geçtikten sonra eğer polis aşırı güç kullandıysa hem Başbakanımızın, İçişleri Bakanımızın söyleminde var, Belediye Başkanının zabıtalara ilgili var. Olay geçtikten sonra akliselimle neyin doğru, neyin yanlış olduğunu gördükten sonra hukuk muvacehesi içerisinde bunlarla ilgili olarak gerekli olan işler yapılır diye düşünüyorum. Polisi kınadığınız kadar -muhalefet partisindeki arkadaşlarım için söylüyorum- DHKP-C'nin, TKP'nin, yüzü maskeli insanların, bu ülkede yeşilli savunuyoruz düşüncesiyle ağaçları bile yerinden sökerek barikat kuranları, arabaları ters çevirerek, ambulansları ters çevirerek, bütün otobüsleri yakıp yıkarak hangi çevreciliği konuşuyoruz? Yani, genizlerimizde şey bitti, hastalandık, bütün her yerde lastik yanıyor. Ben iki gün öncesinden bahsediyorum. Dün akşam da problem vardı, bir evvelsi akşamdan bahsediyorum. Bütün arabalar ters çevrildi caddenin üzerinde, polisevine, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün önüne neredeyse 500 metreden bahsediyorum. 500 metre önünde bu dediğiniz ikazlar yapılmadı mı? "İyi yapılacakmış." dedi arkadaşlarımız. Ben gördüm, yapılıyor. Gece saat on ikide yapıldı, dağıldılar, tekrar toplandılar. İki de yattılar, tekrar dağıldılar. Sadece su sıktıklarını gördüm. Birkaç tane biber gazı şeyi attıklarını da...

BAŞKAN – Sayın Bürge, toparlarsak memnun olurum.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Teşekkür ederim.

...ama öylesi ne hazırlıklarla geliyorlar ki bunlar bence demokrasiye göz dikmiş insanlardır. Bunların, kötü niyetli insanların sıradan bu çevrecilikle alakalı dertleri varsa, ki arkadaşlarımızın, ben de çevreci bir adamım bu çevreyle alakalı olsun.

Az önce ne güzel söylüyorsunuz "içki yasağı". "İçki yasağı"nu muhalefet de söylemesin, içki yasağı olmadığını biliyoruz. Rusya'da bundan beş ay öncesi, bizim rehberimiz şöyle dedi: "İçki alacak olan arkadaşlarımız -CHP'den de arkadaşlarımız vardı, MHP'den de arkadaşlarımız vardı- gece 22.00'ye kadar içki alabilirler." Ben de "Niye?" dedim. "22.00'den sonra içki satılmaz." dedi. Yani, bu içki satılmasını dizayn etmeyi, reklamlarını dizayn etmeyi dışarıya yasak gibi vermeye ne muhalefet partisinin ne de bizim hakkımız var. Bunu doğru anlatmak gerekiyor diye düşünüyorum. Bugün iktidara olan demokrasiyi -daha çok özgürlükleri

konuştuğunuz zaman içerisinde söylüyorum- bana söylerseniz, ben imam hatip lisesi mezunuyum, 4+4'te meslek liselerinin orta kısmı kapatılmıştı, açılıyor. İşte, yasaklarla alakalı söylediğiniz için söylüyorum, sigara yasağı insanın... "Sigara yasağı" bile diyemiyoruz, kapalı alanda sigara içmenin yanlış olduğunu, insanın sağlığına zararlı olduğunu söylüyoruz...

CELAL DİNÇER (İstanbul) - Yaptığınız en güzel iş Sayın Başkan, alkışlıyorum, yaptığınız en güzel iş.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Hayır, hayır, şunu söylüyorum: Hangi yasağı konuşuyoruz şu an, AK PARTİ iktidarında hangi yasağı konuşuyoruz? Tam tersine, yasaklara karşı değil de bence acaba şeyde midir? Ha, bu yasaklara karşı az önce "Siz de milletvekili olarak bir gün sizin de sokağa çıkma durumunuz olabilir." dediniz ya, evet, ben belediye başkanı olarak başörtü yasağına karşı çıkmak... Niye? Başörtülü kız çocuğumun arabasının içerisinde ağlayarak, başörtüsünü çıkarıp peruk takarak iki gözü iki çeşme üniversite sınavına girdiği günü bir baba olarak yaşadım ben. Bunun karşısında ne yaptık biz o günkü iktidara karşı? El ele tutunduk, dedik ki: "Biz başörtüsü yasağına karşıyız." Ne bir yeri yaktık, ne bir yıktık. Evet, bütün eylemlerde varız ama bizim eylemlerimiz böyle. İşte, bizim Kazlıçeşme'deki hadiseniz, mitinglerin olduğu yerler, Başbakanımızın geldiği olduğu zamanlarla ilgili söylemlerimizi konuşabilirsiniz ama asla bu memleketin toprağında, taşında bizim zarar verdiğimizle alakalı asla bir şey gösteremezsiniz. Demokrasi mücadelesi, hürriyet mücadelesi, kendi hürriyetimizi, kendi demokrasimizi konuştuğumuz, kullandığımız, koruduğumuz kadar bir başkasının da demokratik haklarına, özgürlüklerine dokunmadan hareket ederseniz ben size teminat veriyorum, polis size asla dokunmayacaktır diye düşünüyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN - Teşekkür ederiz.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Sultanahmet'te her cuma gösteri yapılıyordu gaz mı yiyorduk o zaman, yapma Başkan ya Allah aşkına. Sultanahmet'te gösteri vardı, kaç defa gaz sıkıldı?

BAŞKAN – Sayın Akış, buyurun.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Sayın Başkanım teşekkür ediyorum.

Tabii, tartışmaların çoğu son günlerde yaşanan Gezi Parkı olayları üzerine geçiyor. Ben de Gezi Parkı üzerine birkaç söz söylemek isterdim ama Sayın Bürge hem teferuatlı bir açıklamada bulundu hem de bu tasarının Alt Komisyon Başkanlığında ifa etmiş olmamız hasebiyle ben kanun üzerine, kanunla ilgili muhalefet partisindeki değerli üyelerimizin görüşleri üzerine birkaç şey söylemek istiyorum.

Genelde, hem CHP Komisyon üyeleri hem de MHP'den Hasan Hüseyin Bey'in bu Silah Kanunu Tasarısı üzerinde durduğu en başta -birçok konu var ama- durulan iki konu var, bunları bir izah etmek istiyorum.

Birincisi, biber gazı. Gezi Parkı olaylarıyla da ilişkilendirilerek biber gazı konusunda Silah Kanunu'na atıflar yapıldı. Bizim bu Silah Kanunu Tasarısı'yla düzenlediğimiz biber gazı hanımefendilerin tacizcilere karşı savunma amaçlı olarak çantasında taşıdığı, bazen velilerin kız çocuklarına kendisini koruması için verdiği, Sayın Ferit Mevlüt Aslanoğlu'nun kanuni yollarla edinip Plan Bütçe Komisyonunda milletvekillerine tatbik ettiği biber gazından başka bir biber gazı değil.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Erkekler de var, sadece kadınlar değil Başkanım. Yani, şoförler arabalarında sopa ya da levye demiri yerine bundan bulunduruyorlar. Ayrımcılık yapmayalım yani.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Yani, Gezi Parkı olaylarında polisin kullandığı biber gazının bizim Silah Kanun Tasarısı'mızla uzaktan yakından bir alakası yok.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Halkın edinimini niye kolaylaştırıyorsunuz?

MUSTAFA AKIŞ (Konya) - Hasan Hüseyin Bey'in hakkını tevcih edelim, o hiç bu konuda bir şey demedi ama mülki idare amirliğinden gelen arkadaşlar bunu pek tabii biliyorlar ki bu, Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu'yla alakalı bir husus. Nasıl kullanılacağı, hangi sınırlarda kullanılacağı tamamen Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu'nda düzenlenecek veya onunla ilişkili yönetmeliklerde düzenlenecek bir husus. Biber gazıyla ilgili açıklamalarım böyle.

Sayın Serindağ, burada yok ama...

MEHMET ERSOY (Sinop) – Yetiştii.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) - ..."portakal gazı" tabiri de kullanıldı, portakal gazı Silah Kanunu Tasarısı'nda tanımlanmış falan bir silah değil. Portakal gazı, Birleşmiş Milletlerce kullanılması yasaklanmış da bir madde. Bu Silah Kanunu Tasarısı içerisinde "portakal gazı" diye bir tabir de yok tanım da yok, buna ilişkin bir şey yok.

İkinci konu da, Millî İstihbarat Teşkilatına, Emniyet Genel Müdürlüğüne, Türk Silahlı Kuvvetlerine, Jandarma Genel Komutanlığına verilen silah ithal etme yetkisi. Bunu herkes dile getirdi, hatta Sevgili Hocam daha da şedit bir şekilde dile getirdi, o dedi

ki: "Kurumların birbirine karşı silahlandırılması." Önce, şu mevcut durumu bir ortaya koymak gerekir: AK PARTİ iktidarından önce de AK PARTİ iktidarında da Emniyet Genel Müdürlüğü de Millî İstihbarat Teşkilatı da silah ithal etmiştir. Sanayi Ticaret Bakanlığının her yıl yayınladığı 11 sayılı Tebliğ'e göre, 6136 sayılı Yasa'nın 2'nci maddesine atıf yaparak her yıl yayınlanan sirkülerle zaten bu kurumlar silah ithal edebilmektedir. Biz hâlihazırda bugün fiilî bir durumu yasayla yasal bir hâle getirdik hem de kısıtlayarak, kanunla kendilerine verilmiş görevleri yapmak üzere, görevlerine uygun.

HASAN HÜSEYİN TÜRKOĞLU (Osmaniye) - Her türlü.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) - Her türlü.

Sayın Dinçer, konuşmasında da ifade etti, ilk Komisyon toplantımızda da ifade etti, dedi ki: "Polis tank alabilecek mi?" Bürokrat arkadaşlarımızdan bir tanesi de, bence maksadı aşan bir şekilde, bu hâliyle alabileceğini ifade etti. Ben bir hukukçu olarak, bu yasanın metnini de okuyan birisi olarak, Alt Komisyonunda hep birlikte çalıştığımız arkadaşlarımızla beraber değerlendirdiğimde polis, bu kanunun bu maddesine göre tank ithal edemez.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Bitti. Tutanaklara geçmesi önemli.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Görevlerine uygun da bir silah değildir.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Evet.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) - Kanunla kendisine verilmiş vazifeyi yapmak üzere de uygulanan bir silah bence değildir.

CELAL DİNÇER (İstanbul) - Bence de.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) - Ben ne silahtan anlarım ne tanktan anlarım, askerliğimi de tank kısmında yapmadım, ama ne Emniyet Genel Müdürlüğü ne MİT Müsteşarlığı tank falan ithal edemez.

HASAN HÜSEYİN TÜRKOĞLU (Osmaniye) – Ama bu bir yorumdur yani.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Hayır, yorum değil. Bu bir hukukçu olarak...

HASAN HÜSEYİN TÜRKOĞLU (Osmaniye) – Sizin yorumunuz.

BAŞKAN – Arkadaşlar, karşılıklı konuşmak yerine, konuştuğuktan sonra...

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Bir de denildi ki: "Orman Genel Müdürlüğü ve Gümrük Muhafaza Genel Müdürlüğü neden silah ithal etmiyor?" Ben bunu da kendi içerisinde bir çelişki olarak yani biz Emniyet Genel Müdürlüğüne ithal yetkisi verilmesinden, MİT Müsteşarlığına ithal yetkisi verilmesinden rahatsızken "Niye Orman Genel Müdürlüğüne verilmiyor? Niye Gümrük Muhafaza Genel Müdürlüğüne verilmiyor?" denilmesini de bir çelişki olarak düşünüyorum.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Yok, o anlamda yorumlamayın, mantığını söylüyoruz.

HASAN HÜSEYİN TÜRKOĞLU (Osmaniye) – Dedik biz: "O iş olmaz ama oluyorsa o zaman çelişki var." Başkanım yapma.

BAŞKAN – Lütfen arkadaşlar...

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Daha çok ana iki konu buydu ama hemen hızlıca vakti de çalmadan birkaç konuya değinmek istiyorum.

Celal Bey antika silahlardan bahsetti ve 1893 yılından önce imal edilmiş...

CELAL DİNÇER (İstanbul) – 99.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – 1899 yılından önce imal edilmiş ve hâlen üretilmeyen silahlar antika silah sayıldı bu tasarıya göre. Sayın Dinçer de dedi ki... 1913, değil mi, yanlış değil?

CELAL DİNÇER (İstanbul) – 23 diyelim, Kurtuluş Savaşı'ndan...

MUSTAFA AKIŞ (Konya) - 1923, 1913 yani kendimize göre bir tarih vermiştik ama bu kabul edilmedi. Biz bunu Alt Komisyonunda, bildiğiniz üzere, hep birlikte tartıştık. Bir kere, 1899 tarihi, bizim birtakım uluslararası sözleşmelere de imza atmamız hasebiyle, kendimizle de çelişmememiz açısından "1899" ibaresi oraya koyulmuştur. O tartışmaları yaparken ağırlıklı olarak hep birlikte üstünde durduğumuz konu, İstiklal Savaşı dönemindeki silahların nasıl antika kapsamında sayılamayacağı idi. Fakat, tasarının tanımlar bölümü açıldığında, orada hatıra silahlar da açık açık tanımlanmıştır. "Hatıra silah: Türkiye Büyük Millet Meclisinin 1'inci Dönem üyelerine zafer hatırası olarak verilen ve mirasçılarının intikal ettiği belgelendirilen; İstiklal Savaşı'ndan önceki savaşlardan yanlarında kalan veya mirasçılarının intikal ettiği belgelendirilen; İstiklal Savaşı'na katılan subay, erat ile cephe gerisinde gayret gösterenlerin ellerinde kaldığı veya mirasçılarının intikal ettiği tespit olunan..." Yani, Sayın Dinçer'in de ifade ettiği bu silahları bu tasarıyla biz kapsam içerisine almış olduk.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Ama antikayla hatıra farklı Sayın Başkan.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Hatıra silahı da -hatırlarsanız- antika silahı da..

CELAL DİNÇER (İstanbul) - Antika on sene sonra 100 milyara çıkar, öbürü yerinde kalır, farklı yani.

BAŞKAN – Sayın Dinçer, maddelerde zaten bunları konuşacaksınız mutlaka.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Tabirler farklı da onun için.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Şunu söyleyeyim: Her iki silahı da -en azından şunu da sizin önerinizle getirdik- hem antika silahı hem de hatıra silahın bulundurulmasını da harçsız yaptık, özellikle hatıra silahları.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Olumlu yönlerinden biri o, eksik bıraktım.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Sağlık şartlarıyla alakalı sanki hiçbir sağlık şartı aramayacakmışız gibi birtakım ifadeler oldu. Hayır, biz “Ruhsat şartlarından bir tanesi, sağlık bakımından engel hâli bulunmamak.” dedik. Bunun ne tek hekimle ortaya koyulacağını söyledik ne bir heyet raporuyla ortaya koyulacağını söyledik. Bu bir genel düzenleme, bunun da detayının Sağlık Bakanlığının, İçişleri Bakanlığının birlikte temsil edildiği Bakanlar Kurulu tarafından çıkarılacak yönetmelikle tespit edilmesini arzu ettik.

Silah edinme izni altı ay ile sınırlı. “Neden altı ay?” dedi Sayın Dinçer. Sanıyorum, şu kaygıyla bunu söyledi, şu anki uygulama şu şekilde: Siz eğer şartları haizseniz silah edinme izni alıyorsunuz, altı ay bir geçerlilik süresi var. Bu altı ayın ilk günü gidip silahınızı alabilirsiniz, silah satın alabilirsiniz, gidip altı ay sonra ruhsata başvurabilirsiniz. Yani, bu altı aylık sürede ruhsatsız, sadece bir silah edinme izniyle silah taşıma gibi bir kavram, sanıyorum, bundan rahatsızlık duyarak bu altı ayın sınırlandırılmasını istedi ama kanun iyi incelendiğinde görülecektir ki biz şu hükmü getirdik: Silah edinme iznini götürerek silah satıcısından silah alsanız dahi o silah size yeni kanunla teslim edilmiyor. Bu silah sizin ruhsat çıkaracağınız merciye gönderiliyor, ruhsatı aldığınız esnada silahınız size veriliyor. Dolayısıyla, silah edinme izni zamanı içerisinde silah taşımak gibi bir durum da ortadan kalkmış oldu.

Muhtarlarla ilgili konuyu ilk Komisyon toplantımızda Sayın Bakanımız da dile getirmişti, Sayın Dinçer de dile getirmişti. Bunu tasarıya koyduk ve muhtarlarımızın şu an, hâlihazırda görevleri esnasında taşıma, görevleri sona erdikten sonra bulundurma fakat harçlı bulundurma yetkileri var. Biz bu bulundurmaya da harçsıza çevirdik ama hatırlarsanız, il genel meclis üyeleriyle ilgili tartışma yaptığımızda, Sayın Muharrem Işık da il genel meclis üyelerinin silah edinmesine karşı çıkmıştı. Bunu ortak bir kanaat, ortak nokta olarak “muhtarlar olarak” tespit etmiştik.

CELAL DİNÇER (İstanbul) - O tartışmada ben yoktum da onun için.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Bireysel silahlanmayla ilgili Muharrem Bey “Bu tasarı bireysel silahlanmanın önüne geçmiyor, bilakis bireysel silahlanmayı artırıyor.” dedi. Buna ilişkin söyleyeceğim çok şey var. Bu tasarı bireysel silahlanmanın önüne geçen bir tasarıdır. Umut Vakfı bugün bireysel silahsızlanmayı en çok savunan sivil toplum örgütlerinden biridir. Komisyonumuza vermiş olduğu 25 maddelik önerenin 21 veya 22’sini biz bu kanuna dercettik. Diğer maddeler ise silah parçalarıyla ilgiliydi, çok fazla da bu bireysel silahlanmayla alakalı olmayan maddelerdi zaten.

Son olarak, geleyim alkollü olarak silah taşıma meselesine. Tasarının ilk çalışıldığı zamanda bu daha şiddetli bir şekilde tanımlanmıştı. Şöyle: “Alkollü olarak silah taşıyanın silahı müsadere edilir, bir daha silah ruhsatı verilmez.” Narkotik, psikotrop ve alkol; üçü bir aradaydı. Nitekim, ben Alt Komisyon Başkanı olarak bunun böyle çıkarılmasını isteyen bir Alt Komisyon üyesiydim yani “Alkollü olarak silah taşıyanın silahı müsadere edilsin ve bir daha silah ruhsatı almasın.” diyenlerdendim. Birazdan emniyet yetkilileri de konuşacaktır. Ben şunu biliyorum ki cerâim tasnifi yapıldığında alkollü olarak silahla işlenen suçların kahir ekseriyeti alkollü olarak işlenmiştir. Bunu birazdan kendileri de muhakkak ifade edecektir ve biz bunu bir kısım daha sayın Komisyon üyelerimizin teklifiyle yumuşattık, şöyle yaptık: “Alkollü olarak silah taşıyan kişi, ilk seferinde 600 TL idari para cezasıyla cezalandırılacak, ikinci defa ise, aynı suçu ikinci defa işlese yine 600 TL para cezasını ödeyecek fakat silah ruhsatı da iptal edilecek ve beş yıl süreyle -ömür boyu değil- ona silah ruhsatı verilmeyecek.” Denildi ki burada: “Alkol içmek suç mudur?” Hayır, biz bu tasarıda “Alkol içmek suçtur.” demedik. Suç şu, suçun tanımı bu... Karşılığında da bir idari para cezasına karşılık geldiği için bu bir suç sonuçta, suçun ama kendisi, yönetmelikte belirlenen sınırın üzerinde alkollüken silah taşımak. Biz bunu nasıl narkotik ve psikotrop maddeler kişinin bilincinde bir kayma, bir değişiklik yaratması hasebiyle ortaya istemediğimiz hadiseler çıkacağını düşünmüşsek alkollü olarak silah taşıyanın da yönetmeliğin üzerinde alkol aldığı aynı bilinç kaymasıyla, aynı bilinç değişikliğiyle benzer bir tehlikenin ortaya çıkmasını engellemek içindi.

CELAL DİNÇER (İstanbul) - Sayın Başkan, alkollü bir adamın ehliyetine de el koyun o zaman, bu her an gidip araba kullanıp kaza yapabilir, aynı şey, aynı mantık.

BAŞKAN – Lütfen, müsaade edin.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) - Bunu da Alt Komisyonunda ciddi olarak tartıştık, özellikle birisinde araçla yani alkollü araç kullanmakla hep kıyasladığımız zaman Sayın Türkoğlu diyordu ki: “Alkollü araç kullanmak yani mekanik aksamını alkollüken hareket ettirmek.” Bunu silaha taşıdığınızda, eğer bunu silahı kullanmak olarak kıyaslarsanız zaten iş işten geçmiştir, kişi silahını kullanmıştır. Biz alkollü olan kişinin silaha erişebilecek durumda olmasını da aracın mekanik aksamını işletmekle aynı kapsamda değerlendirilmesi gerektiğini söyledik ve düşünerek bunu koyduk. Ne bunun yaşam tarzına müdahaleyle, ne başka bir şeyle ilgisi var, bunun da bir niyet okuma olduğunu düşünüyorum.

Benim kanunla ilgili açıklamalarım bunlar ama şu konuyu bir anlatmak istiyorum: Sayın Güler, Sayın Hocam, Sevgili Hocam, AK PARTİ gençlik kolları üyesi bir kişinin göstericilere karşı elinde sopayla görüntülendiğini ifade etti. Aynı Sayın Bürge'nin ifade ettiği gibi bu aldatmacalardan birisi de buydu. Bu sosyal medyada bu husus yayıldığında o kişinin ismi de veriliyordu: “Falanca, falanca, işte, görüyorsunuz, elinde silahlı sopa.” Ne o ismin varlığı ortaya çıkartıldı ne öyle bir ismin AK PARTİ üyesi olduğu ortaya çıkartılabildi. Bunun da bir düzmece olduğu ortaya çıktı. Evet, doğrudur, bizim Kastamonu İnebolu Gençlik Kolları Başkanımız yanlış cümleler sarf etti ve partiden ihraç edildi ama keşke aynı hassasiyet CHP tarafından da ortaya koyulsaydı. Polise ana avrat küfreden partililer de en azından disipline sevk edilseydi. Varsın partiden ihraç edilmesin ama en azından bir cezayla karşılaşılsaydı. Ben emniyet güçlerimizin de bu noktada çok daha yüreklerinin hafifleyeceğini düşünüyordum.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederim.

Mehmet Bey, buyurun.

MEHMET ERSOY (Sinop) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Öncelikle bu kanunun hazırlanmasında başlangıcından itibaren emek veren Hükümet temsilcilerine, değerli bürokratlarımıza, Alt Komisyonumuzda çok ciddi emekler vererek bugün gerçekten kafamızdaki birçok sorunun aydınlanmasına, cevap bulmasına ve silah mevzuatımızın makul, anlaşılabilir bir şekilde hepsinin bir arada toplanmasına çok büyük katkıları olan Alt Komisyonumuzun Değerli Başkanı ve üyelerine, yine, onların çalışmalarında bizlere çok değerli katkılar sunan sivil toplum kuruluşlarımızın, meslek kuruluşlarımızın da çok değerli temsilcilerine çok teşekkür ediyorum.

Arkadaşlarımızın eleştirilerinden de Değerli Alt Komisyon Başkanımızın yaptığı açıklamalardan da aslında yine, soru olarak gündeme gelen, eleştiri olarak gündeme gelen birçok hususun da kafalarda net olduğunu, netleştiğini ve çok yararlı, çok faydalı bir çalışmanın önümüze konulduğunu anlıyoruz.

Aslında tartışmamıza başladığımız saatten itibaren bu saate kadar silah kanunundan daha çok Gezi olaylarını konuşmuş olmamız ve bir anlamda beklediğimiz bir şekilde bütün dikkatlerin buraya toplanmış olmasını da hoş karşılayarak, artık gerek milletvekillerinin gerek toplumumuzun bu gergin, bu sürekli gündemde kalan mesele ve üslup nedeniyle her geçen gün daha da gerildiğini, birbirimize verdiğimiz cevapların çok da fazla bir anlam ifade edemediğini, bir şekilde empati yapmayı milletvekilleri olarak da bir türlü layıkı veçhile yerine getiremediğimizi düşünerek çok da fazla söz almayı doğrusu gerekli görmemiştim. Ama özellikle Birgül Hocamızın çok keskin ve net tavırları karşısında hem onları da empatiye davet etmek hem de polisimize yapılan haksızlıklarla ilgili burada bizleri dinleyen kamu görevlilerimize, o kurumları temsil eden güvenlik görevlilerimize ve sivil toplum kuruluşları temsilcileri karşısında da sanki iktidarın bu konuda çok fazla söyleyecek bir şeyi yokmuş konumuna düşmemek adına bazı şeyleri hatırlatmakta fayda gördüm.

Her şeyden önce şunu ne olur hepimiz kabul edelim: Devletin hiçbir kademesi, gerek Hükümetimiz gerek iktidar siyasetinin siyasetçileri gerekse bu güvenlik güçlerimizin sıralı amirleri, polisimizin olayları bastırırken zaman zaman orantıyı aşan güç kullanımlarını, zaman zaman yersiz şekilde kullandıkları gazları ve şiddeti tasvip etmemiştir, doğru bulmamıştır. Bunlarla ilgili her defasında devletin her kademesi ve bizler bunların yanlış olduğunu ve bu yanlışlığı yapan arkadaşlarımızın bir şekilde mutlaka kendi tabii oldukları hukuk ve gerekirse de Türk Ceza Kanunu açısından gerekli cezaya çarptırılacakları, gerekli işlemin mutlaka yapılacağı Cumhurbaşkanından, İçişleri Bakanına, İstanbul Valisine kadar her seviyede ifade edilmiştir. Ama bütün bunları yaparken, bütün bunları konuşurken elimize aldığımız örneklerin sayısı ne kadar çok olursa olsun bunların hiçbirini -tekrar ediyorum- tasvip eden hiç kimse olmamıştır. Her zaman ısrarla buradan yola çıkarak polisimizin ne kadar acımasız, ne kadar zalim, ne kadar ölçsüz, ne kadar hiddetli olaylara müdahale ettiği gerekçesiyle bütün bir teşkilatı çok ciddi şekilde zan altında bulundurmanın, gerçekten o günün zor şartlarında,

çok ağır şartlarda görev yapan kardeşlerimize bu kadar ağır haksızlıklar etmenin de doğru olmadığını düşünüyorum. Hepsini aynı kefeyle koyarak neyi bekledik?

Şimdi, ne olur tersinden düşünelim. Evet, Gezi Parkı'nda polisin ilk etapta yaptığı müdahaleyi şiddetli bulalım, sert bulalım, orantısız bulalım. Bunun karşılığı Türkiye'nin bütün caddelerini, bütün sokaklarını işgal etmek, halkın ve sizinle aynı düşüncede olmayanların kullanımına kapatmak mıdır? Protesto etmenin yolu demokrasilerde herkesin istediği süre kadar ülkenin bütün meydanlarında, caddelerinde, sokaklarında istediği kalabalık ve istediği araç ve gereçlerle gösteri yapması mıdır? Protestonun ölçüsü demokrasilerde hiçbir şekilde güvenlik güçlerinin müdahalesine izin vermeyecek bir şekilde herkesin istediği alanda toplanabilmesi midir? Yoksa, bize düşen sağduyulu bir şekilde, arkadaşlar, yapacağımız her protestonun, yapacağımız her gösterinin toplumun genel hayatını etkilemeyecek bir şekilde, insanların mağdur olmayacağı bir şekilde kanunlarda belirlenen meydanlarda, alanlarda ve caddesinde yapılmasına davet etmek midir?

Şöyle bir tablo çıkıyor karşımıza: Sanki insanlar çok masumca bir şekilde meydanlarda toplandılar, caddelerde yürüdüler. Bunlar ne trafiği aksattılar ne Kızılay Meydanı'nda sürekli oturma eylemi yapmak istediler ne orada çadır kurmak istediler ne oradan Başbakanlık binasına yürümek istediler ne Meclis Başkanlığı binasına yürümek istediler ne Tunalı Hilmi'yi ne Kennedy'i ne Dikmen Caddesi'ni kapattılar ne buraları yaktılar, yıktılar ne Atatürk Bulvarı'ndaki bütün belediye otobüs duraklarını yaktılar, polise sadece gül attılar, çiçek attılar ama polis "Defolun, sizin çiçeğiniz bize lazım değil." diye tanklarla, toplarla onlara saldırdı. Sayın Hocam, 700 küsur polis memuru yaralandı.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – 7.800 de yurttaş yaralandı.

MEHMET ERSOY (Sinop) – Polisler neyle yaralandı? Polisler bizim o çok masum göstermeye çalıştığımız göstericilerin attıkları taşlarla, attıkları şişelerle, attıkları bilyelerle yaralandı.

Şimdi, şunu söylüyorsunuz: "Provokatörler varsa alsaydınız." Değerli Hocam, çok şey bilmeyebiliriz belki ama yirmi üç yıl mülki idare amirliği yaptım. Toplumsal olayın ne demek olduğunu biliyoruz. Ali Serindağ Valimiz bilir, Celal Dinçer Ağabeyimiz bilir, Hasan Hüseyin Türkoğlu bilir, hepimiz bu olayların içinden geldik. Hangi babayıydı verirdi orada insanlar? "Vermeyeceğiz." diye milletvekilleri olarak kendinizi parçaladınız. Kızılay Meydanı'nda ilk müdahale yapıldığında göstericiler ne yapmak istemişti? Başbakanlık binasına yürümek istemişti. Onlara hangi devlet müdahale etmez, hangi devlet "Dur." demezdi? "Çekin meydana, hiçbir şey olmayacak." dediniz. Sizin temin ediyorum, Atatürk Bulvarı'ndaki bütün otobüs durakları biz polisi çektikten sonra yakıldı. "Çekin Taksim'den polisi." dediniz, çektik Taksim'den. Peki, Beşiktaş'ı niye biriniz görmediniz? Başbakanlık ofisinin önünde o çıkan yangını, her gece orada saatlerce süren çatışmayı niye görmediniz? Taksim'e gelmek istiyorsanız buyurun, eğlenmek istiyorsanız buyurun, gösteri yapmak istiyorsanız buyurun dedik. Niye peki bizim milletvekilleri Beşiktaş'ta o olayların içinde oldu? Ne işi vardı insanların orada? Hangi devlet Başbakanlık ofisinin basılmasına izin verebilirdi. "Müdahale etmeyin." Etmedik efendim, bütün meydanları size bıraktık. Niye Kennedy Caddesi'nde barikat kurup trafiği kapatma ihtiyacı hissettiniz. Sizin gibi düşünmüyorum, sizin gibi inanmıyorum. Gezi Parkı'nda yapılan eylemleri yersiz görüyorum; polisin yaptığı müdahaleyi yerinde görüyorum. İnsanım ya, vatandaşım. Kennedy Caddesi'nde yürümek istiyorum. Niye çok gördünüz bana bunu? Ankara'da kaç bin kişi eylemlere katıldı, gösterilere katıldı? Poliste kayıtları var, bütün Türkiye'de 1 milyon kişi katıldı.

ALİ SERİNDAĞ (Gaziantep) – "2 milyon 500 bin." dedi Sayın Başbakan.

MEHMET ERSOY (Sinop) – 2 milyon 500 bin kişi katıldı. Sayın Valim, 2 milyon 500 bin kabul ediyorum. Hiç itirazım yok, 2,5 milyon katıldı. Ankara'da sadece 4 milyon insan yaşıyor. Sayın Serindağ, Sayın Güler, siz o insanların arasında arabanızda kalıp da -korkudan bahsettiniz az önce- arabanızın tekmelenmesi korkusunu yaşadınız mı?

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Of, yapmayın.

MEHMET ERSOY (Sinop) – "Of." yapmayın işte.

Bunları görmezsek empati yapamayız. Sen polisin uyguladığı şiddeti, ben gösterici kılığındaki teröristlerin, eylemcilerin şiddetini görürsem sadece bu toplumun sağduyusunu yakalayamayız, hepsini birlikte görelim. Ben o şiddeti de yaşayanları gördüm. Ben Gezi Parkı eylemcisi gençlerle de oturdum, sohbet ettim ama biz kendi dilimizi düzeltmez, sadece bir tarafı... Siz polisin yaptığı eylemlerden, bazı olaylardan duyduğunuz utançtan bahsettiniz. Keşke siz aynı utancı Arap Baharı'nda çekilmiş fotoğrafları "tweet" ine alıp "Faşist diktatörün polisleri halkımızı bu hâle getirdi." diyen milletvekilinin davranışından da utansaydınız. Keşke siz sokak sokak çatışarak "Direnişimiz devam edecek. Durmak yok, direnişe devam." diyen milletvekillerinin tavrından da utansaydınız. O zaman sağlıklı bir çözüm bulabiliriz. Ne yapacaktınız sokak sokak direnip sokak sokak çatışıp? Dün akşam Dikmen Caddesi'ne polis müdahale

ettiği için mi kapattılar? Onlar kapattı, polis öyle müdahale etti. Etmesin mi? Dikmen Caddesi'nden ben, benim gibi düşünen insanlar gitmesin mi? Kızılay'a çadır kurmak istediler. Allah aşkına, Allah rızası için soruyorum: Hangi demokratik bir hukuk devleti Kızılay'a çadır kurdurur? Kuğulu Park yetmiyor, Kızılay'a çadır kuracak. Kızılay'a çadır kurdursan "Meclis bahçesine çadır kuracağım." der.

Yani, onun için, değerli milletvekillerimiz, hep birlikte bir aydır ülkemiz çok ciddi bir süreç yaşıyor. Bizim iktidar olarak bu anlamda alacağımız dersler mutlaka vardır ve bunun çalışmalarını yapıyoruz. Hükümetimiz komisyon kurdu, genel merkezimiz komisyon kurdu. Hiçbir toplumsal olay sadece asayiş birimlerinin çalışmasıyla elbette ki bastırılamaz. Bütün devletler, bütün hükümetler bunun nedenlerini araştırmak, incelemek zorundadır. Ama ne olur, hepimiz hâlâ nereden geldiği belli olmayan fotoğraflarla her gün Meclis kürsüsüne çıkıp "Bunları bizim polisimiz yaptı." inancını topluma yaymaya çalışmayalım. O zaman karşı atak olarak söylenen sözlere "Yalan, yalan." diyerek kendimizi savunmaya çalışmayalım. Çünkü öbür tarafta polise karşı, devletimize karşı, bu eylemlere karışmamış insanlara, tasvip etmeyen insanlara karşı o kadar ağır yalanlar uyduruluyor ki her birimiz her geçen gün daha da geriliyoruz.

Erzurum mitingini takip ettim. Erzurum mitingi başladığı anda milletvekiliniz "tweet" attı, "tweet"lerini takip ediyorum. "Aldığım duyumlara göre Erzurum Meydanı'na giden herkese 100 lira veriliyormuş." Ayıp değil mi, utanmaz mı insan? Nereden biliyorsun bunu? Bir milletvekili sorumluluğuna yakışır mı bu? Şimdi, ben de bunları mı söyleyeyim sürekliliği?

BAŞKAN – Mehmet Bey, karşılıklı suçlama yerine neticelendirirsek çok memnun olacağım.

MEHMET ERSOY (Sinop) – Hemen toparlıyorum.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Değerli meslektaşım, beni ikaz ediyor Başkan; sizi ikaz etmiyor. Bir cümle de kanundan bahset.

MEHMET ERSOY (Sinop) – Ben başlangıçta bahsettim.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Tabii, alt komisyona falan teşekkür etti.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Bir cümle de kanundan konuş ne olur, hadi.

MEHMET ERSOY (Sinop) – Siz o zaman yoktunuz herhâlde, onunla ilgili konuştuğum şeylerde.

Onun için burada birbirimizin sınırlarını germeden, bir aydır dinlediğimiz konuları daha fazla dinlemeden, biraz daha ılımlı, biraz daha makul üslupla...

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Biraz da Başbakanımızda olsa her şey bitecek.

MEHMET ERSOY (Sinop) – Efendim, sadece Başbakan diyorsunuz, lütfen.

Cumhuriyet Halk Partisi olarak, siz bu ülkenin ana muhalefet partisi olarak ülkemizin hangi meydanında, hangi caddesinde gösteri yapmak istiyorsanız, protestoda bulunmak istiyorsanız bu devletin başının gözü üstünde yeri var ama ne olur, 18 yaşındaki gençlerin peşine takılıp her akşam bir meydanda polisin karşısına çıkmayın ki herkes görevini yapsın, ülkemiz huzura ersin diyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Arkadaşlar, ikinci sözü veremeyeceğim, kusura bakmayın. Sivil toplum örgütlerimizden Uluslararası Av ve Yaban Hayatı Koruma Konseyi burada.

Lütfen, boş yerlerden bir yere oturalım.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Sayın Başkan, teknik sorunlar var, sorunları düzeltme talebim var.

BAŞKAN – Maddeler üzerinde düzeltirsiniz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, lütfen, öyle şey olmaz. Sayın Başkan, siz burada despot değilsiniz, olamaz öyle bir şey.

BAŞKAN – Peki, konuşmaktan vazgeçtiniz herhâlde.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Sayın Başkan, talebimiz var.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Siz öyle bir yönetim sergileyemezsiniz.

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen, biz ilk olarak herkese istediği kadar konuşma hakkı verdik, ikinci kez vermeyeceğim.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Duymazlıktan gelerek olmaz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Buyurun beyefendi, oturun.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ne demek bu?

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Talebimiz var. Talebimize ilişkin değerlendirme yapmadan duymazlığa geliyorsunuz Sayın Başkan.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Sataşmalara da mı cevap vermeyeceğiz Sevgili Başkan.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Başkan, siz böyle bu toplantıyı yönetemezsiniz! Biz Komisyonu bu şekilde çalıştıramayız, bu Komisyon bu şekilde çalışmaz! Burası ihtisas komisyonu!

BAŞKAN – Ellerinizi vurarak, bu şekilde milleti tehdit ederek hareket etmeye gerek yok.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, siz bu Komisyonu bu şekilde çalıştıramazsınız! Biz bu Komisyonu bu şekilde çalıştırmayız!

BAŞKAN – Valilik yapmış bir insansınız. Biz size saygı duyuyoruz. Çalıştırmayın beyefendi, tamam.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, saygınız bu şekilde mi?

BAŞKAN – Beyefendi, buyurun.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Başkan, siz bu Komisyonu bu şekilde çalıştıramazsınız! Siz bu Komisyonun bundan sonra da usulüne uygun görev yapmasını istiyorsanız muhalefetin sesini dinleyeceksiniz.

BAŞKAN – Beyefendi, konuşmaları dinledikten sonra varsa bu tip şeylerinize söz veririz ama şimdi şeyi dinleyeceğiz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, sıcaklığı sıcaklığına...

BAŞKAN – Hayır. Karşılıklı konuşmaya gerek yok.

Buyurun beyefendi.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Biz karşılıklı konuşmuyoruz. Sayın milletvekillerimize ithamlar yapıyorlar.

BAŞKAN – Konuşmalar bitsin ondan sonra beyefendi.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Anında cevap vereceğiz.

BAŞKAN – Lütfen, hayır beyefendi.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Hayır, Sayın Başkan, böyle yönetemezsiniz, böyle bir yönetim şekli olmaz!

BAŞKAN – Tamam beyefendi. Öğreniriz, sonra gelir sizden ders alırız, oldu mu beyefendi?

Teşekkür ederim.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, bakın, hiç böyle polemiklere gerek yok. Biz demokratik kurallara uygun bir yönetim sergilemeniz...

BAŞKAN – Efendim, söz vermeyeceğim, onu söyleyeyim.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, siz Komisyon toplantılarını bu şekilde yönetemezsiniz. Bakın, söylüyorum...

BAŞKAN – Peki, beyefendi, oldu.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Olmaz efendim, olmaz.

BAŞKAN – Söz vermeyeceğim.

Buyurun beyefendi.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Düzeltme yapmamız gereken şeyler var.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Ali Bey, az önce de “Vatandaşlar, STK’lar konuşsun.” diyordunuz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Biz bunun için dedik.

BAŞKAN – Konuşsun ondan sonra sizleri dinleyeceğiz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Konuşmalarını yapsınlar, ondan sonra biz kendi aramızda konuşalım...

BAŞKAN – “Sonunda veririm.” diyor ama.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Neden sonunda veriyor efendim?

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Son derece verimli bir konuşma yürüyüp giderken...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Gayet güzel söyledi. Beşer dakikada tamamlayacak.

BAŞKAN – Vermeyeceğim efendim, sonra vereceğim.

Yani Hükümet temsilcisinden önce vereceğim cevap hakkınızı ama şimdi değil.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Olmaz öyle şey. Şimdi, Sayın Başkan, böyle bir yönetim tarzı olmaz.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – “Vermeyeceğim.” demiyor ki ama.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – “Vermeyeceğim.” diyor.

BAŞKAN – Herkes birer kere konuştuğuktan sonra vereceğim beyefendi.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Efendim, bazı teknik noktalar var. Onların düzeltilmesi hepimizin yararına. Sözü keserek yapardık mesela.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Bakın, biz dinledik, hiç söz kesmedik.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Sataşma var. “Mülki idare amiri Celal Dinçer” diye hitap etti bana. Ben konuşamazsam konu mankeni değilim ki burada. Ne işim var?

BAŞKAN – Beyefendi, buyurun.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Böyle bir komisyon çalışması olmaz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Komisyonu bu şekilde çalıştıramazsınız.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Eski bir dostum olarak size yakıştıramıyorum.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, bu beyefendiler gidecekler, onun için biz konuşmasına müdahale etmeyeceğiz, diğerlerine de müdahale etmeyeceğiz. Biz Komisyonu terk ediyoruz ve bir daha da bu şekilde bu Komisyonu çalıştırmayız. Bilginiz olsun.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ederiz beyefendi.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, siz despot değilsiniz.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Despot tabii. Sorumluluk alınca her şeyi yapar o.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Siz burada başkansınız ve ilk defa bu Komisyona gelmiyoruz. Bu Komisyon iki yıl hiç böyle bir şeye sebebiyet vermeden çalışmasını sürdürdü.

BAŞKAN – Ali Bey, teşekkür ederiz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Niye teşekkür ediyorsunuz? Ben sizden teşekkür beklemiyorum ki.

BAŞKAN – Söyleyeceklerinizi söylediniz, dinledik.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Bu yaptığınız şey, iktidar grubu olarak iş görmekten başka hiç bir şey olmuyor.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Bakın, bunu AKP'nin demokrasi anlayışının bir tezahürü olarak nitelendiriyoruz. Bakın, burada tüm sivil toplum örgütünün mensupları bunu görüyor. Siz kimseye söz hakkı vermiyorsunuz.

Madem niye 1 Mayıs'ta Taksim'e izin vermediniz? Orada 1 Mayıs niye kutlatmadınız? Hani insanlar çukura düşerdi? Sizin demokrasi anlayışınız bu mu? Polis üzerinden siyaset yapmayın. Biz polisimizi sizden daha çok koruruz. Yalnız yanlış yapan polisin hakkında da işlem yaparız. Polis üzerinden siyaset yapmayın.

BAŞKAN – Ali Bey, lütfen müsaade edin, arkadaşımız konuşsunlar.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Siz söz vermediniz, ben söyleyeceğimi söyleyeceğim.

Bu olay neden çıktı? Sayın Başbakan o üçüncü köprü'nün temel atma töreninde ne dedi? “Toplanacaklarmış Taksim'de. Toplansınlar, ne yaparlarsa yapsınlar, biz aynı şekilde işletmeye devam edeceğiz.” dedi. Olaylar oradan çıktı. Bu kibir, bu buyurgan tavır, bu emredici tavır bu olayların sebebidir. Sizin bu yönetim tarzınız da şimdi Komisyonu terk etmenize neden oluyor.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Bu arada söylemeliyim: Polise ilişkin hiçbir önyargımız yoktur. Mustafa Sarı için yüreğimiz diğer 4 yurttaşımız gibi yanar. Burada düzeltmek istediğim teknik yanlış bundan ibaretti. Burada kayıtlarda âdeta polise düşman bir ana muhalefet partisi resmi çizmeye kimsenin hakkı yok.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Biz polisi sizden çok daha iyi koruruz.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Aşırı çalıştırıldılar, çok yoruldu. Bu hataların bir bölümünü yapmamak mümkün değildi âdeta.

Sayın Başkan, muhalefetsiz bir komisyon çalışması hiçbir verim sağlamayacak.

BAŞKAN – Muhalefeti mi var efendim.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Polisin özlük haklarıyla ilgili kanun tekliflerini veren biziz; siz değilsiniz. Bunu engelleyen de sizsiniz.

BAŞKAN – Beyefendi, silah kanununu görüşüyoruz, lütfen.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Bakın, ne diyor: “Sayın Bakan polislere verilen hakları sayarken acaba bu haklar bize verildi mi? diye kendimize soruyoruz.”

BAŞKAN – Ali Bey, silah kanununu görüşüyoruz. Siz yıllarca idarecilik yaptınız. Bu ülkeyi böyle idare ettiyseniz yazıklar olsun bu millete.

ALİ SERİNDAG (Gazi antep) – Bize de geldi, size de gelmiştir, siz de okudunuz bunu.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Çoğunluk despotizminizi kabul etmiyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sizin yaptığınız despotizm olmuyor tabii.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Çoğunluk despotizmi kadar can yakan başka bir şey yoktur biliyor musunuz?

ALİ SERİNDAG (Gazi antep) – Siz bu Komisyona başkanlık edecek demokratik anlayışa sahip değilsiniz.

BAŞKAN – Çok güzel idare ediyoruz.

Teşekkür ederiz.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Yazık, bu çalışmaya yazık.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Sayın Başkan, söz alabilir miyim?

BAŞKAN – Üstadım, beyefendi konuşuyor, lütfen.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Ama bu şartlarda toplantıyı devam ettirmemizin doğru olmadığını düşünüyorum. Sayın Başkanım, ilk düğmeyi yanlış ilikledik, dolayısıyla diğer düğmelerin doğru olma ihtimali yok. Yanlış başladık, lütfen. Bu toplantıda hepimizin insicamı bozuldu. Sizden istirham ediyorum. Daha önümüzde çok önemli yasaları görüşeceğiz, çok kritik çalışmalar yapacağız. Birbirimizin şefkatine, dayanışmasına ihtiyacımız var. Sizden istirham ediyorum. Ana muhalefet partisi olmadan buna devam etmemiz doğru bir anlayış değil, doğru bir yaklaşım değil. Bu yasayı beraber yapacağız. Bakın, istirham ediyorum diyorum. Önümüzdeki hafta devam edeceğimize karar vermeniz lazım.

BAŞKAN – Yok, hayır. Biz şimdi bitireceğiz zaten. Hükümet temsilcimiz de konuşacak, 3 tane STK konuşacak.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Ama bu yasaya hepimiz katkıda bulunacağız. Bu arkadaşlarımıza onların da dinleyeceği ortamı sağlamak, bu Komisyonun çalışmasını sağlamak en başta sizin vazifeniz.

BAŞKAN – Peki, efendim. Teşekkür ederim.

Buyurun beyefendi.

ULUSLARARASI AV VE YABAN HAYATI KORUMA KONSEYİ TÜRKİYE TEMSİLCİSİ VE ULUSLARARASI YABAN HAYATI EĞİTİMİ KOORDİNASYON BAŞKANI ÖMER BOROVALI - Sayın Başkanım, değerli milletvekillerim, sayın bürokratlarım ve sayın katılımcılar, önce kendimi tanıtayım. Daha önceki komisyonlarda da lütfedilip çağırıldım ancak ilk defa burada olan sayın zevata kendimi tanıtayım.

Bendeniz Ömer Borovalı, CIC Uluslararası Av ve Yaban Hayatı Koruma Konseyi Türkiye Temsilcisi, ayrıca aynı uluslararası kuruluşun Uluslararası Yaban Hayatı Eğitimi Genel Koordinatörü sıfatıyla buraya çağırıldım efendim.

Daha önce gerek ilk İçişleri Komisyonuna çağrılışında ve gerekse Alt Komisyona da maddeler, genel gerekçeler ve tasarımlar üzerinde değişiklik veyahut ilave öngördüğümüz hususlarda oldukça teferruatlı birer rapor sunmuşuk. Ancak dün beş buçuğa doğru tarafıma iletilmiş olan İçişleri Alt Komisyonun hazırlamış olduğu taslakta aletacele -bugün aşağı yukarı sabaha kadar çalışarak- tamamen bizi avcılıkla ilgili silah mevzuatındaki görüşlerimizi sunmak üzere -zaten Komisyon sekreteryasına da takdim ettiğim- iki sayfalık maddelerdeki farklılıkları içeren bir raporu burada sizlere arz etmek istiyorum. Ancak şunu konuşmamda ve raporumda...

BAŞKAN – Şimdi, Sayın Sözcümüz sadece tümü üzerinde görüşüyoruz, maddeler üzerinde görüşmeyeceğiz.

ULUSLARARASI AV VE YABAN HAYATI KORUMA KONSEYİ TÜRKİYE TEMSİLCİSİ VE ULUSLARARASI YABAN HAYATI EĞİTİMİ KOORDİNASYON BAŞKANI ÖMER BOROVALI - Tümü üzerinde söyleyeceğim efendim. Tabii tabii onu zaten sekreteryaya ben veriyorum efendim, verdim de zaten, daha öncekilerde de vermiştim.

Şunu sadece söylemek istiyorum efendim: Benim buradaki arz ettiğim görüşler, özellikle bu Alt Komisyon ve Komisyonun hazırlıklarını sürdürmüş olduğu 91/477 AET direktifine uyum sağlanması ve ayrıca sadece buna değil ama bütün dünya yüzeyindeki çağdaş ülkeler olarak gördüğümüz ülkelerdeki sivillere uygulanmakta olan silah mevzuatıyla ilgili görüşlerimiz olup ağırlıklı olarak da bu mevzuatların içerisinde gerek yivli ve gerek yivsiz olarak av silahları hakkındaki uygulamalar hususundadır görüşlerimizi.

Şunu en başında, çok önemli bir madde olarak arz etmek istiyorum, bu konuda çok geniş bir literatüre sahip olmamız dolayısıyla da şunu arz ediyorum ki: Dünyada bahsettiğim ülkeler çapında, silahlardan her ne nam altında olursa olsun, ne vergi ne harç alınmaktadır. Hiçbir ülkede maliye ve vergi daireleri hiçbir bedel talep etmezler, almazlar. Ne ruhsat harcı ne silahın alım-satımındaki normal, bizim KDV dediğimiz verginin dışında hiçbir nam altında bir harç ve bedel alınmamaktadır. Ancak avcılığı düzenleyen her ülkedeki gerek çevre bakanlıkları ve gerekse orman bakanlıkları tarafından alınan yıllık avlanma izin ücretleri vardır ki burada da Orman

Bakanlığımız aynı parayı almakta ama Maliye Bakanlığı buna ilaveten avcılık belgelerinden bir ayrı harç daha almaktadır. Bunun teferruatına girmeyeceğim çünkü konumuz sadece av silahları.

Efendim, burada gördüğümüz önemli hususlardan bir tanesi, ithalat maddesindeki özellikle ithalatın yasaklanmasından bahisle madde başlamasına rağmen altında “ancak” olarak başlayan ve büyük ağırlığında da kamu görevlilerine ithal veyahut bazı kamu kuruluşlarına ithal yetkisi veren maddelerin düzenlenmesidir. Fakat burada bununla ilgili görüşlerimizi biz arz ettik ancak çok önemli bir husus unutulmaktadır. Vatandaşa hiçbir ithal yetkisi verilmezken, diğer taraftan yurt dışında mukim, özellikle de yurt dışı ülkelerinde çalışmakta olan, orada mukim, ikamet eden Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının yurda kesin dönüşlerinde hiçbir silahlarını, yivsiz av tüfeği haricindeki yivli av tüfekleri hiçbir şekilde Türkiye’ye ithalatına izin verilmemektedir. Bu kişilerin Türkiye’ye yatırım yapmaları için devletimiz her türlü imkânı kendilerine bahşederken, Türkiye’ye dönüşlerinde, kesin dönüşlerinde her türlü mallarını, mülklerini Türkiye’ye getirmelerine izin verilirken, yurt dışında resmî olarak, ruhsatlı olarak edindikleri silahların Türkiye’ye Türkiye’deki mevzuat dahilinde ithal edilmelerine hiçbir şekilde izin verilmemektedir. Bunun kale alınması önemli bir husustur.

Diğer taraftan, satışlarda daha önceki ilk İçişleri Komisyonumuzda Sayın Bakanımızla da komisyon öncesinde, komisyon sırasında ve sonrasında birlikte oturduğumuzda da konuştuğumuzda, kendilerinin de belirttikleri gibi yivli silahlarla Türkiye’de hiçbir suç işlenmemiş olmasına rağmen yivli silah ithalatı sadece Makine Kimya Endüstrisi Kurumuna verilmekte olan bir tekel durumunda olmuştur, bunun bu durumdan çıkarılmasını, zira diğer yivsiz silahlardaki uygulamanın hiçbir kaçağa imkân vermeyecek şekilde sıkı bir bürokratik oluşumdan geçmesi dolayısıyla aynı şeyin yivli tüfeklerde de uygulanmasını ancak kanuna ve devlete saygılı olan vatandaşların önüne konmuş bir imkân olarak görüyoruz. Zira bu kanunun genelinde olayların ve maddelerin geçişine baktığımız zaman, bu kanunun ağırlıklı olarak devlete ve kanunlarına saygılı vatandaşların önüne konmuş bir engel olarak görmekteyiz. Zira, kanuna uymayanları, devletin kanunlarına karşı çıkanları işaretilmiş olan kişilerin karşısında hiçbir engel teşkil etmediğini de görüyoruz. Ancak kanuna saygılı vatandaşlar buna uymakla yükümlü ve onlara getirilmiş bir kısıtlılık durumundadır.

Daha önceki sayın milletvekillerinin konuşmalarından da dinlediğimiz kadarıyla, Türkiye’deki bir silahlanmadan bahsedilmekte. Ben size birkaç örnek vereyim: Aldığım istatistiklere göre Türkiye’de her 100 kişiden 1,6 kişide ruhsatlı silah varken, Avrupa Birliği ortalamasında bu rakam 100 kişide 56 kişi, son derece barışçı bir ülke olan Finlandiya’da 74 kişi, Amerika’yı hesaba bile katmak istemiyorum ama Amerika’da her 100 kişinin başına düşen silah sayısı 96 adetle görülmektedir. Tabii, Türkiye’dekinin bu kadar az sayıda olmasının önemli bir sebebi var, göz ardı edilmemesi olan. Şöyle efendim: Bu ülkelerin hiçbir tanesinde sivilin silah edinmesine bir kısıtlama getirilmemektedir. Belli şartlar konmuştur ama suçlu olmadığı, sabıkası olmadığı takdirde her sivil, av silahı, hatta birçok Avrupa memleketlerinde tabanca da dahil olmak üzere sahip olabilmektedir. Almanya dünyada en zor av belgesi edinilen ülkedir ama avcılık belgesi almış kişiye tabanca taşıma hakkı verilmektedir ama çıktığı zamanlarda sadece. Bizdeki sayının bu kadar düşük görülmesinin sebebi, silah ediniminin son derece zor olması, ruhsat harçlarının çok yüksek olması karşısında Türkiye’de çok büyük miktarda kaçak silah olması dolayısıyla bu benim arz ettiğim rakam, ruhsatlı silahın düştüğü sayı 100 kişide 1,7’dir. Ruhsatsız silahların miktarı bilinemediği için, 100 kişide kaç kişiye silah düştüğü belirlenmemektedir. Tabii bunun belirlenmesinin en önemli hususlarından bir tanesi de ruhsat sayısının artmasına çalışılmasıdır. Geçen toplantıda Sayın Bakanımızın da belirttikleri gibi, herhâlde Emniyet Müdürlüğü kayıtlarından elde edilen rakamlara göre ruhsatlı silah ile işlenen suç sayısı yalnız yüzde 17’dir. Bunun içine, kazaen yapılan, işte bizde bilgisizlikle ve dikkatsizlikle yapılan, silahını temizlerken adı altında yapılmış olan yaralamalar, kazalar neticesi de bu rakamların içine dâhil edilmektedir.

Dolayısıyla, diğer bir milletvekilimizin bahsettikleri gibi, Türkiye’de silahlara af getirilmesi karşısında silah beyan etmeyecek olan kişiler zaten etmeyeceklerdir ama diğer taraftan, eğer Maliye Bakanlığı bunlardan harç alınmasında ısrarcıysa, o zaman beyan eden kimselerden harç alınması düşünüldüğünde, ufak da olsa bir katkı kazandıracaktır bütçeye ama diğer taraftan, gene sayın milletvekilimizin belirttikleri sebeplerden dolayı bir türlü silahını ruhsatlamamış olan... Art niyetle silah ruhsatı almamış kişilerden bahsetmiyorum, zira Türkiye’de sabıkasız her kişi kendine gidip bir tabanca alma hakkına sahiptir ve bunu ruhsatlama hakkına sahiptir bulundurmak üzere ama çeşitli sebeplerden almamış olan ve bunu almak isteyen kişilere de bir hak tanımış olacaktır. Bu kişilerin kayda geçmelerini, sayın milletvekilimin bahsettiği gibi, belki de bunların arasında, o şahsın bile bilmeden sahibi olduğu bir suça karışmış silahın ortaya çıkarılmasının önü açılmış olacaktır.

BAŞKAN – Toparlarsak memnun olurum.

ULUSLARARASI AV VE YABAN HAYATI KORUMA KONSEYİ TÜRKİYE TEMSİLCİSİ VE ULUSLARARASI YABAN HAYATI EĞİTİMİ KOORDİNASYON BAŞKANI ÖMER BOROVALI - Toparlayayım efendim, çok teşekkür ederim.

Silah ediniminde bir, iki madde var ki, Sayın Alt Komisyon Başkanımız Mustafa Beyefendi de bahsetmişlerdi, silahın güvenli muhafazası hususu. Belki bunun, fiziki tedbir alınmasının ne olduğunun maddede “Yönetmelikle belirtilecek” şeklinde bir ibare konması, çünkü madde içerisinde bu belirtilmiyor. Aynı şekilde de, sağlık hususunun da yönetmelikle belirleneceğinin maddede belirtilmesini oldukça önemli olarak görüyorum. Ancak burada affınıza sığınarak bir hususu belirtmek istiyorum bir sivil vatandaş olarak: Türkiye Cumhuriyeti devleti vatandaşının güvenliğini sağlamakla sorumludur ve hayatının güvenliğini sağlamakla sorumludur ancak hayati tehlikede olduğuna karar verilen kişi ki, burada da tekrar maddesinde düzenleme getirilmiştir, öyle bir durum ortaya çıkarmaktadır, ki tabii ki her kişinin arkasına polis konamayacağından, bunun yüzde 100 güvenliği sağlanamayacağından devletimiz bu vatandaşa “Sen kendi güvenliğini sağlamakla sorumlusun.” diyerek o kişiye silah alma iznini ve taşıma iznini vermektedir. Ancak, o şahıs o silahı kendi güvenliğini sağlamak üzere, yani devletin sağlamakla sorumlu olduğu, yükümlü olduğu güvenliği kendisi sağlamak üzere devlet tarafından kendisine silah verilmemekte, ki verilmesi gerekir görüşünderiz, artı, ruhsatını da taşımak için bugünkü rakamlarla 3.100 lira para ödeyerek, bu harcı ödeyerek sağlamak durumundadır. Bizim sadece görüşümüz olarak bu şartlarda hayati tehlike olduğu karar verilen kişilere silahın devlet tarafından verilmesi ve durumunun süresince de harca tabi olmamasının doğru olacağı kanaatindeyiz.

Bir tek 11’inci maddede, silahın bulundurulması ve taşınması hususunda orada bahsi geçen 3’üncü maddenin dördüncü fıkrasında bahsedilen yivli av tüfeklerinin de yivsiz av tüfekleriyle aynı şekilde kullanma amacıyla “Taşıma ve nakil yerine geçiş” ibaresinden açıklık kazanmak üzere “Geçerli avcılık ruhsatının bulunması” ibaresinin eklenmesi bu maddeye bir sarahat kazandıracak ve çelişkiyi kurtarmış olacaktır.

Bir de bir şeyi hatırlatayım: 1980 öncesinde bulundurma ruhsatları süresizdi. Bendeniz yivli silahımı ilk 1308 sayılı Kanun’la 1971 senesinde ruhsata bağlanmasından öncesinden... 1968 senesinden beri yivli tüfeği olan bir vatandaşım, 1973 senesinden beri tabancam var ruhsatlı olarak, 1980 senesine kadar tabancaların bulundurma ruhsatları süresizdi, 1980 ihtilalinden sonra bunlar süreye döndürülmüştür. Dolayısıyla biz ilerlemeye çalışırken, eskilerde yaptıklarımızı bozmuş durumundayız.

Ağabeylerimin bana bahsettikleri 1970’ler, 1960’lar öncesinde Türkiye’ye sivil kuruluşlarla yivli av tüfekleri ve tabancalar ithal edilip satılırken mevzuata göre, bunların tamamen önü kesilmiştir. Bunların hiçbir tanesinde Türkiye Cumhuriyeti’nde bir silahlanma sebebi olmamıştır ama ne acıdır ki, Türkiye’de silahlanma özellikle 1970’li yıllarda yurt dışından Türkiye’ye kaçak olarak sokulan, takalarla sokulan, Karadeniz’den sokulan, Güneydoğu’dan sokulan sandıklar dolusu tabancalarla, makinedi tüfeklerle, mermilerle olmuştur ama ruhsatıyla, namusuyla ithal edilen silahlarıyla hiçbir şekilde Türkiye’de bir halk silahlanması olmamıştır. Ümit ederiz ki, yüreğinde hep barışçılık yatan insanlara bu engeller kanunlarla konmaz ama atıcılık yapmak isteyen, meraklıysa evinde silah bulundurmak isteyen insanların da önüne “Türkiye silahlanıyor” gibi hiç de gerçekçi olmayan bir ibare altında engeller konmayacaktır.

Son olarak da şunu arz etmek istiyorum efendim: Orman Bakanlığı avcılık dairesinden de bir hatırlatma geldi, onun için hatırlatıyorum burada. Efendim, yabancıların Türkiye’ye av turizmi kapsamında gelişlerinde getirecekleri yarı otomatik silahların Türkiye’deki avcılık mevzuatı kapsamında içerisinde avlanabileceklerinin bir şekilde bu maddede belirtilmesi lazım. Çünkü yurt dışında yarı otomatik silahların bulundurabileceği mermi kapasitesinde hiçbir kısıtlama yoktur, avda kullanılmasında kısıtlama vardır. Dolayısıyla, beş, altı, yedi adet fişek alan bir yivsiz av tüfeğini Türkiye’ye av turizmine gelirken burada kullanabileceğini zannetmemeli. “Türkiye’deki avcılık mevzuatı hükümleri çerçevesinde avlanabilir.” ibaresinin o maddeye eklenmesi faydalı olacaktır görüşünderim.

Verdiğiniz zaman için, beni davet ettiğiniz için çok teşekkür ediyorum efendim. Maddeler hakkındaki görüşümü zaten sekreteryaya verdim efendim.

BAŞKAN – Zamanı kullandınız, teşekkür ederiz.

Avcılık ve Yaban Av Hayatı Koruma Konfederasyonu Başkanı Kamil Üçbaş, buyurun.

AVCILIK VE YABAN AV HAYATI KORUMA KONFEDERASYONU BAŞKANI KAMİL ÜÇBAŞ – Öncelikle kendimi tanıtayım; Kamil Üçbaş, Av ve Yaban Hayatı Koruma Konfederasyonu Başkanıyım.

Başkanım, değerli Komisyon üyelerimiz, bürokratlarımız ve konukları saygıyla selamlıyorum öncelikle.

Bizim üçüncü toplantıya geliştik, ilk toplantıda yazılı olarak görüşlerimizi sunduk ve bunların yüzde 99’unun taslakta yer aldığını gördük, çok memnun olduk, onu söyleyeyim.

İkinci toplantıya da yine geldik. Dolayısıyla, benim Ömer Borovalı’nın söylediklerine ekleyecek çok fazla bir şeyim yok. 20’nci madde önemliydi bizim için, Bakanlığın da uyarısı vardı, onu da Ömer Borovalı dile getirdi.

Ben hayırlı, uğurlu olsun diyorum şimdiden ama Komisyon üyelerimizle, Alt Komisyon Başkanımızla da sürekli temas halindeyiz. Zamanınızı almak istemiyorum daha doğrusu.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim, sağ olun.

Sivil Memurlar Sendikası temsilcisi buyurun, şöyle geçin beyefendi.

SİVİL MEMURLAR SENDİKASI GENEL BAŞKAN YARDIMCISI SERDAR DURSUN – Başkanım teşekkürler, sayın vekillerim teşekkürler, katılan bürokratlar teşekkür ederim söz hakkı verdiğiniz için.

Biz, Sivil Memurlar Sendikasıyız. Ben, Genel Başkan Yardımcısı Serdar Dursun.

6136 sayılı Kanun'un uygulanmasına ilişkin 91-1779 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ve Diğer Aletler Hakkındaki Yönetmelik'te silah taşıma ruhsatı alabilecek kamu görevlilerinin sınırları belirlenmiştir. Söz konusu kanun gereği 3201 sayılı Yasa'ya göre "Emniyet hizmetleri sınıfı personeli, Emniyet Genel Müdürlüğü kadrolarında çalışan emniyet hizmetleri sınıfındaki diğer personele hiçbir işleme, harca gerek kalmaksızın silah taşıma ruhsatı verilir." ibaresi konulmuştur ve hüküm yer almaktadır.

İçişleri Bakanlığı başlısı olan ve ortak paydası emniyet, asayiş ve kamu düzeninin korunmasını sağlayan ve diğer kanun ve nizamların verdiği görevleri yerine getiren silahlı güvenlik ve kolluk kuvvetleri olan Jandarma Genel Komutanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğüdür. Yurt sathında konuşlu Jandarma Genel Komutanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğünde görevli sivil memurların da, zaman mefhumu gözetmeksizin silahlı ve kolluk kuvvetleriyle aynı disiplin, nöbet ve görev anlayışıyla aynı risk ve tehdit, tehlike altında çalıştıkları bir gerçektir.

Emniyet sınıfında görevli sivil memurlar geneli itibarıyla taşra ve illerde konuşlu karakol, il, ilçe emniyet müdürlüğü, amirliği binalarında, karargâh hizmetlerinde görevlendirilmektedir. Terör olaylarının yoğun olduğu bölgelerde gerek operasyona gerekse bakım, onarım, idame için görevli personel ve bunları götürüp getirmekle görevli araç şoförleri, hemşireler ve bakımçılar polis memurları tarafından icra edilmektedir.

Oysa Jandarma Genel Komutanlığı ve Türk Silahlı Kuvvetlerinde görevli sivil memurlar, emniyet teşkilatı kadrolarında görevli sivil memurlara nazaran daha aktif, daha deneyimli, konusunda yetişmiş, genel idari hizmet, teknik hizmet sınıfında kendilerini kabullendirmiş profesyonel ve deneyimli, konusunda yetişmiş elemanlardır.

Yurt sathına yayılmış taşra, il, ilçe ve sınırlarda konuşlu birliklerin ülke bütünlüğü, güvenliği kapsamında iç ve dış tehditlere karşı kullanıma sunulan silah, mühimmat, araç ve gereçlerin kullanımından dolayı meydana gelen arıza, yerinde bakım, onarım, periyodik bakım ve modifiye için zaman mefhumu gözetmeksizin; bir, emirle terörü ve can güvenliğini hiçe sayarak, geride bıraktıklarını düşünmeden, rütbeli personel beraber aynı ruh hâli ve görev bilinci içinde gerek millî gerekse sivil görünümü Türk Silahlı Kuvvetleri envanterinde kayıtlı araçlarda intikal eden araç şoförlerinden bakım ekibine kadar, mal hesap sorumlusundan yerinde inceleme yapan teknik ekibine kadar, ayrıca sınır içi, sınır dışı istihbaratını yapan personel sivil memurlardan oluşmakta olup, her türlü mevsim, doğa ve tabiat şartlarında görev yapmaktadır.

Bu kapsamda, 1982 Anayasa'mızın 10'uncu maddesinde açıkça belirtilen eşitlik ilkesi gereğince emniyet sınıfında görevli sivil memurlar da olduğu gibi, daha yoğun, daha ağır şartlarda çalışan, can güvenliği olmayan başta Jandarma Genel Komutanlığı ve Türk Silahlı Kuvvetleri sivil memurlarına da hiçbir işleme ve harca gerek duyulmadan silah taşıma ruhsatı verilmektedir. Önemi şuradan gerekli: Yurt içi ve sınır ötesinde çalışan teknik destek hizmetleri verenler, lojistik hizmet sağlayan, kritik askerî malzeme taşıyanlar, Doğu Anadolu, Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde lojman hakları az olduğu için lojmanın içine giremeyerek sivil halkla yüz yüze kalan fakat nizamiye girişi, servis çıkışı aynen rütbeli personel gibi muamele gören, rütbeli personel gibi değerlendirilen fakat korumasız bırakılan çalışanlarımız, askerî hastanelerde psikiyatri servislerinde -ki bu yasayla belirlenmiştir- suçla işgal edilen, suçla ihdas edilen personelin psikiyatride değerlendirilmesi esnasında kapalı koşullarda silah sahibi personel ile işlem yapılmaktadır fakat sivil memurlarda bu da yoktur. Büyük hastanelerde bu konuyla ilgili defaaten birçok dava vardır, kendini koruyamayan personel, darp edilen personel, sivil personel hakkında.

Rütbeli askerî üst komutan ve idare mensuplarının makam şoförleri, bu arkadaşlarımıza silah verilmektedir fakat silah kullanma yetkisi olmadığı için silah yanlarında sadece beklemektedir.

Şehir dışlarında konuşlandırılan askerî üs, radar, depo, kışla ve birliklerde çalışanlar, mesai saati, vardiya gözetmeksizin işe gidip geldikleri, sadece insan tehdidi değil yabani hayvan ve gerekse diğer şartlarla etkilendiği için gerekliliği aşikârdır.

Askerî personel taşıyan servislerde insanlarımızın sivil veya rütbeli olmasına bakılmaksızın servise gelen herhangi bir mühimmat ayırım yapmaksızın aynı hasarı vermektedir.

Mutemetlik ve veznedarlık görevi yapan arkadaşlarımız bizim kurumumuzun şu anda kırmızı kart uygulamasına geçip kurumun içerisinde para kullanmaması yüzünden bankaya para taşımak zorundadır. Her askerî birimde muhakkak vardır ve bu arkadaşlar silahsız şekilde para getirip götürmektedir.

Özlük hakları ve dosyaları, önemli evrak taşıyanlar, keza yine aynı kendini korumaksızın gidip gelmektedir. Biz, bunun gereğinin, 11'inci maddenin üçüncü fıkrasında (b) bendinde emniyet sınıfında olanların arasına eklenmesi şeklinde tasarrufunuzun olumlu olmasını bekliyoruz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz, sağ olun.

Sayın Müsteşarım, resmî kuruluşlardan da görüşlerini alalım, en son size inşallah söz vereceğiz.

Buyurun.

MAKİNA VE KİMYA ENDÜSTRİSİ KURUMU SİLAH PAZARLAMA POLİGON ŞUBE MÜDÜRÜ NAİL AKDERE – Makine ve Kimya Genel Müdürlüğü Silah Pazarlama Poligon Şube Müdürü Nail Akdere.

Sayın Başkanım, sayın vekillerim, sayın bürokratlar, değerli katılımcılar; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Kurumumuz baştan beri bu çalışmanın içerisinde, alt komisyona da katılım sağladık. Ancak, son anda gelen bir iki ufak değişiklik var, onlarla ilgili pratikte uygulanmasında sıkıntı yaşanan hususları kısaca paylaşmak istiyoruz.

Öncelikle Ömer Borovalı Bey'in biraz önce söylediği Makina Kimyanın yivli av tüfeği konusundaki tekel durumu Makina Kimyadan kaynaklanmıyor, bu devletin bir tasarrufu. Çok iyi bilindiği gibi, Türkiye'de 5301 sayılı Kanun kapsamında üretim yapan yerli üretici firmaların hepsinin tabancalarını satma izinleri vardır, kanunda bu hükme bağlanmıştır. Ancak, 2004 yılından beri hiçbir yerli üretici firma bu hususu tercih etmemiştir, bu konuda bir girişimleri bulunmamaktadır. Kendileri, bizim Ankara ve İstanbul'daki satış bölümlerimizde silahlarını satmaya devam etmektedirler.

Diğer yandan, meri mevzuatta Savunma Sanayii Müsteşarlığı, tüm ithal... Yani burada konuştuğumuz Sayın Başkanım sivil piyasa. Yani sivil piyasadan bahsediyorum. Makina Kimyanın çünkü şemsiyesi çok büyük, lütfen yanlış anlaşılmasın. 6136, 91'e 1779 kapsamında değerlendiriyoruz. Buradan hareketle söz konusu yönetmeliğin onuncu bölümünde, yanlış hatırlamıyorsam, bu yetki Savunma Sanayii Müsteşarlığına verilmiş. Yine, söz konusu mevcut kanunumuzda bu aynen korunmuştur. Yine Savunma Sanayii Müsteşarlığındadır, bir kamu kuruluşu aracılığıyla yürütülür der. Bu konuda ihtisas kurumu olduğumuz için zaten buna da aynen devam edeceğiz malum. Dolayısıyla burada kurumumuzun tekel olması gibi bir şey söz konusu değildir, bir kamu kuruluşu olarak bir kamu hizmeti vermektedir. Bununla ilgili bir rakam telaffuz edersek, Türkiye'de yivli av tüfeği kullanan insan sayısı zaten çok değil. Biz de son yıllarda özel gayretlerimizle değişik markaları getirmeye çalıştık. En popüler yılımız bu son üç yıldır ama rakamlar 200'ü geçmemiştir. Yani yılda satılan toplam yivli av tüfeği miktarı 200'dir. Şimdi bu rakamdan yola çıktığımız zaman yerli üreticiler de buna sıcak bakmıyorlar. Bir tarafta yapmak için uğraşıyorlar, ihracata yönelik tabii aslında. Bu konuya bir açıklık getirmek istedim konuya girmeden evvel.

Burada önemli gördüğümüz husus, biraz evvel değişik şekillerde değinildi, kamu kurum ve kuruluşlarının kendi ihtiyaçları için silah temin etmeleri. Bununla ilgili daha evvel biz görüş bildirmiştik Makina ve Kimya Enstitüsü Kurumu olarak. Oradaki yetkilendirilen kişiler yerine kamu kurumu veya kuruluşu tarafından yapılacak ithalatta bu fıkra uygulanmaz demiştik. Bunu da şu şekilde açıklamıştık, ama bunu şu anda göremedik yeni kanunda, çünkü orada yine kişiler olarak geçiyor, malum, çok konuşuldu. Biz sadece burada şu hususa değinmek istiyoruz: Bu bentte geçen "Kişiler" deyiminin kamu otoritesi olduğu açıkça belirlenmelidir. Silah konusunun ülke ve kişi güvenliğiyle bir ilişkili olması kapsamında uzun yıllar bu işi yapan, konusunda uzman, her türlü bürokratik işlemden arınmış, geniş tedarikçi portföyü bulunan ve herhangi bir bağlantısı olmayan, kamu disiplini altında işlemlerini yapan uzman bir kamu kurumu ve/veya kuruluşu tarafından bu işlemlerin ifa edilmesinin daha doğru olduğunun düşünüldüğünü daha evvel bildirmiştik. Ancak, yeni, son dün akşam bize gelen taslakta yine "kişiler" olarak görünüyor, bu hususu arz etmek istedim.

Sondan bir evvelki diğer bir husus: Yapılan çalışmalarda gelinen noktada, biraz evvel Sayın Alt Komisyon Başkanımız da bahsettiler, silahların satanlar tarafından ruhsatlandırılan şubeye gönderilmesi söz konusu. Bu, çok kolay uygulanan bir şey olmadığını, pratikte... Biz bunu Sayın Cuma İçten Bey'le de biraz önce, tesadüfen tartıştık. Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu, geçen yıl 20 bin adet toplam, bu yıl ise 30 bin adede yakın silah satmıştır sivil piyasaya. Eğer biz bunların hepsini 81 vilayete kuryeyle göndermeye

kalksak, bu, hem çok pratikte uygun olmayan bir şey, yaptığımızı varsaysak, bir kurye... Biraz evvel bahsettiler, şu anda bizim satış rakamımızın üçte 1'ini de askerî personel, uzmanlar teşkil ediyorlar. Askerî birlikler var, MERNİS'e dayalı sistemle çalışmak çok zor, çünkü o belgelerin bir yıl geçerliliği var şu anda.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – MKE kaç yerde satış yapıyor?

MAKİNA VE KİMYA ENDÜSTRİSİ KURUMU SİLAH PAZARLAMA POLİGON ŞUBE MÜDÜRÜ NAİL AKDERE – Sadece Ankara ve İstanbul.

Dolayısıyla biz buna şöyle bir öneri -yazılı olarak da bildireceğiz Sayın Başkanım- getiriyoruz: Silahların ruhsatlandırılana kadar farklı bir şekilde kullanılmaması için biz sattığımız silahları ulaşılmayacak şekilde ruhsata götürülecekse, mühür veya bir şeyle zapturapt altına alırsak eğer, böylelikle o kişiler de zaman geçirmeden -altmış gün süre var, yeni kanunda da var, eskisinde de vardı- o sürede götürür ruhsata bağlatırlar. Aksi takdirde diğer türlü bu uygulanamaz bir durum, bunu da ayrıca yazılı olarak bildireceğiz Sayın Başkanım.

Son olarak da zor alımla ilgili bir hususu arz etmek istiyorum. Zor alım konusu, malum, şu anda Millî Savunma Bakanlığı tahsisleri konusu Makina ve Kimya Enstitüsü Kurumunca yürütülmektedir. Ücretleri ve her türlü tahsisi Millî Savunma Bakanlığı belirtmektedir, biz sadece satış hizmetini fiilî olarak yürütüyoruz ve parasını da Millî Savunma Bakanlığının ilgili saymanına yatırıyoruz. Fakat şu anda standart dışı silahlar emniyetin vesaire söz konusudur. Makina ve Kimya Enstitüsü son beş yılda sadece 5 silah zor alım satmıştır çünkü zor alıma tahsis edilecek uygun silahlar bulunmamaktadır. Şu anda Millî Savunma Bakanlığının elinde olan silahların büyük bir kısmı, silahtan anlayanlar bileceklerdir, Astra, Lama, Unique gibi şu anda çok ekonomik ömrü olmayan, piyasada da çok değeri olmayan, ayrıca yerli sanayinin kalkınması nedeniyle de çok rağbet görmeyen silahlardır, bizim Kırıkkale üretimlerimiz de dâhil. Şu anda yerli sanayinin geldiği nokta açısından da artık zor alım silahlara o kadar talep yoktur. Ancak biz burada Makina ve Kimya Enstitüsü Kurumu olarak bir kamu görevi yaptığımız için böyle bir görev geldiğinde de bunu şekilde yürütmeyi düşünüyoruz: Silahları bir yıl gibi bir sürede satmayı, eski ve kullanılmış oldukları için garanti vermemeyi, hiçbir şekilde yedek parça taahhüt etmeme şeklinde yapmayı düşünüyoruz. Bunları da ayrıca yazılı olarak sunacağız Sayın Başkanım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Evet, Orman Bakanlığı adına, değil mi?

ORMAN GENEL MÜDÜRLÜĞÜ DAİRE BAŞKANI AHMET CEYLAN – Orman Genel Müdürlüğü adına.

BAŞKAN – Orman Genel Müdürlüğü adına, buyurun.

ORMAN GENEL MÜDÜRLÜĞÜ DAİRE BAŞKANI AHMET CEYLAN – Sayın Başkanım, Komisyonun değerli üyeleri, değerli katılımcılar, değerli arkadaşlar; konuşmama başlarken hepinizi saygıyla selamlarım. Orman Genel Müdürlüğünden Daire Başkanı Ahmet Ceylan.

Sayın Başkanım, bizim teşkilatımızda işletme şeflerimiz, mühendislerimiz, aynı zamanda orman muhafaza memurlarımız, 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 77'nci maddesinin birinci bendine göre kolluk kuvvetleri olarak hizmet yapmaktadırlar. Bu görevlerini bu şekilde koruma faaliyetleri, suçlarla ilgili iş ve işlemleri takip etmektedirler. Ancak, yapılan bu yasal düzenlemede diğer kolluk kuvvetlerine görevleri esnasında silah taşıma hakkı verildiği gibi bizim teşkilatımız mensuplarına da verilmiş, ancak emeklilik esnasında bu hak bizim teşkilatımız mensuplarına verilmemiştir. Teşkilatımız çalışanları bizlere bu yasal düzenleme yapılırken daha öncesinde emekli oldukları zaman bedelini ödemek kaydıyla, harcını ödemek kaydıyla bu silahlarını taşıyabilirken şimdi artık hiç silah taşıyamayacak bir hâle geldiler. Aynı kolluk hizmetlerini yapıyorlar, aynı kolluk görevlerini yapıyorlar, aynı riski taşıyorlar, bu manada bir eksiklik var. Bunu bizim kurumumuz çalışanlarına izah edebilme şansımız hiç mümkün değil. Komisyonunuzun bunu değerlendirerek -Sayın Başkanım sizlerin de takdirinize arz ediyoruz- bizim çalışanlarımızın da, kolluk görevlerini sadece şehirde değil dağda, tepede, bayırda yürüten, aynı şekilde, aynı riskle, diğer kolluk görevlilerin taşıdığı riskleri de taşıyan memurlarımızın bu yasal düzenleme çerçevesinde 11 veya 12'nci maddede gerekli düzeltmelerin yapılarak emeklilik sonrasında da silah taşıma hakkının verilmesini istiyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Resmî kuruluşlarımızdan başka söz almak isteyenler? Evet, peki.

Sayın Müsteşarım buyurun.

İÇİŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞARI SEYFULLAH HACİMÜFTÜOĞLU – Sayın Başkanım, Komisyonun çok değerli üyeleri, muhterem hazırun; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Ben, tabii, niçin bu kanunu Meclise getirdiğimizi, niye ihtiyaç duyduğumuzu söyleyip sözü bitireceğim. Eğer, bir emriniz olursa o bağlamda cevap vereceğimizi arz edeyim önce.

6136 sayılı Ateşli Silahlar Ve Bıçaklar İle Diğer Aletler Hakkında Kanun ile 2521 sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanun, her ikisi de eskimiş, duplikasyonları fazla yivli-yivsiz, ateşli-ateşsiz düzenlemeleri 2 kere yapan ve anlaşılması zor, bugüne kadar ki uygulamalarda da sıkıntılara sebep olan, çeşitli görüşleri almayı gerektiren 2 kanun olarak yürürlükteydi, bir defa bunları birleştirmek gerekiyordu, daha anlaşılır bir dille sunmak gerekiyordu, bu bağlamda bir ihtiyaçtı. Vatandaş istekleri, yeni ortaya çıkan problemlerin giderilmesi ve karşılanması, yapılan birçok ek ve değişikliğin sistematiği bozması ve bütüncül bir bakış açısı getirmek düşüncesiyle hazırlanan çalışma yüce Meclise sunuldu ve sunumumuzu biz burada yapmış, alt komisyona havale etmiştik. Yapılan çalışma elimizde, maddelere geçtiğimizde söyleyeceklerimiz olacak ama bu bağlamda söyleyeceğimiz şu an itibarıyla budur. İhtiyacımızdı, ihtiyacımız olduğu için hazırladık.

Arz ederim efendim.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ederim.

Acaba milletvekili arkadaşlarımızdan soru sormak isteyen var mı?

MEHMET EMİN DİNDAR (Şırnak) – Maddelere geçince sorarım.

BAŞKAN - “Maddelere geçince soracağız.” diyorlar.

Evet, genel görüşmeler tamamlanmıştır.

Oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

İnşallah, toplantımıza 3 Temmuz Çarşamba günü saat 11:00’ de devam edeceğiz.

Hepinizi çok teşekkür ediyorum.

Kapanma Saati: 21.04